Cinci hidroavioane distruse prin foc

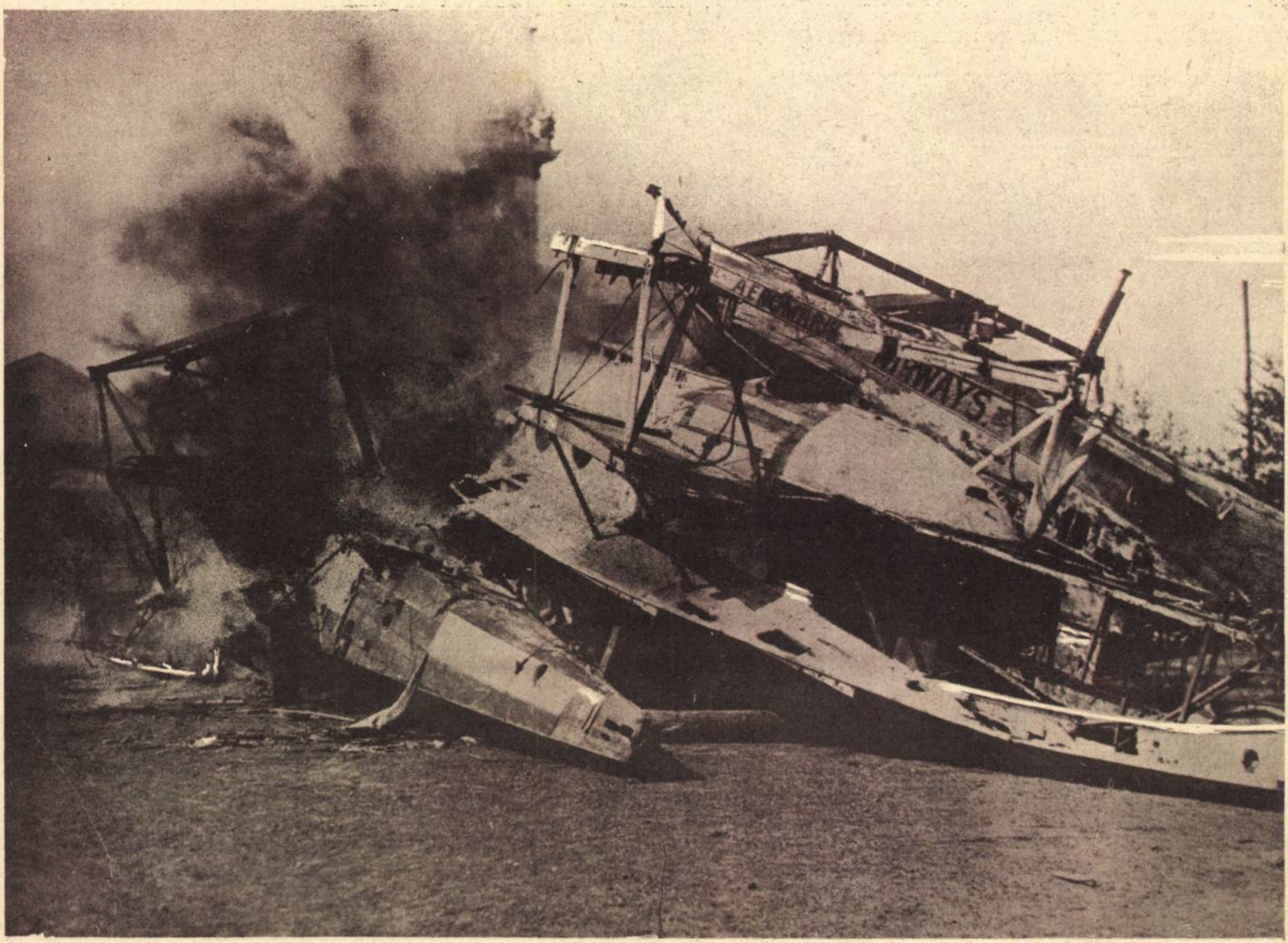

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Coney-Island (New York) s'a dat de curând foc unui număr de cinci hidroavioane, cari fuseseră considerate în 1924 drept cele mai bune, dar au ajuns acum cele mai proaste față de progresele realizate de tehnica modernă. Le vedem aci prada flacărilor.

O pictoriță a devenit bărbat

Zilele trecute s'a svonit la Viena că s'ar fi săvârșit o operație neobișnuită la unul din spitalele din localitate. Se vorbea de o transplantare a glandelor germinative ale unui berbec în cavitatea abdominală a unei femei.

Operația avea de scop de a scăpa pacienta—care se simțise bărbat încă din prima tinerețe—de unele grave conflicte sufletești.

Transplantarea de glande germinative nu mai este azi o operație rară, dar svonul produsese sensație, mai mult din cauză că, după cum știau cei inițiați, era vorba de o doamnă din buna societate vieneză.

Iată cum se prezintă lucrurile:

D-na Hildegard R., o doamnă de vreo 40 de ani, nepoata unui comerciant de covoare, bine cunoscut în societatea vieneză, de profesie pictoriță, a reușit, după îndelungate încercări zadarnice, să fie supusă mult doritei operațiuni, de către unul din cei mai cunoscuți profesori vienezi.

Dorința de a se îmbrăca bărbătește și de a se purta în lume ca bărbat, încolțise într'însa de multă vreme și se manifestase în forme diferite. D-na R. obținu în cele din urmă autorizația polițienească de a purta haine bărbătești, ea își tăiă părul scurt și adoptă și alte deprinderi masculine.

Dar femeea era urmărită de o idee care nu-i dădea pace: ideea de a-și masculiniza și corpul, printr'o operație.

*

D-na R... suferea în ultimul timp grozav de ideea fixă a necesității inexorabile de a fi bărbat. Mania aceasta începu să intereseze pe psihiatri, și se făcură tot felul de încercări de a o vindeca prin sugestie sufletească. Dar nu se putu obține niciun rezultat, și neurologii renunțară la speranța lor de a o vindeca...

D-na R... își continuă însă sforțările cu cea mai mare îndărătnicie, și în cele din urmă reuși, grație unui plan rafinat, caracteristic pentru starea ei sufletească, să-și impue voința.

Aflând că în medicina practică se fac adeseori transplantări de glande germinative, ea se agăță de închipuirea că și ea ar putea scăpa, printr'o asemenea operație, de chinurile ei sufletești.

Se duse din medic în medic, vizită spital după spital și se rugă pretutindeni să i se facă dorita operație. Dar nimeni nu se putu decide să-i satisfacă dorința. D-na R... întâmpină refuz după refuz și i-se spuse că operația nu e realizabilă, în primul rând din cauza lipsei unui animal propriu pentru experiența în chestie.

Ea îi uimi însă pe medici cu propunerea de a procura ea animalul necesar. Vorbea de o maimuță, de un leu, până și de un vultur pe care i-ar pune ea la dispoziție.

Cu siguranța pe care i-o dădea ideea ei fixă, ea se adresă deci direcției me-

(Urmează în pag. 778.)

nageriei din Schönbrunn, spre a cumpăra obiectul de transplantare și a răpi astfel medicilor posibilitatea de a mai persista în refuzul lor.

*

Or, străduințele ei fură încununate de succes.

Intr'o zi, d-na R... se prezintă la spital cu un berbec, adus în automobil dela Schönbrunn, și declară că insistă să i-se facă operația.

Medicii, cari cunoșteau de mai înainte pe d-na R... și încăpățânarea ei, și se temeau că s'ar putea produce o apoplexie nervoasă, iar pe de altă parte știau că psihiatrii pierduseră orice speranță, își dădeau totuși seama că operația ar putea avea un efect sugestiv puternic.

Unul din reprezentanții cei mai distinși ai școalei chirurgicale vieneze se hotărâ deci să facă operația. Incercarea era bine înțeles cu totul neobișnuită. Dar profesorul crezu că nu e exclus ca operația, în sine nepericuloasă, să aibă totuși efectul ca d-na R... sau să fie vindecată de ideea ei fixă sau ca încercarea cu glanda germinativă a unui berbec, deși nu mai fusese niciodată practicată, să deschidă căi noi cercetărilor științifice medicale.

Se va vedea cu timpul dacă vederile acestea au fost juste. Un lucru e cert: că operația a reușit și că pacienta s'a declarat mulțumită.

Pe când se mai afla la spital, un vizitator i-a spus că e cazul medical cel mai interesant din Viena. Surâzând, d-na Hildegard R... a răspuns:

— Mă simt cât se poate de bine și pot spune că operația a reușit pe deplin. Nu mai am nicio durere și sper să părăsesc mâine spitalul.

Cuvintele acestea, pronunțate vesel, trădau o mare siguranță, dar și un echilibru sufletesc, care e cu adevărat uimitor față de cele petrecute înainte de operație. Aprecierea cea mai sceptică nu ar putea șterge impresia că cuțitul chirurgului a realizat aci o adevărată minune.

Semnale de pe lumea cealaltă

Cea dintâi din întâmplările descrise aci s'a petrecut în casa scriitorului L. P..., a doua în casa d-nei Grete Breitmann, de asemenea scriitoare și care e autoarea celor ce urmează:

Tânăra soție a poetului, care-și iubea foarte mult nevasta, încetase din viață, din cauza unei gripe rebele. Soțul, dezolat, rămase cu trei copii mici.

Intr'o zi, P... rugă pe amicul său dr. R..., un cunoscut publicist, și pe mine, să-l vizităm.

In cursul serii veni vorba și despre spiritism și ocultism. P..., care se interesa de lucrurile acestea, dar cu scepticism, mă întrebă dacă nu vreau să țiu o ședință. Consimții.

Ne duserăm toți trei în camera de alături și ne așezarăm la o masă mare, grea, de stejar. Afară de noi nu mai era nimeni de față. Copiii și servitorii plecaseră de mult în vilegiatură. Toată locuința era pustie.

Trecură ceasuri... nu se mișca nimic. Obosirăm cu încetul, conversația noastră deveni mai înceată, lâncezi.

In cele din urmă, puțin înainte de miezul nopții, auzirăm trei lovituri extraordinar de puternice în masă, la care răspunserăm cu obișnuita formulă: «Bine ai venit!»

Se anunță decedata soție a poetului, dar nu cu numele ei de botez, ci cu un cuvânt de desmerdare cunoscut numai soțului. Ii puserăm diferite întrebări; răspunsul urmă lămurit și precis, prin ciocănituri.

Vădit emoționat, P... zise:

— Dacă ești în adevăr soția mea, cum pretinzi, te rog să-mi dai o dovadă sigură. Cu câteva zile înainte de moartea ta, ai făgăduit copiilor noștri niște perle de mărgean. Am scotocit prin toată casa, dar nu le-am găsit nicăeri. Există oare aceste perle, și dacă da, unde se află?

Răspunsul veni prompt:

— Mărgelele sunt în dulapul alb din odaia copiilor, despărțitura a doua din dreapta.

Intrerupserăm ședința și ne repezirăm în camera indicată de soția decedată, la dulapul indicat, și îl deschiserăm. Văzurăm numeroase cutii și jucării. Eu mă aflam într'o ușoară stare de «trance», îngenunchiai și dădui la o parte, cu mâna sigură, toate obiectele.

Dintr'un colț ascuns al despărțiturii a doua scoasei o cutioară roșie de bomboane. O deschisei...

Perlele de mărgean erau înăuntru.

*

Cellalt caz pe care îl relatez aci, e tot atât de curios și de interesant.

După o boală lungă și grea, începui deodată să scriu automatic. Ființa care afirma că mă conduce și se numea «Constantin», susținea că ar fi un călugăr spaniol din secolul XVI.

Intr'o dimineață senină, ședeam în camera mea, ocupată cu ale casei.

Un simțimânt inexplicabil mă sili subit să întrerup lucrul, să iau în mână un creion și să scriu cuvintele următoare: «Vei găsi azi ceva, ia-l și păstrează-l ca talisman. Constantin».

Imediat după aceasta chemai la telefon pe prietena mea, spre a-i comunica întâmplarea. Extrem de surprinsă, ea mă rugă să fiu foarte atentă și s'o înștiințez îndată ce se va produce ceva.

Petrecui ziua ca de obicei. După amiazi îmi făcui corespondența. Uitasem de Constantin și de mesagiul său.

In spre seară plecai de acasă, spre a arunca scrisorile la cutie. Pentru scopul acesta trebuia să traversez strada.

Deabia ajunsă pe trotuarul din față, văzui la picioarele mele un mic obiect rotund.

Mă aplecai, îl ridicai și văzui, spre marea mea uimire, că era o monedă spaniolă de argint.

Avea inscripția: «Rey Const.»

Ski pe apă

(Photo „The New-York Times")

Cea mai recentă noutate sportivă din America e așa zisul „ski pe apă": fiecare picior e băgat într'o luntruliță. Iată cum se amuză o tânără fată cu acest sport.

Contra lăcustelor

Se vorbea deunăzi, la o întrunire mondenă din Paris, de un nou procedeu al unui profesor universitar din Allahabad, pentru distrugerea lăcustelor.

O tânără poetă luă apărarea insectelor.

— Se va suprima astfel, zise ea, o parte din poezia ogoarelor.

I se atrase atenția asupra devastărei culturilor de către lăcuste.

Ea se sculă atunci:

— Imi vorbiți de materie, mie, care sunt imaterială!

Tânăra poetă avu un adevărat succes... Bărbații prezenți cerură imediat să constate această «imaterialitate».

De ce râde lumea de mine?

de CHARLIE CHAPLIN

Nu mă simt niciodată bine și caut să mă sustrag oridecâteori mi se cere să explic taina cu care-i fac pe spectatorii mei să râdă. In arta mea comică nu există nimic misterios. Din întâmplare cunosc câteva adevăruri simple despre caracterul omului și mă servesc de ele în meseria mea. Și în cele din urmă, orice succes se datorește numai cunoașterii firei umane, fie că e vorba de negustori, hotelieri, editori sau actori.

Imprejurarea la care țiu mai mult decât la orice, e să prezint publicului pe cineva într'o situație neplăcută.

Filmele comice au avut succes numai din cauză că reprezentau în cea mai mare parte gardiști cari cad într'o gură de canal, se poticnesc de un hârdău cu var și au să sufere tot felul de neplăceri, adică oameni cari reprezintă demnitatea puterii, de cari sunt adesea foarte mândri, dar cari sunt ridiculizați și batjocoriți: vederea aventurilor lor provoacă de două ori atâta râs, cât pățania identică a unor simpli cetățeni.

Mult mai caraghioasă e persoana zeflemisită care nu vrea să admită că i-se întâmplă ceva extraordinar și care se încăpățânează să-și menție demnitatea. Cea mai bună pildă e omul beat, care se trădează prin vorba și mersul său, dar care vrea să ne convingă cu demnitate că e treaz. Acesta e mult mai comic decât omul fățiș vesel, care își arată deadreptul beția și căruia nu-i pasă dacă se observă.

*

De aceea toate filmele mele se întemeiază pe ideea de a-mi crea încurcături; acestea îmi dau ocazia de a fi extrem de serios în încercările mele de a pare un cetățean foarte normal. De aceia — și în orice situație penibilă m'ași afla — îmi dau toate silințele să apuc imediat bastonul meu. să-mi așez bine pălăria și să-mi îndrept cravata. chiar dacă am căzut pe cap.

In acelaș timp mă căsnesc întotdeauna să nu-mi risipesc mijloacele. Cu alte cuvinte: dacă o întâmplare poate provoca două efecte comice, ea e mai pretioasă decât două cauze diferite de ilaritate.

Am reușit în privința aceasta în filmul «Chaplin ocnaș»; șed cu o fată tânără pe un balcon și mănânc înghețată. Intr'un etaj am așezat o doamnă grasă, respectabilă, bine îmbrăcată. Pe când mănânc înghețata. las să cadă o bucată de înghețată, care alunecă prin pantalonii mei, trece peste balcon și intră pe ceafa cucoanei. Primul râs se produce la zăpăceala mea proprie; al doilea, mult mai puternic, e provocat de sosirea înghețatei pe ceafa cucoanei, care începe să sară urlând. Un singur motiv, dar care a pus în încurcătură două persoane dintr'odată și a provocat două salve de ilaritate.

Oricât de simplu ar părea, apelăm astfel la două elemente ale firei umane: unul, plăcerea publicului de a vedea bogăția și luxul în impas; cellalt: tendința publicului de a avea aceleași simțiminte ca actorul pe scenă sau pe ecran.

Poporul e în genere mulțumit când vede că oamenii bogați pătimesc și ei. Aceasta din cauză că nouă zecimi dintre oameni sunt săraci și invidiază bogăția celeilalte zecimi. Dacă în filmul pomenit ași fi lăsat să cadă înghetata pe capul unei sărmane spălătorese, s'ar fi produs pentru acea femee simpatie în locul râsului. A lăsa să cadă înghetata pe ceafa unui bogătaș e în mentalitatea publicului tocmai ceeace merită.

*

Mulți m'au întrebat. de unde am luat ideea genului «meu». Ei bine.. pot spune numai că e o sinteză a tuturor Englezilor pe cari i-am văzut pe când mă aflam la Londra. Numai după multă gândire, după ce mi-am adus aminte de numeroșii Englezi pe cari i-am văzut, cu micile lor mustăți negre, cu bastoanele lor de bambu și cu hainele lipite de corp, m'am hotărât să-i iau drept model.

Ideea bastonului e, poate, născocirea mea cea mai fericită. Căci bastonul mi-a făcut cel mai repede reputația și, pe de altă parte, i-am desvoltat atât de mult aplicarea, până ce a căpătat un caracter comic propriu.

Cred că nu mi-am dat la început pe deplin seama, în ce măsură bastonul poate clasifica mulți oameni drept «dandy»; eu, când intru în scenă, ca o rață, cu bastonașul meu și cu mutra mea serioasă, fac impresia unui om care vrea să fie demn... Or, aceasta îmi este și intenția...

CHARLIE CHAPLIN

Contra clacsonului

O să ajungem oare să vedem haut-parleurul înlocuind, la automobile, clacsonul sgomotos, brutal, imbecil și enervant?

Așa se poate cel puțin spera, în urma unei recente invenții. cu care s'au făcut primele încercări în Anglia.

In centrul volanului se află un mirofon, aproape de gura șofeurului, iar un haut-parleur electro-dinamic e instalat sub capota motorului.

In modul acesta, șofeurul va putea striga tot ce va voi, și va putea fi auzit de ceilalți șoferi, de agentu de circulație, de pietoni, etc.

Și dacă sistemul se va introduce și la noi, nu vor lipsi bine înțeles nici... înjurăturile «naționale»...

Prima săritură în apă

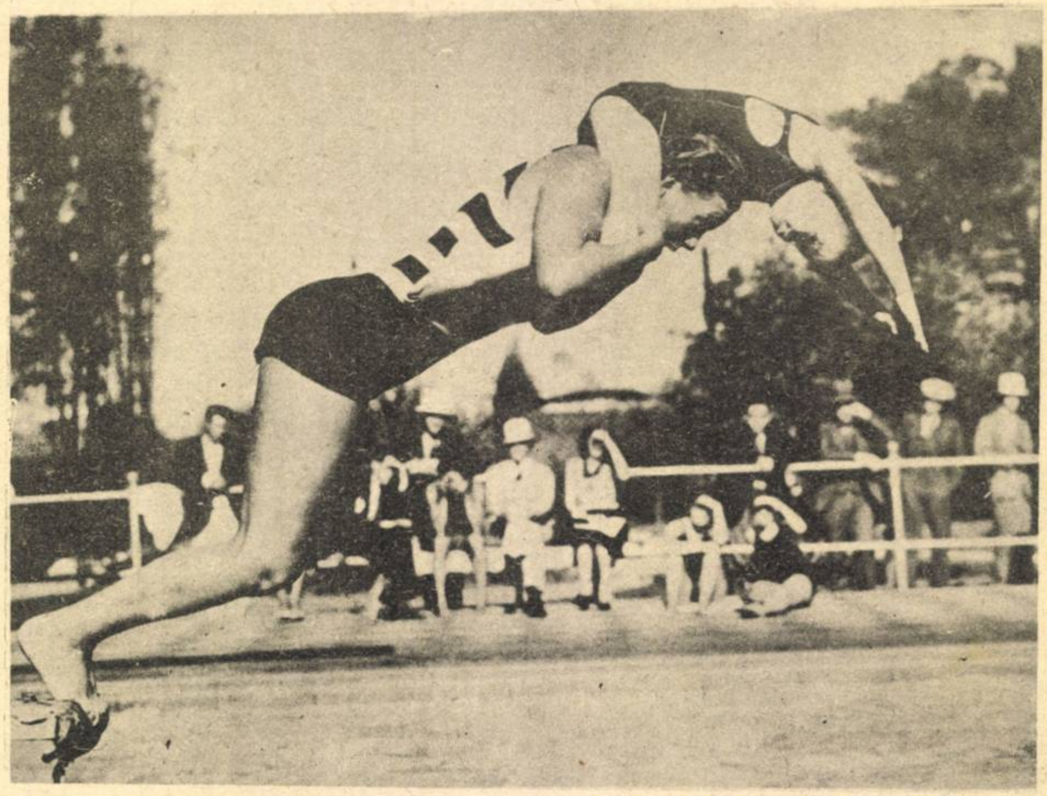

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Fotografia noastră arată pe un mic American, care își face, depe umerii cunoscutei șampioane americane Georgia Colman, prima săritură în apă cu capul înainte.

30 IULIE 1931 • ANUL X. No. 31 •

OGLINDA LUMII

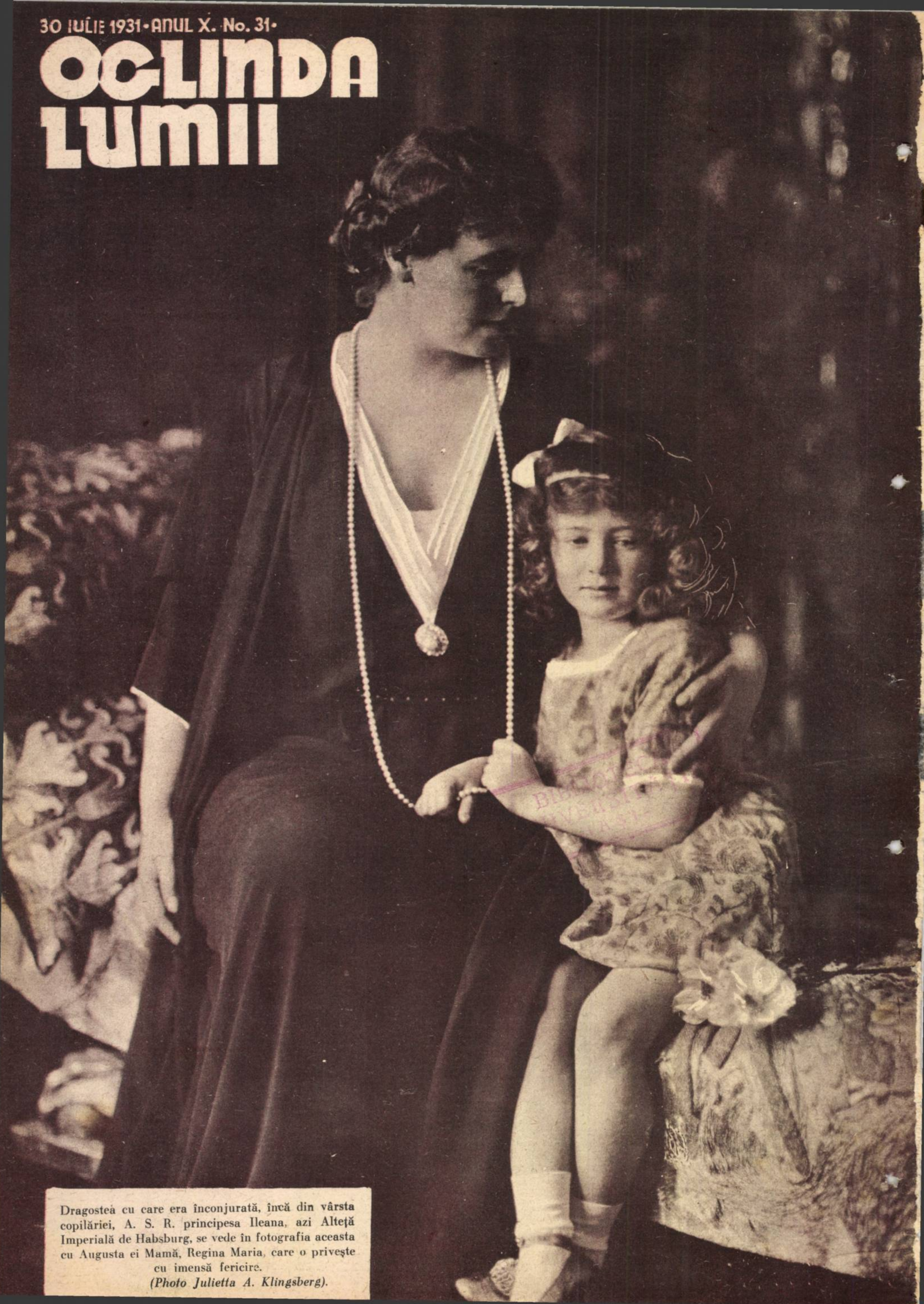

Dragostea cu care era înconjurată, încă din vârsta copilăriei, A. S. R. principesa Ileana, azi Alteță Imperială de Habsburg, se vede în fotografia aceasta cu Augusta ei Mamă, Regina Maria, care o privește cu imensă fericire.
(Photo Julietta A. Klingsberg).

6 AUGUST [illegible]

OGLINDA LUMII

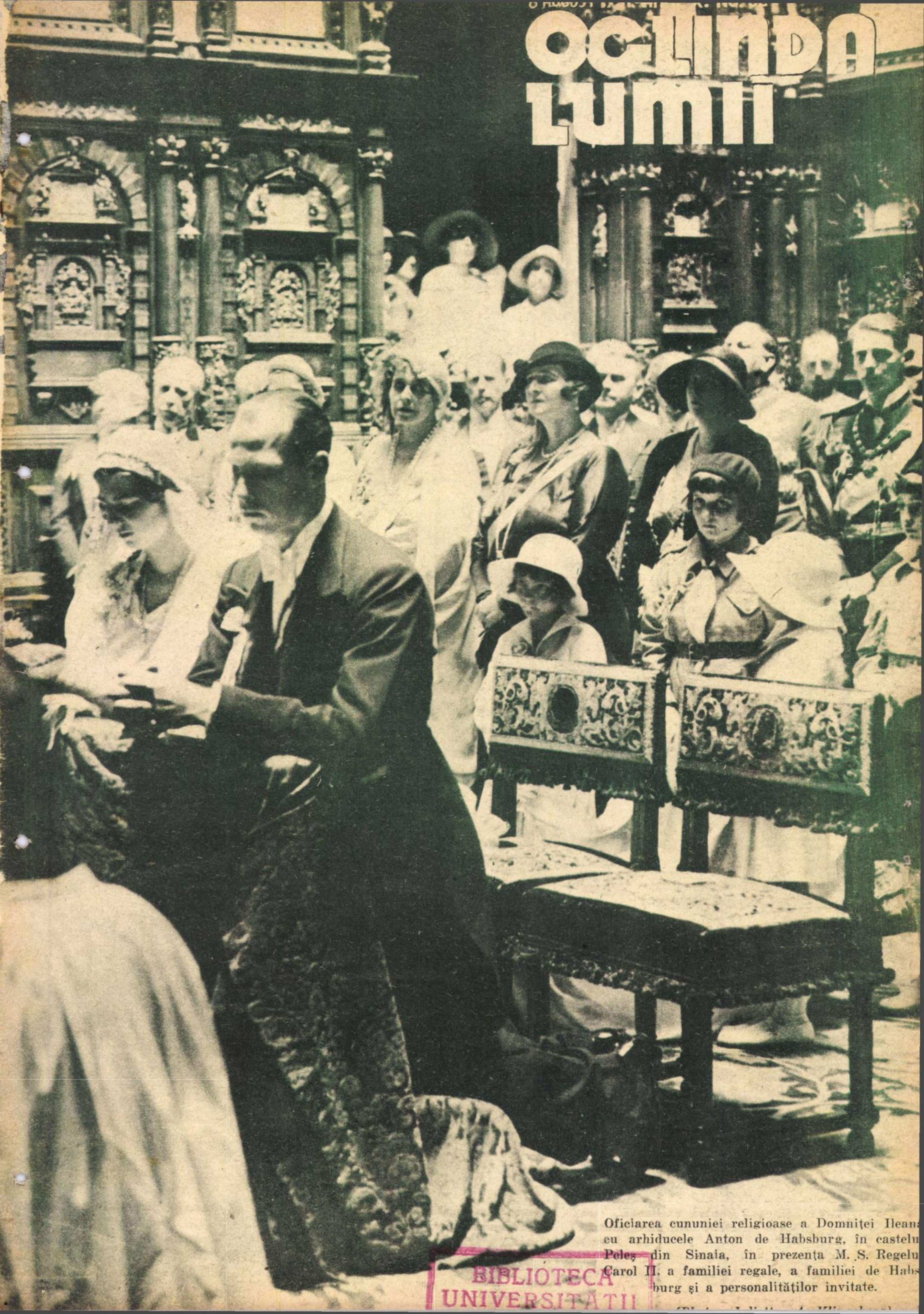

Oficiarea cununiei religioase a Domniţei Ilean cu arhiducele Anton de Habsburg, în castelu Peleş din Sinaia, în prezenţa M. S. Regelu Carol II, a familiei regale, a familiei de Habsburg şi a personalităţilor invitate.

[illegible]

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII

CE VA FI IN ANUL 2000

Ştiinţa şi societatea viitoare

Entomologul francez **J. H. Fabre**, cunoscutul Homer al insectelor, spunea că omul de înaltă moralitate e pentru moment o excepţie foarte rară, de oarece sub epiderma civilizatului se găseşte mai totdeauna strămoşul, sălbatecul contemporan al ursului cavernelor. Fabre era însă optimist şi adăuga că adevărata omenire nu există încă, dar se va forma încetul cu încetul, frământată de fermentul veacurilor şi de lecţiunile conştiinţei, ea progresând spre mai bine cu o încetineală desnădăjduitoare.

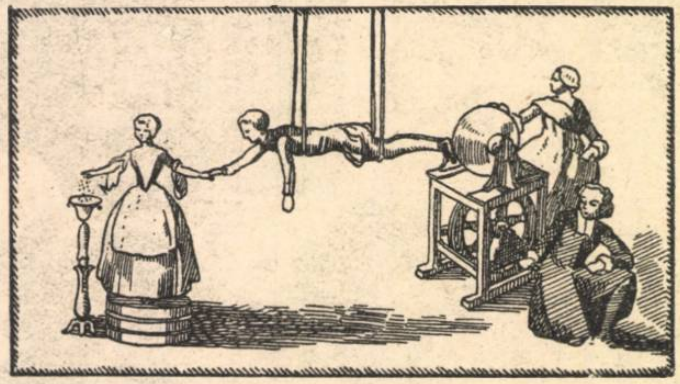
Prima experienţă cu o maşină de electricitate acum 200 de ani.

Acest învăţat a murit în timpul războiului, la 93 de ani. Dacă ar mai fi trăit încă 7 ani şi ar fi văzut începutul nouei ere post-belice, şi-ar fi schimbat desigur afirmaţiile de mai sus.

Omenirea nu progresează cu o încetineală desnădăjduitoare din punctul de vedere moral. Din contra, ea regresează.

Da, ştiinţa şi technica au făcut progrese aproape infinite în ultimul veac. Au devenit însă oamenii mai buni ca acum 100 de ani? Fireşte, că nu.

Ştiinţa, trebue s'o recunoaştem, n'a putut contribui la progresul moral, şi cu drept cuvânt spunea **Tolstoi**: ea face pe oamenii buni mai buni, iar pe oamenii răi mai răi.

*

Privind înapoi în negura vremurilor, vom vedea cum ştiinţa a schimbat veac cu veac întocmirea societăţii omeneşti şi tot ea pregăteşte felul de a fi al societăţii de mâine.

Nimeni nu poate încă prevedea, cu preciziune, modul cum va fi alcătuită o nouă organizare socială.

In linii generale se poate întrevedea că tendinţa finală a frământărilor, ce vor dura poate multe decenii, va fi dreptul fiecăruia la o valorificare mai justă a muncii şi capacităţii sale.

Matematicianul **C. A. Laissant**, profesor la Sorbona, crede că oamenii vor deveni în societatea viitoare mai buni, mai luminaţi, mai drepţi.

Am putea repeta că Laissant e prea optimist, caşi Fabre.

Omul nu va fi atât de ideal cum se crede, dar nu va mai cunoaşte acea luptă crâncenă pentru existenţă, ca în timpurile noastre, nici nesiguranţa vieţii.

Deasemenea putem nădăjdui că nu va mai fi o diferenţă atât de mare între oameni din punctul de vedere al banului.

Azi există bunăoară în Statele Unite bogătaşi, a căror avere se cifrează la miliarde de dolari, în timp ce atâtea milioane de muncitori fără lucru nu-şi au asigurată nici pâinea zilnică.

Savanţii ne mai spun că va veni o zi când technica va permite întrebuinţarea a noui isvoare de energie, precum valurile oceanelor, radiaţiunea solară, electricitatea atmosferică etc. Eventual se va reuşi odată să se ajungă şi la desagregarea materiei, eliberându-se energia intra-atomică.

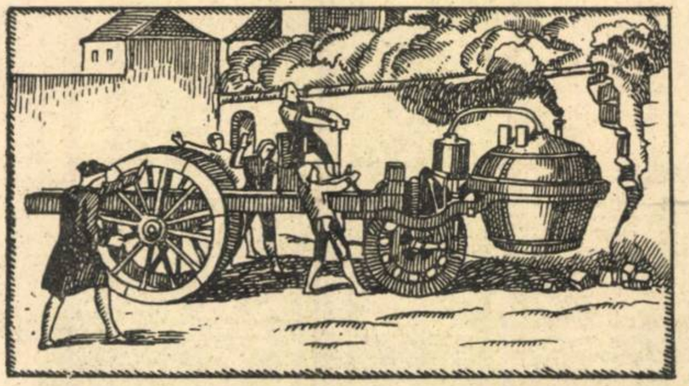
Primul automobil cu aburi acum 100 de ani.

Metodele de agricultură vor fi cu totul transformate; un început e motocultura, care într'un singur deceniu a luat o atât de mare desvoltare în America şi în Europa, încât a provocat o inutilă supra-producţie agricolă; vagoane întregi de cereale putrezesc în magazii, iar alături de această covârşitoare bogăţie mor de foame atâţia oameni.

Atât de paradoxală a ajuns economia politică, încât un an ploios e primit cu indiferenţă, ba mulţi ar fi preferat să fie secetă, pentru a vinde recolta din anii trecuţi.

Se crede că în anul 2000 mecanismul guvernării sociale va fi la apogeul perfecţiunei, având rolul principal de a dirija producţia mondială. Un guvern central universal va conduce, cu o chibzuială matematică, producţia necesară existenţii în condiţiuni normale a 4 miliarde de oameni, deoarece e probabil că atâţia vor fi în anul 2000.

Munca va fi obligatorie şi repartizată tuturor.

Edison este convins că în viitor oamenii vor munci numai 3 până la 4 ore pe zi, din cauza progresului maşinismului, muncile mai grele fiind executate de oameni-mecanici, roboţi.

După cum nimeni nu prevăzuse acum un veac că vom avea lumină electrică, bucătărie electrică, radio etc., la fel nici azi nu se poate prevedea ce invenţiuni extraordinare vor fi peste 100 de ani, care vor avea desigur o deosebită înrâurire asupra vieţii omeneşti.

In tot cazul, revoluţia socială nu va fi opera câtorva teoreticieni şi vizionari. Această mare revoluţie, în a cărei fază am intrat de la război, se va face cu încetul timp de un veac întreg.

Autorul ei e **Ştiinţa.**

L. F.

Oameni cari au trăit 150 de ani

Oameni cari să fi trăit 150 de ani, nu sunt mulţi. Totuşi, Istoria cunoaşte câţiva, şi vi-i vom aduce mai jos şi dv. la cunoştinţă.

Iată-i:

Ţăranul englez Thomas Parr s'a născut la 1434 în Winington şi a murit la Londra în vârstă de 152 ani şi 9 luni.

S'a însurat abea la vârsta de 120 ani. După ce i-a murit întâia nevastă, s'a însurat a doua oară cu o tânără, care a murit înaintea lui.

Thomas Parr spunea că a muncit mult, şi hrana sa cea mai de seamă a fost: pâinea, brânza, berea şi laptele.

Pricina morţii lui a fost că a mâncat mâncăruri alese şi a băut băuturi prea tari la curtea regelui, căruia i l'au adus ca să-l vadă.

*

Scoţianul Henry Jenkins a murit în anul 1670 în vârstă de 169 de ani.

Că a trăit atâta, o dovedesc actele dela câteva judecătorii, unde a fost chemat ca martor de mai multe ori.

*

Norvegianul Iosef Surrington a murit la 1797, în vârstă de 160 ani.

A fost căsătorit de mai multe ori, şi la moartea lui copilul său cel mai mare era de 103 ani, iar cel mai mic avea numai nouă ani.

Ce să facem, ca să suportăm căldurile?

Cele ce urmează, nu sunt obişnuita conversaţie asupra vremii ori de câte ori se produce o pauză în discuţie, mai ales acum, în toiul căldurilor excesive, ci efectul unei legi fiziologice.

O vorbă veche afirmă că femeea despre care se vorbeşte cel mai puţin, are reputaţia cea mai bună. Acelaş lucru se poate spune despre organele şi despre funcţiunile vitale, cari sunt în cea mai bună stare când nu le simţi. Ne dăm seama că avem o inimă. un stomac, o fiere, numai atunci când se iveşte vreo turburare în activitatea lor.

In mod normal, sensibilităţile trupeşti nu trec pragul conştiinţei; de aceea nici nu simţim nimic din activitatea numeroaselor organe cari constituesc regulatorul căldurii corporale. Numai supraîncărcarea lor face să pătrundă în conştiinţă sensibilităţile ce emană dela ele. Atunci ele atrag asupra lor, în mod imperios, atenţia acordată de obicei asupra altor lucruri, devin din ce în ce mai insistente, — şi consecinţa sunt conversaţiile despre căldură.

Cât de efectiv se îngrijeşte organismul de menţinerea ordinei în gospodăria temperaturii sale, reiese din următorul calcul făcut odată de un savant:

Omul ar fi literalmente mistuit de foc, în exact 36 de ore ar începe să fiarbă, dacă organele regulatoare ale temperaturii şi-ar înceta într'o zi activitatea răcoritoare. Procesul de asimilare şi de desasimilare (nutriţiune) produce adică un exces de calorii, cari trebue să se scurgă undeva.

Când ne este insuportabil de cald vara, vina nu e, în definitiv, a arşiţei solare, ci a sobei din corpul nostru, care e lipsită de debuşeu când e cald afară. Nu căldura de afară, ci cea proprie din interior e cauza simţimântului de prea multă căldură.

Dacă vrem ca temperatura corpului să nu treacă peste normal, atunci corpul trebue să evacueze 2400 de calorii pe zi. Temperatura evacuată de un singur om ar putea deci încălzi cu un grad un basin cu 2400 litri de apă. Pe căldură, temperatura proprie se risipeşte şi inima pompează în grabă nebună şiroiul de sânge spre piele, spre a-l răcori aci.

Câteva fete s'au pus odată la dispoziţia fiziologilor ca obiect de experimentare. Şi au stat timp de 10 minute într'o temperatură de 132 grade (!), pe care au şi suportat-o. Dar inima bătea de 160 ori pe minut. Pielea se roşise ca focul. Aşa a ştiut să se descurce corpul: a gonit sângele din interiorul fierbinte al corpului în spre piele, unde sudoarea a adus răcorirea prin frigul evaporării.

Mult mai greu se suportă apa fierbinte. Aci, recordul e o bae de 50 de grade timp de opt minute. Mâna singură mai suportă o bae de 50 de grade. Ciudat era, că temperatura corpului s'a urcat la acele fete numai la 39 de grade, când baia de aer avea 132 de grade. De sigur, din cauză că evaporarea sudoarei în aerul uscat aducea o răcorire suficientă.

In baia de aburi, prin asudare nu se produce nicio răcorire, şi asta din cauza aerului saturat cu umiditate, unde se suportă mai bine câteva grade de căldură; aci temperatura corpului se urcă până la 41 de grade. După aceea însă, temperatura corpului scade sub normal; de aci efectul răcoritor plăcut al băilor de aburi pe căldură mare.

Animale de experimentare au fost aduse, prin diferite mijloace, la 42 de grade temperatură, şi s'a constatat că după aceea au avut câteva zile temperatură sub-normală.

In Japonia, baia caldă până la limita putinţei de suportare e considerată ca cea mai bună apărare contra temperaturii excesive a aerului de vară. Băile reci au un efect exact contrar. Ele răcoresc pentru moment, apoi urcă temperatura corpului. Dar acesta nu trebue să fie un motiv pentru a se renunţa la ele.

Experienţele savanţilor asupra animalelor nu se pot însă transmite totdeauna în mod practic asupra oamenilor. Aşa, pornind dela experienţa că omul şi animalul se ghemuesc la frig spre a-şi economisi căldura proprie, s'a încercat dacă poziţia contrară a corpului are efect răcoritor.

Pentru scopul acesta, sărmanii iepuri de casă au fost atârnaţi, cu extremităţile răscrăcărate, în aer liber, şi au fost menţinuţi aşa timp de trei ore. Temperatura corpului a scăzut în adevăr dela 37 la 30 de grade. Metoda aceasta de răcorire este deci extrem de eficace, temperatura corpului coborându-se cu 12 grade; dar nici la căldura cea mai tropicală omul nu va recurge la mijlocul de a se bălăbăni în aer cu braţele şi picioarele răscrăcărate!

Dar atunci ce? Nu există oare niciun mijloc de a scăpa de simţimântul arşiţei? Doar nu ne putem plimba în permanenţă înfăşuraţi în cearceafuri umede, nici nu putem sta necontenit sub duş.

Există totuşi un leac de răcorire, care nu cere să ne neglijăm exercitarea profesiunii: să lăsăm să curgă câteva minute apă rece peste artera pulsului. După puţin timp vom simţi o răcorire binefăcătoare în tot corpul. Apa rece răcoreşte astfel sângele arterial, care trece răcit prin tot organismul şi-l răcoreşte şi pe el.

Să lăsăm deci să curgă apă peste artera pulsului şi să ne răcorim sângele. Atunci vom putea suporta cu «sânge rece» căldura cea mai toridă...

Cuvinte celebre

Un spahi francez dând într'o zi un răspuns impertinent generalului Pélissier, acesta îi aplică o lovitură de cravaşă pe obraz. Omul îşi scoase pistolul, ţinti pe general, dar arma nu luă foc.

— Trei zile de arest pentru proasta stare a armei! zise Pélissier.

Atâta tot.

*

Lessing era la masă cu câteva doamne şi observă în faţa sa că un domn îşi sprijinea foarte nepoliticos coatele pe masă.

— Dv., îi zise Lessing, aveţi de sigur o situaţie splendidă în lume.

— Cum? întrebă cellalt. Dar de unde mă cunoşteţi?

— Nu vă cunosc de loc, răspunse Lessing, dar văd că puteţi să vă sprijiniţi oriunde.

Un pian... monument funerar

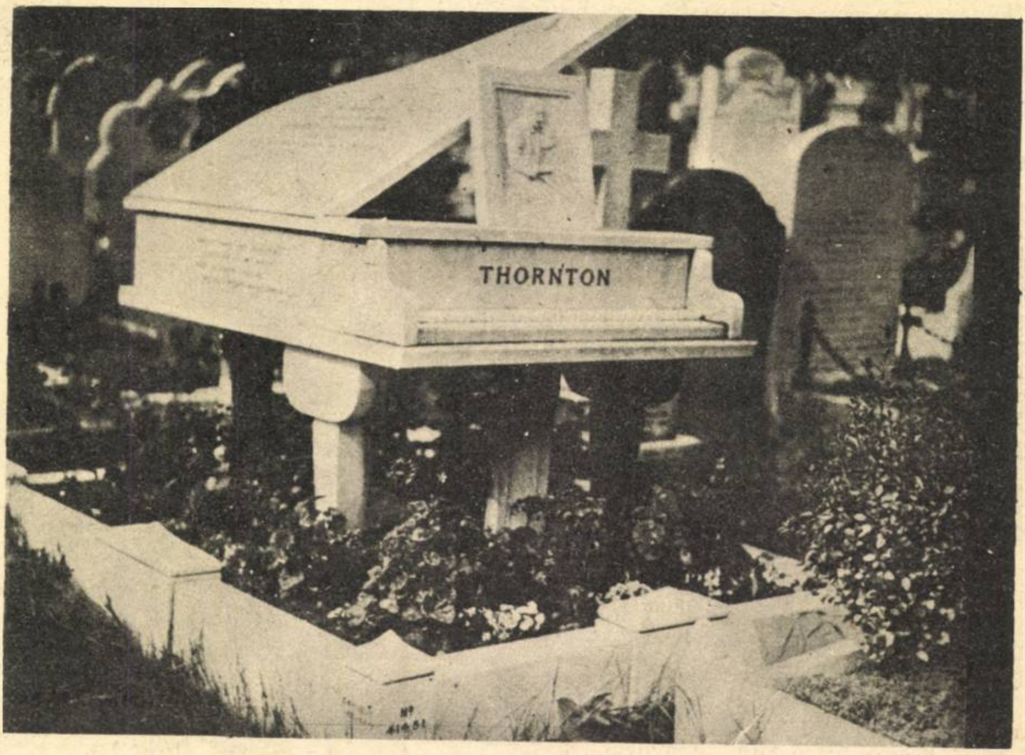

(*Photo „The New York Times", Ltd., Berlin*)

In cimitirul Highgate din Londra stă un pian de marmoră pe un mormânt. Piatra aceasta funerară originală a fost pusă de văduva pianistului A. I. Thornton, care a murit în vârstă de 35 de ani.

FEMEI IN AER, PE APĂ, IN NISIP....

Despre vară se poate spune fără greş că este anotimpul femeilor. In nici un alt timp al anului, într'adevăr, reprezentantele sexului frumos nu se exhibează mai mult. Şi astfel, acum vara, le putem vedea în aer, pe apă, în nisip,.. după cum urmează: 1. Diverse expresii de atlete feminine la sosirea dintr'o cursă de 100 metri a două concurente, una din Africa de sud, alta din Londra. — 2. Miss Amelia Earhart, actualmente d-na George Putnam, e o emerită aviatoare şi îşi întreprinde sborurile dealungul coastelor californiene. — 3. In nisip, fetele sportive se amuză alcătuind o uriaşă stea de mare în poziţie de „grand écart" (figură de dans clasic). — 4. Miss Foster e şampioană în trasul la ţintă, şi e prima femee care a câştigat un premiu al regelui Angliei, cu ocazia unui concurs de ochire, organizat anul acesta. — 5. Una dintre cele mai reputate jucătoare de tennis din lume e Miss Betty Nuthall, pe care o vedem mai sus în focul acţiunii. — 6. Şi acum, după ce am văzut atlete, aviatoare, înotătoare, ochitoare şi jucătoare de tennis, iată şi câteva reprezentante ale ciclismului feminin în cursul

1

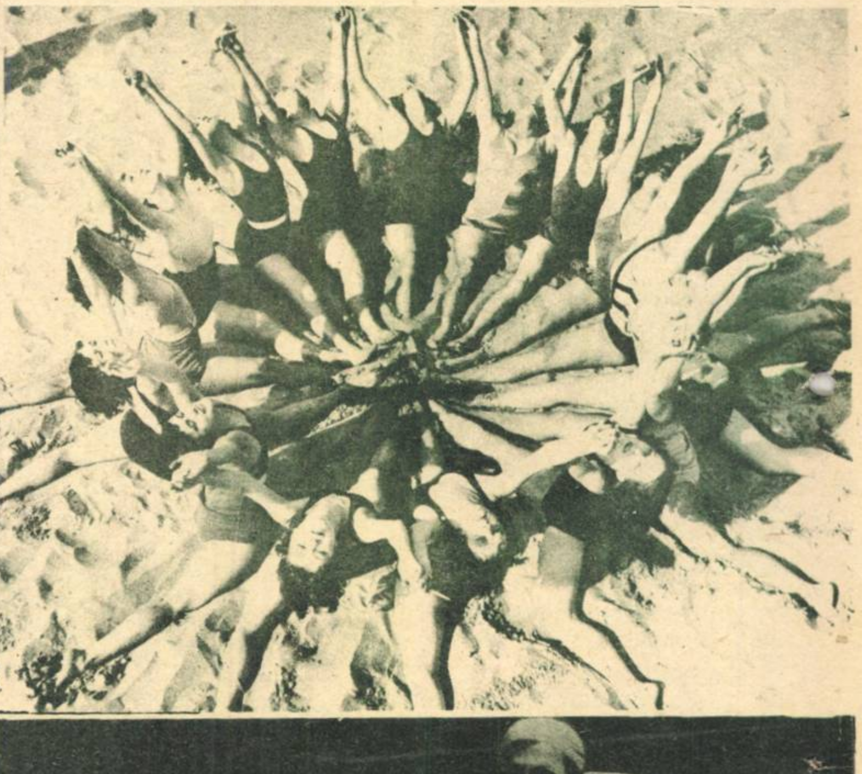
3.

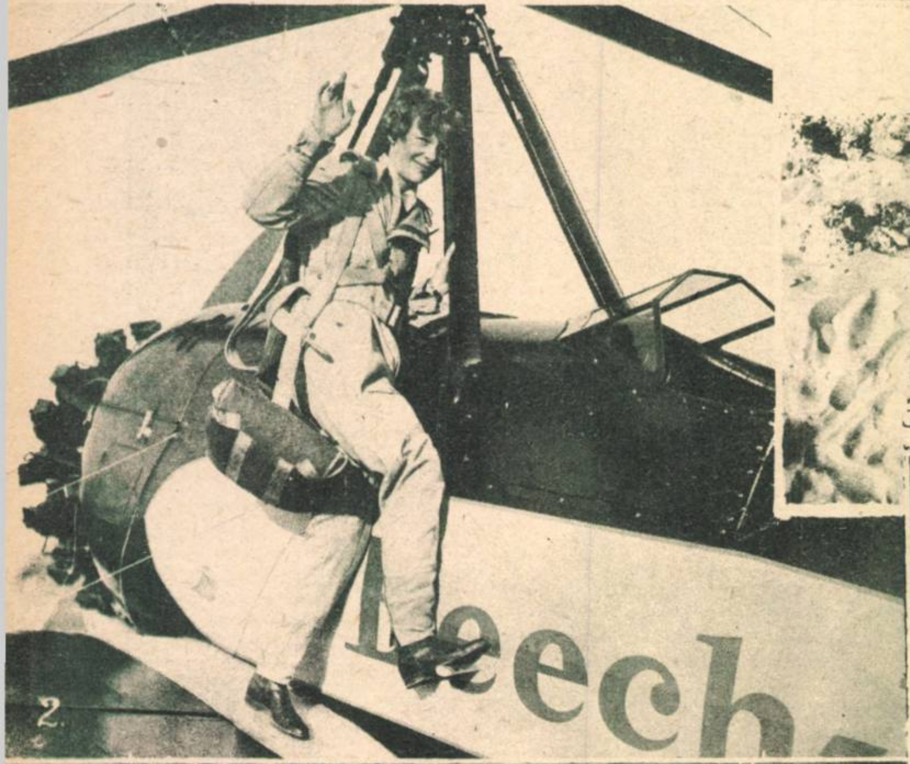

2.

5.

4

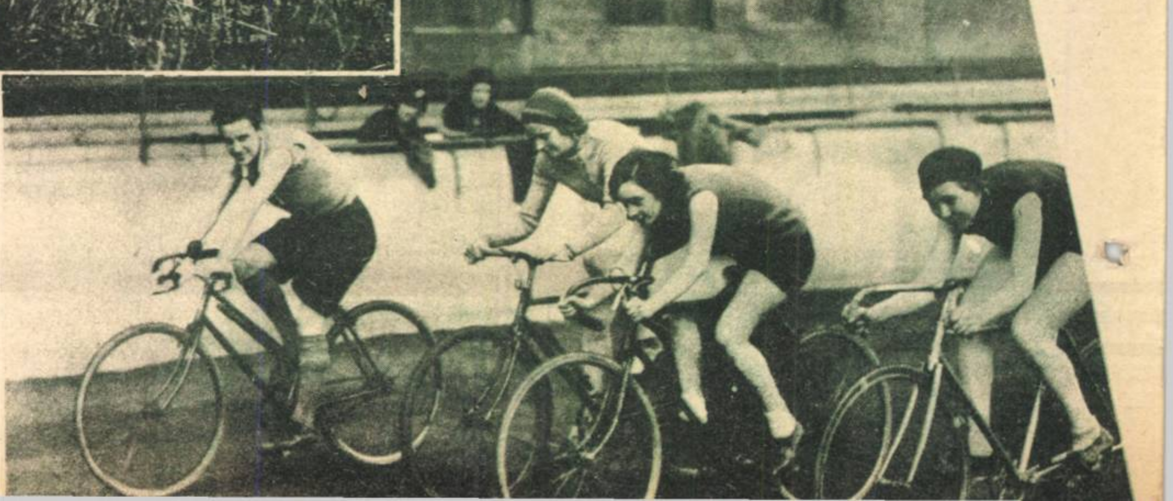

Tragedie sovietică

Se anunță din Moscova că unul din celebrii savanți ruși, profesorul Lazarew, membru al Academiei ruse de științe, a fost condamnat la zece ani închisoare de către G. P. U.

Profesorul Lazarew e descoperitorul faimoasei anomalii a acului magnetic din Kursk, anomalie căreea i s'a dat, în cinstea lui, denumirea de «Lazarewskaia».

G. P. U. are dreptul de a condamna la închisoare, la surghiun și chiar la moarte, fără a se face condamnatului proces și fără să se publice motivele sentinței. Nu se știe deci ce va fi comis profesorul Lazarew.

Condamnarea savantului a avut consecințe grave pentru soția sa. Ea a devenit «afară din lege». A fost gonită din odaia ei sub cerul liber și a fost lăsată fără mijloace de existență. Desperată, nenorocita femee s'a sinucis.

Stomac de struț

In comuna Tatarszentgyörgy din Ungaria se îmbolnăvi un plugar în vârstă de 43 de ani. Simptomele boalei sale erau ciudate. Omul avea obiceiul să înghită cireși cu sâmburi cu tot, așa că în stomacul său se grămădise o cantitate de sâmburi.

Medicii constatară că nu se mai poate recurge la o operație chirurgicală dar putură scoate din intestinele pacientului peste un kilogram și jumătate de sâmburi de cireși!

Se crede că totuși au mai rămas în stomac câteva kilograme de sâmburi, cari nu pot fi extrase deocamdată.

Inconjurul Statelor-Unite pe skiuri cu rotițe

(Photo-exclusivitate Keystone)

Americanul Morse R. Chapman, în vârstă de 69 de ani, a pornit deunăzi să facă înconjurul Statelor Unite ale Americei pe o pereche de skiuri pe rotițe. Il vedem mai sus la plecarea din Chicago.

O serbare la culesul viilor

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Instantaneu luat la serbarea recentă a culesului viilor, în orașul Sienna din Italia. Festivitatea s'a făcut anul acesta în costume istorice din secolul XV. A asistat un numeros public.

Un Figaro sburător

Era odinioară de «bon ton» să îți speli rufăria la Londra, — singurul loc de unde plastroanele cămășilor se întorceau impecabile. Dar acum e de «bon ton» la Londra, ca doamnele să fie coafate de un Figaro parizian.

Un număr oarecare de Engleze elegante găsesc într'adevăr că numai coaforii din Paris, din cartierul Madeleine, al Operei sau Champs-Elysées, știu să dea părului lor un maximum de strălucire.

Și fiindcă aceste elegante nu pot trece Canalul Mânecii ori de câte ori capul lor are nevoe de coafor, se duce coaforul la ele acasă.

Unul din cei mai buni coafori din Paris sboară din 15 în 15 zile, cu avionul, la Londra, spre a ondula, friza și spilcui pe clientele sale.

E atât de căutat, încât, deabia debarcat la Croydon — cu foarfecele, mașina de ondulat, de tuns, și cu acele de cap într'o servietă de aspect ministerial — se repede dela o casă la alta din cartierul elegant Mayfair și coafează, coafează, până noaptea târziu.

Apoi se duce la aerodrom, și coboară din avion la Bourget.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanțuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Se găsește la toate librăriile și la
Editura „EMINESCU" S. A. București

Reprezentaţiile festive din Bayreuth

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Conducătorii reprezentaţiilor festive din Bayreuth, care au şi anul acesta mult succes, stând de vorbă pe veranda casei d-nei Winnifred Wagner, văduva lui Siegfried Wagner; şi anume, *şezând (dela stânga spre dreapta)*: dirijorul Furtwängler, d-na Winnifred Wagner, dirijorul Toscanini; *în picioare (dela stânga spre dreapta)*: regisorul dr. Spring, directorul general Tietjen şi prof. Kittel.

Forain, Degas şi telefonul

Forain, marele pictor francez, decedat de curând, avea ceeace se numeşte o «gură spurcată», dar Degas, cellalt mare pictor francez, era şi mai teribil.

Intr'o zi — e multă vreme de atunci — Forain îşi instală un telefon.

La un dineu, la care lua parte şi Degas, Forain făcu elogiul invenţiei, pe care nu o utilizau însă, pe atunci, decât foarte puţini artişti.

Şi, pe când lăuda avantagiile telefonului, răsună soneria sa în odaia de alături. Forain se scuză, se sculă, şi Degas îi zise:

— Va să zică, ţi se sună... şi d-ta răspunzi ca o slugă?

Forain rămase, pentru prima oară în viaţa sa, tablou.

CARŢI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări şi tot atâtea răspunsuri 1313
Ediţia II. Preţul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile şi la Editura Eminescu Bucureşti

Cât lapte se consumă

O vacă dă în termen mijlociu lapte pe un an în: Germania, 2000 litri.

Danemarca, 3500 litri.

Elveţia, 2500 litri.

România, 1500 litri.

In Bucureşti se consumă zilnic 100.000 litri lapte.

Pălărie bărbătească de dantelă

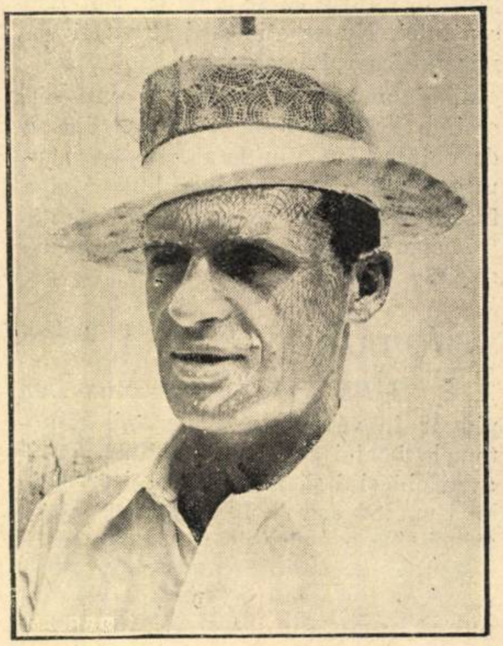

(Photo „The New-York Times")

Un American a avut curajul să arboreze o nouă modă masculină: o pălărie din pai subţire lucrat ca o dantelă, deci foarte uşoară, transparentă şi răcoroasă. Se afirmă că soarele care pătrunde prin ţesătura aceasta nu ar avea niciun efect asupra persoanei care o poartă.

Petrol neinflamabil pentru avioane

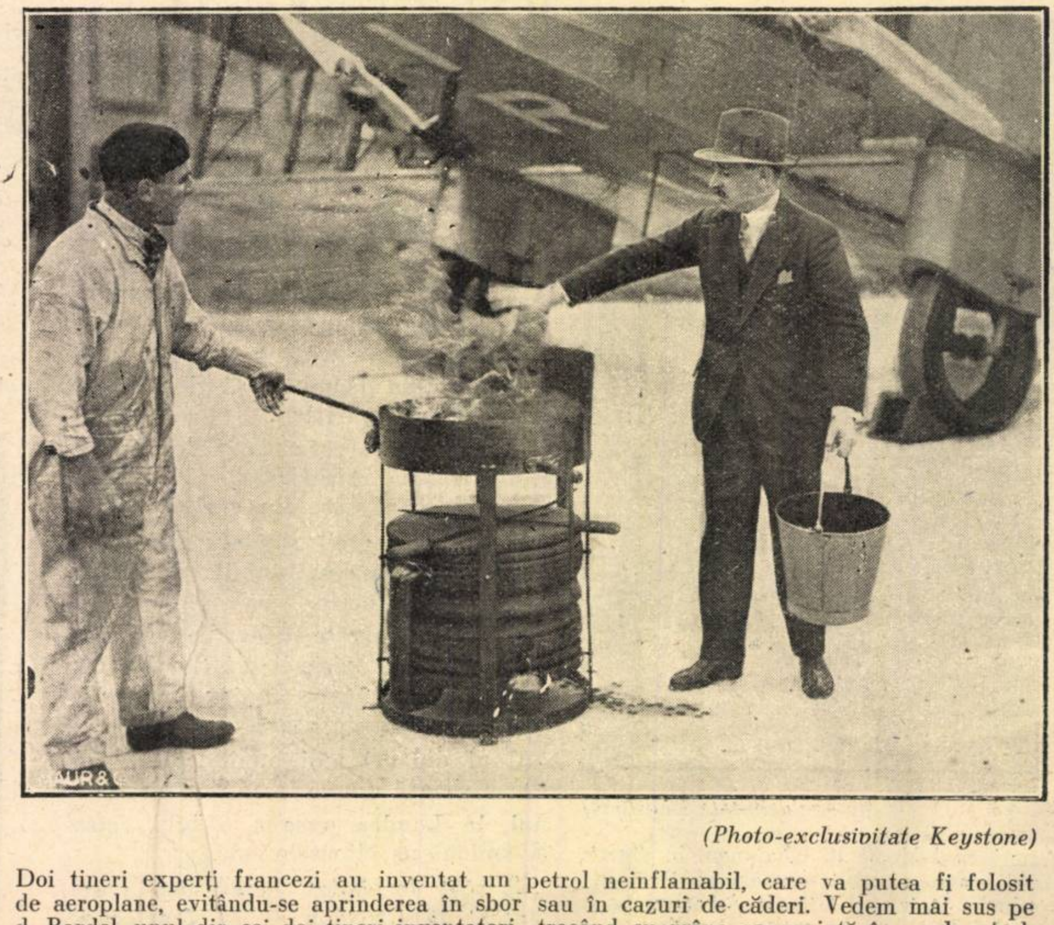

(Photo-exclusivitate Keystone)

Doi tineri experţi francezi au inventat un petrol neinflamabil, care va putea fi folosit de aeroplane, evitându-se aprinderea în sbor sau în cazuri de căderi. Vedem mai sus pe d. Bardel, unul din cei doi tineri inventatori, trecând cu mâna sa, muiată în noul petrol, printr'o flacără care nu reuşeşte să aprindă combustibilul.

Manifestaţia pentru pace din Londra

Mii de oameni au luat parte deunăzi la un mare meeting pentru pace. D, Ramsay Macdonald, primul-ministru al Angliei, pe care îl vedem pe clişeul din *stânga,* a ţinut cu această ocazie un fulminant discurs pacifist, ascultat fiind, la spatele său, de d-nii Baldwin şi Lloyd George, marii bărbaţi de Stat ai Angliei. In clişeul din *dreapta* vedem o parte din cortegiul care a străbătut după aceea străzile Londrei.

(Photo-exclusivitate Keystone şi „The New York Times")

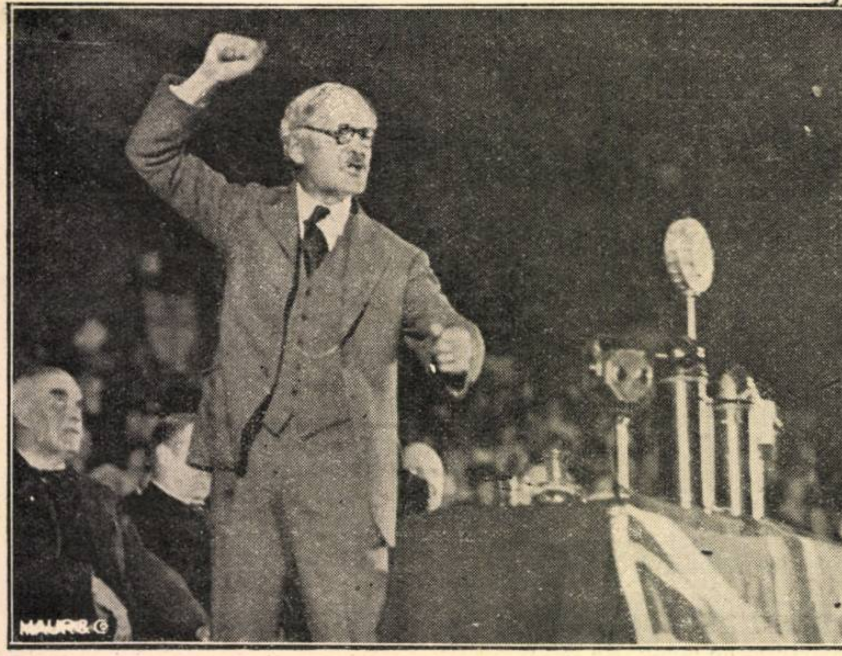

WORLD DISARMAMENT

Mai bine mai târziu

Lista de decoraţi cu *Medalia Militară* franceză, publicată la 14 Iulie a. c. în «Monitorul Oficial», cuprinde numele a doi soldaţi din regimentele 47 şi 69 de infanterie, cari au luat parte la campania din... Crimeia.

Or, se ştie că răsboiul acesta a avut loc în 1855—1856.

Soldaţii în chestie au fost deci răsplătiţi după 75 de ani dela data când s'au bătut!

Un record şi acesta!

Refugiu în puşcărie

La Point-Hope, în nordul Statului Alaska, va trebui să se construiască în curând o nouă închisoare mare, din cauză că cea de până acum a devenit mult prea mică spre a adăposti pe toţi Eskimoşii cari comit câte un delict.

Cauza acestui fapt rezidă în faptul că şeful administraţiei americane din acea regiune, căpitanul Marshall, condamnase iarna trecută doi Eskimoşi la câteva luni închisoare pentru nişte mici hoţii. Cei doi condamnaţi fură internaţi în închisoarea din Point-Hope. Aci găsiră celule încălzite, mâncare suficientă şi gustoasă şi foarte puţină muncă.

După ispăşirea pedepsii, nu părăsiră cu plăcere puşcăria. Şi ei povestiră apoi compatrioţilor lor viaţa minunată din închisorile americane.

De atunci, căpitanul Marshall nu mai ştie ce să facă cu numeroşii Eskimoşi cari se prezintă de bună voe autorităţilor şi se acuză ei-înşişi de tot felul de delicte, aducând uneori şi martori, cari confirmă cu jurământ spusele lor.

Şi toate acestea, spre a avea iarna un bun adăpost gratuit!

Ce tot încearcă poliţia americană

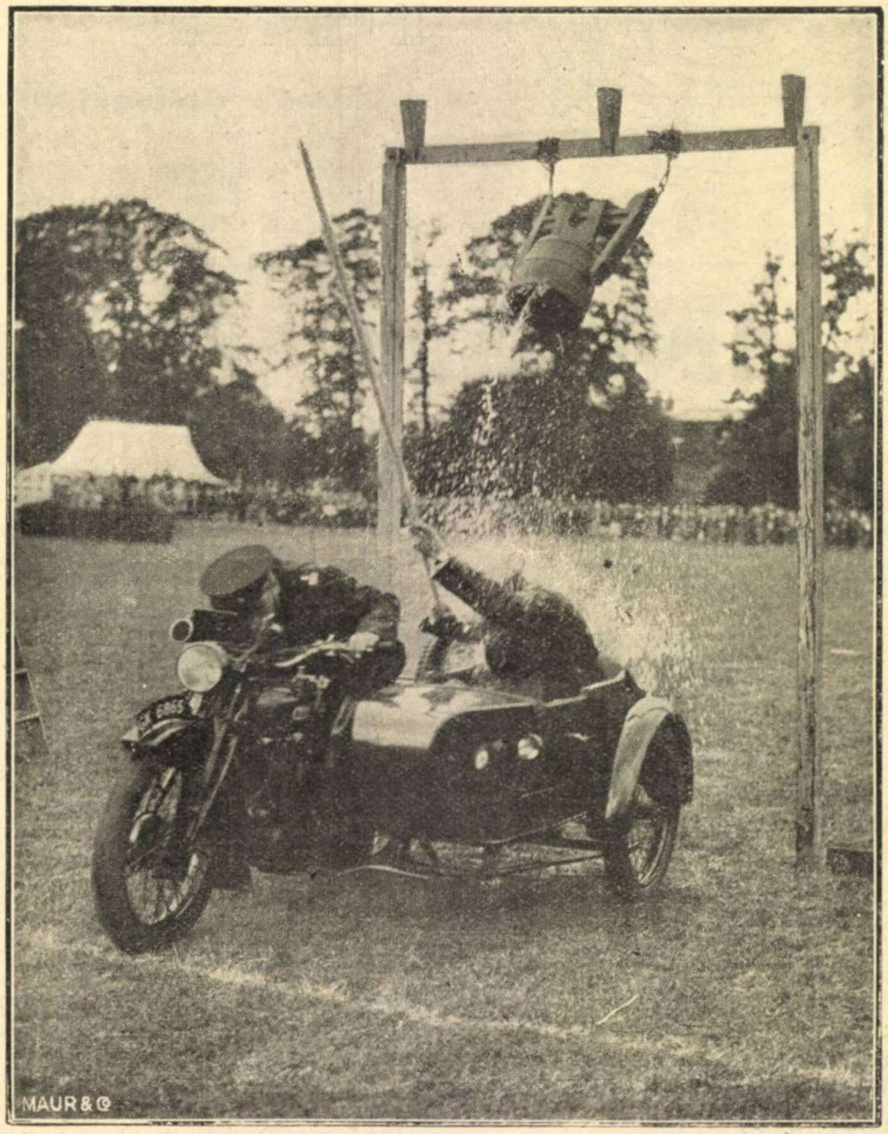

(Photo-exclusivitate Keystone)

La un recent concurs al motocicliştilor din poliţia americană, una din cele mai dificile încercări a fost aceia de a trece sub o găleată cu apă fără a fi stropiţi. După cum vedem mai sus, a scăpat de duş numai conducătorul motocicletii.

Rubrica problemelor

Noui probleme

Viteza trenului

Un tren de 800 tone necesită o forță de tracțiune de 12.000 kg. Ce viteză are trenul după un parcurs de 5 km., admițând că 25% din forța de tracțiune e cheltuită pentru învingerea rezistenței?

Biciclistul dela Velodrom

Ce drum parcurge un biciclist în 5 minute, dacă viteza sa inițială este de 1 m. pe secundă și viteza finală 15 m. pe secundă.

Problema de algebră

Suma a două numere e zero, iar diferența lor e 2.

Cari sunt aceste numere?

Soluțiile primite

PĂTRATUL CURB

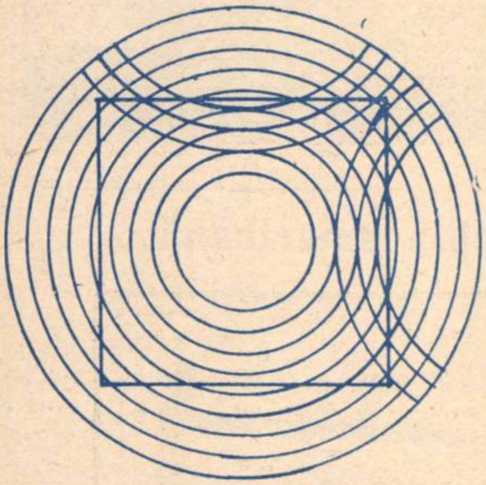

Soluția d-lui Wilhelm A. George, elev (Ploești)

Pătratul nu e curb, fiind o iluzie optică.

D-l *Wilhelm A. George,* elev cl. IV lic. «Petru și Pavel», (Ploești) ne trimite soluția alăturată, în care îndreaptă două laturi prin contra-linii.

ZBORUL SPRE LUNA

D-l Ovidiu Georgescu, aplicând formula (2) a calculat:

$$t = \frac{s}{v} = \frac{390000 \text{ km}}{144 \text{ km/oră}}$$

t = 2708 ore și 20 minute

t = 112 zile 20 ore și 20 minute

FRACȚIA ECHIVALENTA

D-l *Alexandru Ionescu,* elev Șc. comercială superioară din București, ne trimite următoarea soluțiune:

$$\frac{x}{y} = \frac{7}{8}$$

$$8x - 7y = 0$$

$$x + y = 135$$

$$8x - 7y = 0$$

$$8x + 8y = 1050$$

$$x = 63$$

$$y = 72$$

O soluție identică ne-a trimis d. Zummer (Focșani).

CLOPOTUL UNEI BISERICI

D-l Gheorghe Furtunescu, elev lic. Unirea (Focșani), a rezolvat problema clopotului, găsind următoarele cifre:

1) Volumul clopotului e de 1 metru cub și 200 decimetri cubi. 2) Clopotul are 935 kg. aramă și 264 kg. cositor. 3) Densitatea bronzului e 2,218.

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluțiuni dela următorii cititori și cititoare:

E. Moca, învățător (com. Dindești județul Sălaj), N. Gh. Costin, învățător (com. Rădulenii Noui, jud. Soroca), Aurel P. Negulescu elev cl VII lic. S. H. (Turnu Măgurele), d-ra Gella Derioiu elevă (București), d-ra Paulina Dumitrescu (București), Victor Boriceanu (Brașov), Th. Stoicescu elev cl. VI lic. Petru și Pavel (Ploești), Nic. Gr. Arsene elev cl. VI lic. Donici (Chișinău), Ovidiu L. Georgescu com. Ceptura, (jud. Prahova), Sigmund Boniovski (Câmpina), Kristian Boicescu elev cl. VII (R.-Vâlcea), Dumitru Marfievici elev cl. V lic. Laurian (Botoșani), d-ra Dacia Musceleanu elevă cl. VI liceală (Caracal), Crișan Sinesiu elev cl. VII lic. «Samuil Vulcan» (Beiuș, jud. Bihor), Spiru Travlos (Brăila), Dan Florescu (Roman), Gr. Duca (Roman), Theodor Costăchescu elev cl. V (Brăila), C. S. Haché (București), Alex. Dobrinescu, absolvent de liceu (Bârlad), Gh. Matei elev-mecanic (Oradea Mare), Gică și Bebe Țolescu (com. Isvoarele, jud. Olt), Wilhelm A. George (Ploești), I. Gheorghiu (Craiova), Niculae Oprean (Timișoara IV), Fănel Paraschivescu elev cl. VII lic. Călărași (jud. Ialomița), Iulian și Anghel Munteanu elevi (com. Cușmir, jud. Mehedinți), Getta Grecu (Constanța), Ana Stoicescu elevă anul III Șc. Com. Sup. (Ploești), Lenny Gheorghiu elevă cl. IV lic. Regina Elisabeta (Ploești), Ionel C. Ionescu (Băicoi), frații Nicolaescu (Balș, jud. Romanați), Gh. Nicolau (Onești, jud. Bacău), Const. Diaconescu (Mizil), Corneliu și Iulian Georgescu (Valea Lungă), M. și Aurelia Bizamcer (Tulcea), ș. a.

Poșta Redacției

1) Toți premianții sunt rugați a ne trimite fotografia în condițiunile publicate în numărul precedent.

2) Elevii sunt rugați a scrie complect numele liceului. De unde să știm noi bunăoară ce înseamnă «S. H. Turnu Măgurele»?

3) Toți deslegătorii să ne comunice adresa odată cu soluțiile trimise, altfel nu vor lua parte la premii.

4) *Bizamcer* (Tulcea). — Vă vom răspunde în numărul viitor.

Notițe științifice

Căldurile caniculare

Dela 22 Iulie până la 23 August avem obișnuita perioadă caniculară.

Anul acesta însă, arșița verii a început încă în Mai, termometrul arătând la București, 48 grade Celsius, căldură neobișnuită într'o lună de primăvară.

In Iunie, un val de aer ferbinte făcu în Statele Unite sute de victime, iar în Iulie se abătu în Europa o dogoare africană, al cărei maximum a fost în Ungaria, Jugoslavia, România, Bulgaria și Grecia.

Ziua pre-caniculară cea mai grozavă a fost la 16 Iulie, când termometrul de precizie dela Filaret arătă + 59' C. la soare pe sol, ceeace înseamnă că în centrul capitalei a fost în acea zi o temperatură de **+ 60 grade**, cum se înregistrează doar în Sahara.

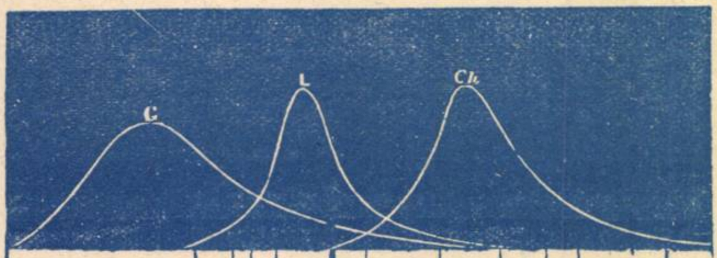

Intensitatea relativă a căldurei, luminei și acțiunei chimice a razelor solare.

De la războiu n'am mai avut o vară atât de călduroasă, care întrece chiar vara excepțională a anului 1929.

Zeppelinul, spărgătorul „Malygin" și „Nautilus" în drum spre Polul Nord

Spărgătorul de ghiață «Malygin» a plecat spre Polul Nord, fiind favorizat de timp frumos.

Vara aceasta atât de călduroasă e prielnică exercițiilor polare.

Până la apariția acestor rânduri, știm că «Malygin» s'a întâlnit cu Zeppelinul undeva la nordul insulei Franz Joseph.

Se știe că în urma experiențelor reușite făcute pe lacul Constanța, dirijabilul german a putut ameriza pe Oceanul Inghețat, făcând un schimb de pasageri cu vaporul rusesc.

Meteorologia va profita mult de pe urma acestor expedițiuni, ba se anunță că submarinul «Nautilus», reparat de curând, va încerca iar să plece la Pol.

Interesantă e desigur această colaborare științifică între un dirijabil, un spărgător de ghețuri și un submarin.

Vom reveni detailat într'un număr viitor.

Citiți cartea
«IN DRUM SPRE CER» de Neptun, care cuprinde descrierea complectă a ascensiunei lui PICCARD, proectele lui KIPFER și BYRD etc.
Prețul unui exemplar 20 lei.

Balenă productivă

Căpitanul norvegian Ingebrigtsen, comandantul unui vas de pescuit balene, a harponat o balenă, care avea în intestinul ei o bucată de chihlimbar cenuşiu, în greutate de 131 livre.

Chihlimbarul cenuşiu având o valoare de 2.500 franci francezi gramul, bucata — având cea mai mare mărime cunoscută până azi — e evaluată la aproape 5 milioane de franci (cam 33 milioane lei).

Un tânăr bandit periculos

(*Photo „The New-York Times"*)

Tânărul din dreapta, care nu are decât 19 ani, e un fioros bandit din New York, cu numele de Francis Crowley, condamnat la moarte şi evadat. Dar a fost apoi prins într'o casă elegantă din New York şi zilele acestea va fi executat.

Cu bicicleta pe scară

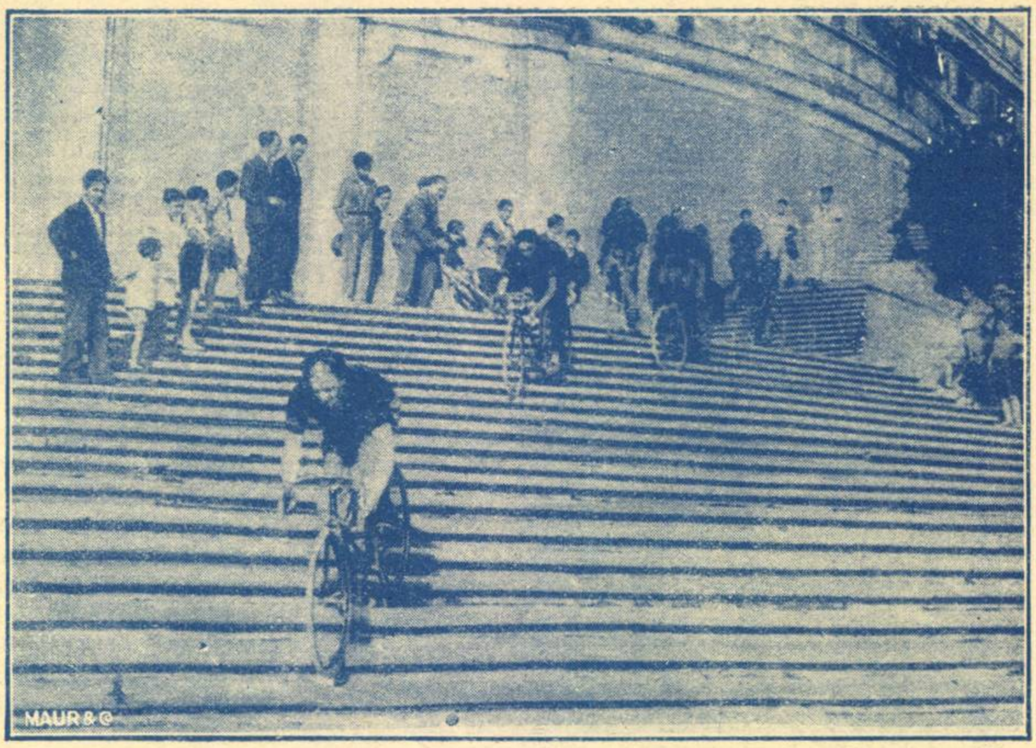

La Roma s'a desfăşurat deunăzi un match original de biciclete: concurenţii aveau să se coboare în tempo rapid pe treptele care duc la Piazza di Spagna.

Telegrafia în China

Telegrafia — şi până şi telegrafia fără fir — sunt de mult, în Europa şi America, ceva obişnuit, banal, pe când China a rămas mult înapoi pe tărâmul acesta.

Limba chineză e o limbă de imagini şi nu se poate transmite nici după alfabetul Morse, nici după oricare altul.

Acum însă, Corporaţia Radio din America a convenit cu guvernul chinez să transmită literele chinezeşti în original, prin telefotografie.

Se crede că inovaţia aceasta va provoca o transformare a comerţului chinezesc şi chiar şi a politicei chineze.

Să răspundă mortul

Monitorul Oficial al Turciei publică o somaţie la adresa unui mort, cerându-i să apară în faţa Curţii de apel.

Iată somaţia:

«Către Ahmed bin Osman,

«In urma unei acţiuni ce ţi s'a intentat de soţia ta Asima, în lipsă, s'a stabilit că eşti mort. Dacă ai vreo obiecţiune de făcut verdictului pronunţat, ai drept de apel timp de cincisprezece zile».

Curtea prevede deci cazul când mortul ar mai putea fi în viaţă...

Va răspunde oare mortul? se întreabă ziarele turceşti...

Catastrofa atmosferică din Erzgebirge

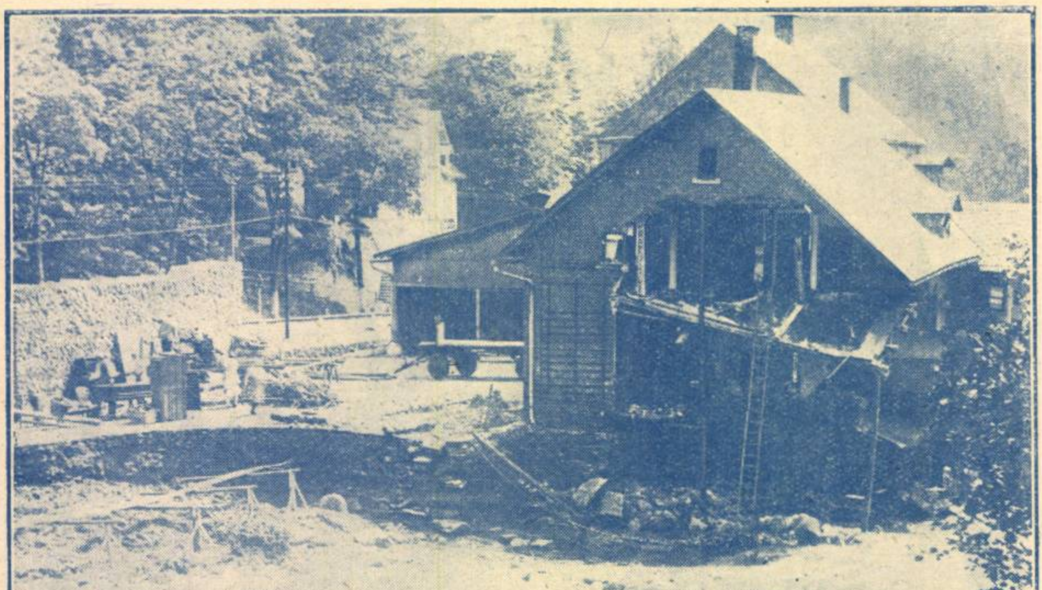

(*Photo „The New York Times", Ltd., Berlin*)

Lanţul de munţi Erzgebirge din Saxonia a fost bântuit deunăzi de o teribilă rupere de nori, care a distrus şi luat cu ea mai multe case din câteva localităţi. Mai sus vedem pustiirile făcute într'o parte din Antonstal.

Intren, învilegiatură, acasă

nu se citesc decât

Aventurile lui Arsène Lupin

aventuri senzaţionale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventur delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Arsène Lupin, 813	30 „
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Dopul de cristal	30 „
Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Triunghiul de aur	30 „
Izbânda lui Arsène Lupin	30 „
Insula cu treizeci de sicrie	30 „
Piatra Miraculoasă	30 „

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Helen Wills... în film

(*Photo „The New-York Times"*)

Fosta şampioană mondială a tennisului, Helen Wills, a fost angajată de curând de o mare casă americană producătoare de filme.

Un monument al primului film

In localitatea La Cholat din sudul Franţei, unde fraţii Lumière au prezintat într'o vilă mică, odinioară, primul lor film, se va ridica un monument pentru comemorarea acestui eveniment.

S'a constituit la Paris un comitet pentru strângerea banilor necesari.

Cocktail cinematografic

Hazardul vizitelor la studiourile din Joinville, întrunise deunăzi, în jurul aceleeaş mese, la barul Paramount, la ora sacrosanctă a cocktailului — care, pentru cei înţelepţi, se reduce la un «pahar de Vittel» sau la o anodină «zeamă de strugure» — pe mai mulţi granguri ai literaturii.

Erau, în adevăr, grupaţi, în ziua aceea, în jurul d-lui Aimé Berthod, fost ministru de bele-arte: d-nii Pierre Benoit, Alfred Savoir, Marcel Pagnol, Rip şi Tristan Bernard, cărora li se alăturase şi prinţul Bibescu.

Şi pe când iluştrii autori flecăreau cu d. Berthod, bârfind — cu cât spirit! — ultimele evenimente literare, un indiscret aparat fotografic înregistra gesturile lor, iar un invizibil microfon, agăţat undeva prin frunziş, prindea convorbirea lor plină de apropouri încântătoare şi de «spirite» fermecătoare.

Şi vreme de câteva minute, câţiva fericiţi privilegiaţi putură asista apoi la redarea sonoră şi cinematografică a unui match de spirite, în care se înfruntau prieteneşte cei mai celebri dintre autorii francezi.

Aparat ingenios pentru înregistrarea sunetului

Un aparat inventat de curând rezolvă în parte problemele relative la înregistrarea sunetului în unele studiouri americane.

In aceste studiouri din Culver City, s'a instalat un sistem subteran pentru propagarea undelor sonore. Fiecare din aceste 22 de studiouri, cari fac parte din organizaţia generală a uzinei cinematografice, e legat printr'un tunel de centrala de înregistrare a sunetului, care se află uneori la o distanţă de 100 de metri. In clădirea propriu-zisă a sunetului sunt aşezate toate aparatele existente de înregistrare.

Vorbele sunt transmise prin microfon depe scenă şi din cabină, sunetul se coboară în tunel, trece prin conducte şi ajunge la aparatul de înregistrare din «clădirea sunetului».

Ca măsură de precauţiune, sunetul acesta se înregistrează tot-odată pe peliculă şi pe ceară, deoarece s'ar putea întâmpla vreun accident unuia din cele două aparate.

Cinematograful şi copiii

Departamentul justiţiei şi poliţiei din Geneva a reamintit de curând publicului şi întreprinderilor cinematografice prescripţiile art. 9 din regulamentul dela 13 Aprilie 1928, cu următorul cuprins :

«Intrarea în cinematografe este interzisă copiilor mai mici de 10 ani. Copiii dela 10 la 16 ani nu vor fi admişi decât însoţiţi de părinţii şi tutorii lor. Se pot face excepţii pentru reprezentaţiile special organizate «pentru tineret» cu consimţimântul şi sub controlul departamentului de instrucţiune publică».

Toate acestea sunt foarte bune în principiu. Dar în fapt ?...

Cântă cu picioarele

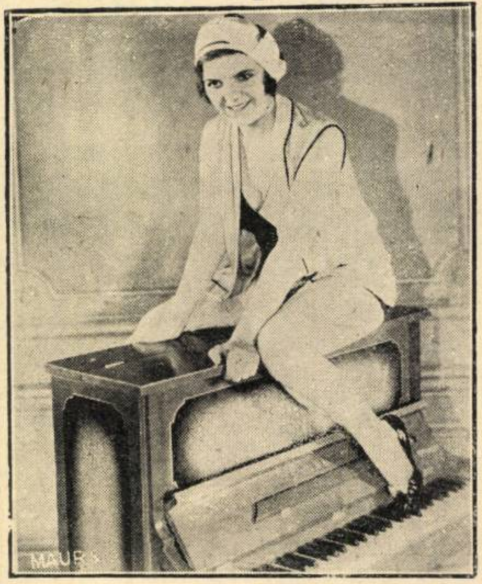

(Photo-exclusivitate Keystone)

Artista de cinema Winnie Lightner declară că ştie să cânte la pian şi cu vârful picioarelor. In tot cazul, poza pe care a adaptot'o, pare a confirma acest lucru.

Desmierdate de valurile mării

Frumoasa vedetă a ecranului Nancy Carroll *(dreapta)*, care e în acţiune de divorţ cu soţul ei, cu prietena ei Doris Hill, la o staţiune balneară maritimă din California, la graniţa Mexicului. Vedeta e plătită acum cu 1 milion de lei pe săptămână.

Perfecționări în aviație

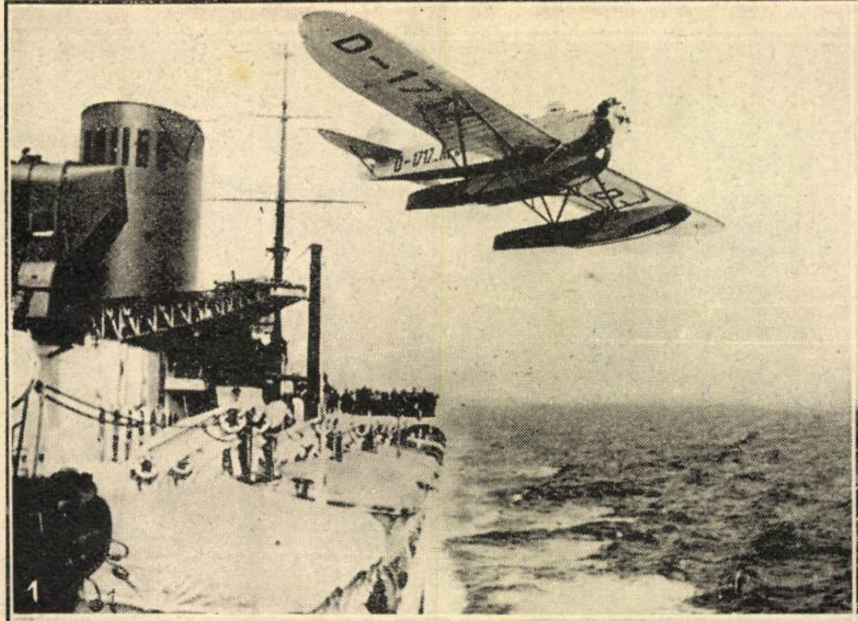

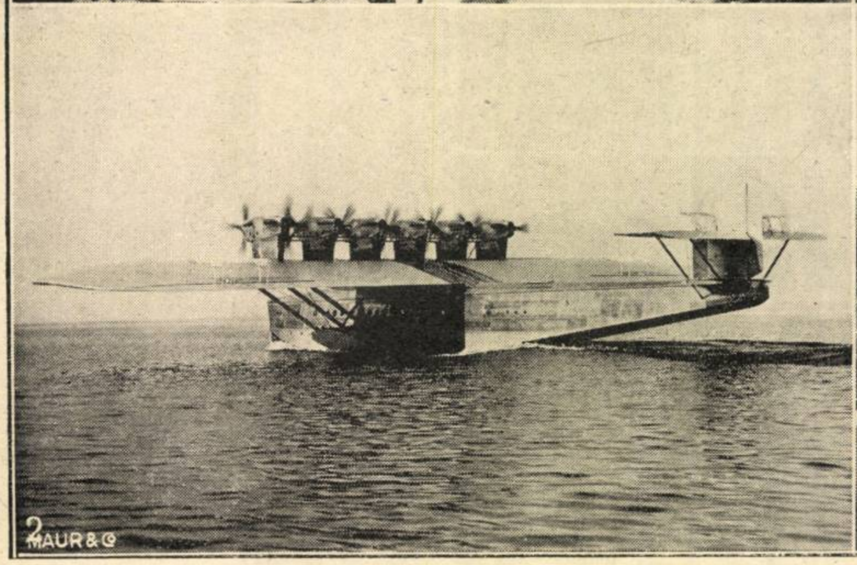

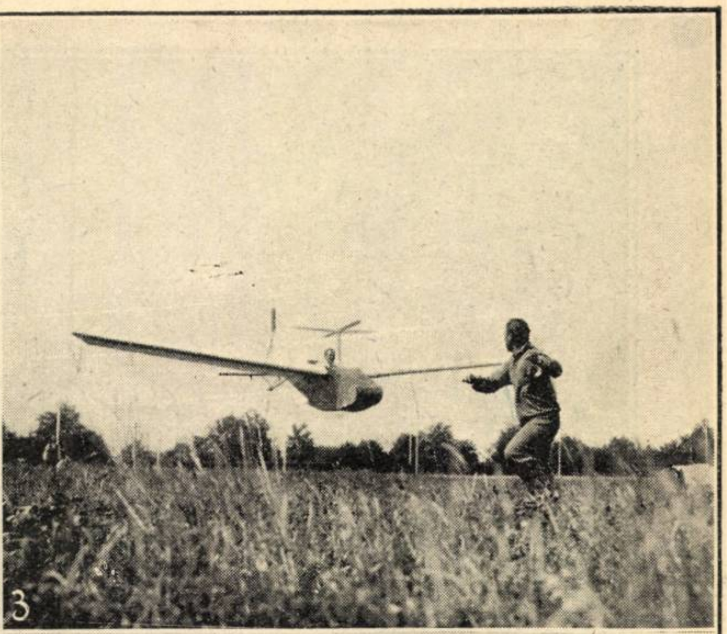

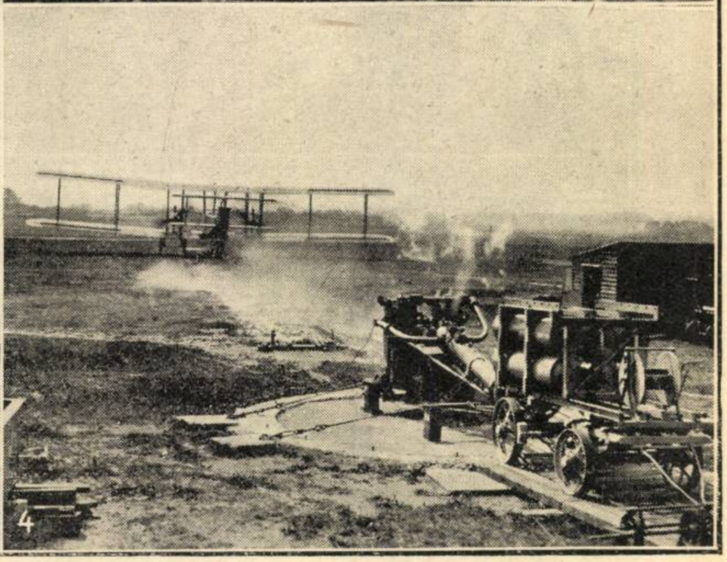

(Photo „The New-York Times" Ltd., Berlin, și Keystone)

1. Un catapult instalat pe vaporul „Bremen" asvârle în aer avionul „New York" înainte de a sosi la New York. — 2. Uriașul dirijabil „Do X II", terminat zilele acestea, își face primul sbor de încercare. — 3. Sborul de încercare al primului avion-moară de vânt cu pânze, care pornește asvârlit din catapult. — 4. O altă lansare din catapult experimentată la Farnborough (Anglia).

La No. 23 și la No. 25

Intr'o seară, într'un antract al piesei *«Le sexe faible»* care se joacă la Paris, amabila Christiane zise drăguței Nadine că cunoaște pe o surprinzătoare cărturăreasă.

Drăguța Nadine își notă adresa. A doua zi o comunică unei prietene măritate, care se grăbi să se ducă să-și afle viitorul, fără știrea soțului ei.

Fu primită de o frumoasă servitoare care îi zise:

— Doamna vine imediat.

Doamna veni în adevăr. O femee drăguță, tare împopoțonată, fără înfățișare de ghicitoare. Ea începu, cum se spune s'o descoase pe noua venită...

De cărți de ghicit niciun cuvânt...

Vizitatoarea pricepu pe ce mâini căzuse: ea scurtă convorbirea și se grăbi să plece, dar povesti seara soțului ei care, furios, telefonă prietenei care dăduse adresa.

Amabila Christiane trebui să audă, în aceeaș seară, destule reproșuri. Ea se scuză cu buna ei credință, apoi zise brusc:

— Acum îmi dau seama că am greșit adresa! Am spus No. 23... și trebuia să indic No. 25

Surprizele unei desgropări

La Cassino, în Italia, se procedă duenăzi la desgroparea corpului unui tânăr mort de mai mulți ani și a cărui familie dorea să pue rămășițele mortuare într'o urnă funerară.

După ce se ridică piatra de pe mormânt, se găsi un coșciug de lemn, în care se afla altul de zinc.

Dar deabia începu unul din muncitori să facă o deschizătură cu dalta, și se auzi un sgomot ciudat în interiorul sicriului. Persoanele prezente se speriară și se retraseră la distanță,

Sgomotul încetând, muncitorul își reluă lucrul; sgomotul reîncepu.

Nu era aci un fenomen de sugestiune, deoarece gălăgia o auzeau toți cei de față. Se hotărâ deci să se deschidă dintr'odată capacul cosciugului...

Dar acesta sări dela sine, și din interior țâșni un șarpe enorm, de șase metri lungime....

Corpul mortului fu găsit în perfectă stare de conservare. Și se întreabă toți, cum a putut intra șarpele într'un sicriu de zinc, ermetic închis.

Animalul care fugise, a fost apoi găsit în zidul cimitirului și ucis cu pietre.

Băile Călimănești
Căciulata

la 9 ore de București

Sezon 1 Iunie – 30 Septembrie

Marele Hotel cu confort modern. – Tarife moderate. — Viața eftină. Informații, prospecte, tarife soc. Govora-Călimănești, Strada Brezoianu 62, București I.

Ape minerale sulfuroase pentru băi. Ape purgative pentru băut, recomandate în reumatism cronic, anemie, limfatoze, migrenă, etc.
Fizioterapie și hidroterapie, inhalații pulverizații, băi de nămol, băi de acid carbonic, etc.
Căciulata, apă minerală sulfatată, calcică, radioactivă, neîntrecută în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căile urinare, gută.

CĂSĂTORIA DO

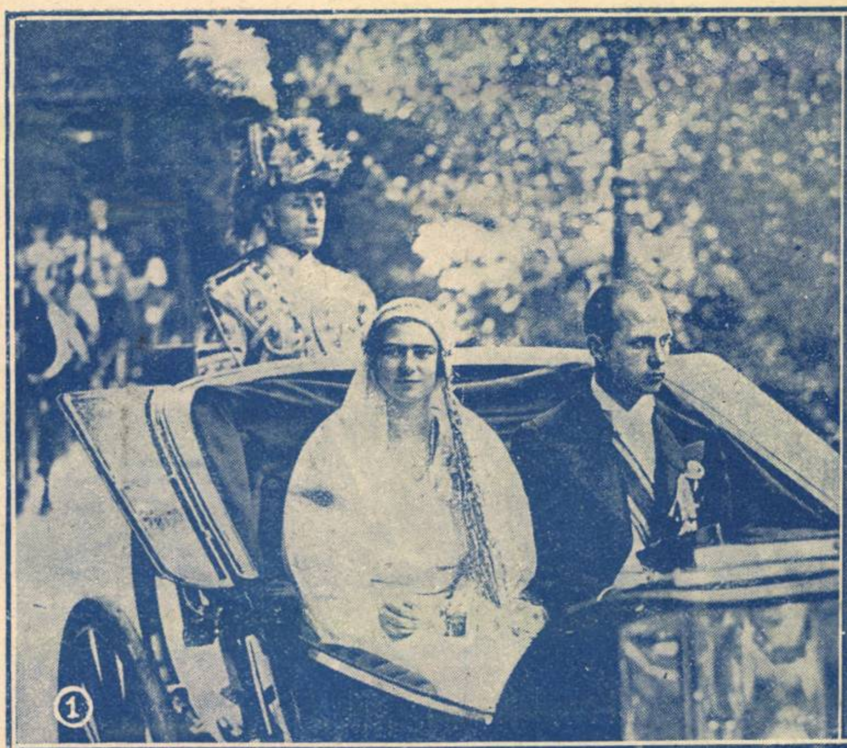

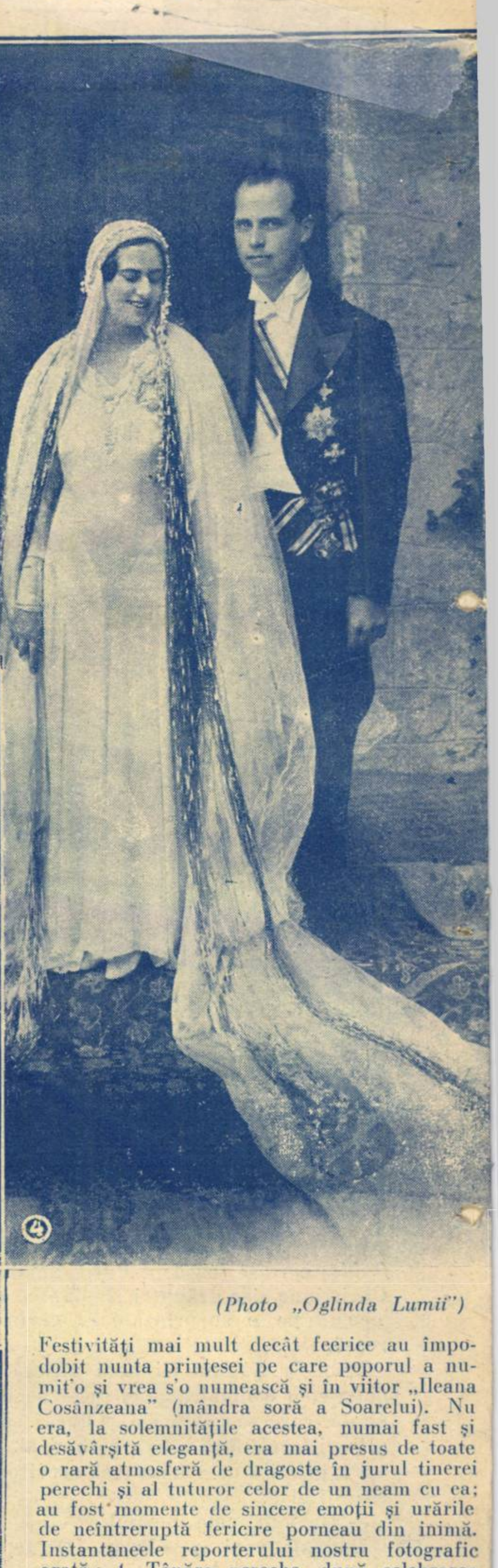

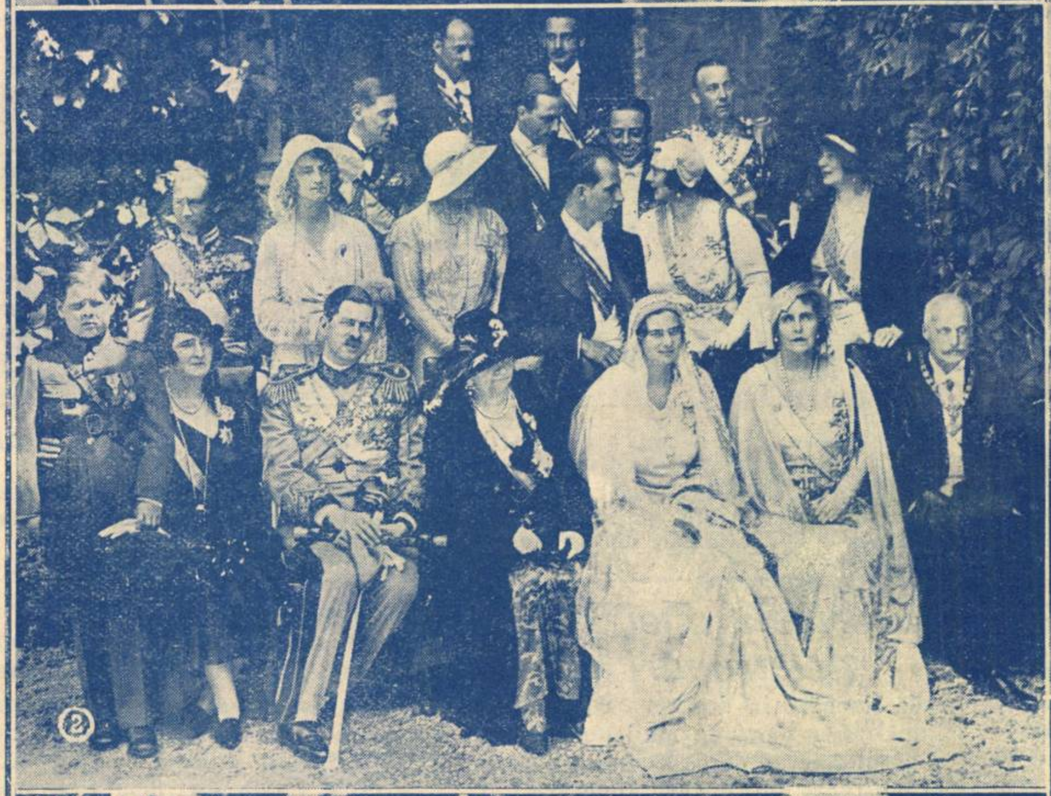

(Photo „Oglinda Lumii")

Festivităţi mai mult decât feerice au împodobit nunta prinţesei pe care poporul a numit'o şi vrea s'o numească şi în viitor „Ileana Cosânzeana" (mândra soră a Soarelui). Nu era, la solemnităţile acestea, numai fast şi desăvârşită eleganţă, era mai presus de toate o rară atmosferă de dragoste în jurul tinerei perechi şi al tuturor celor de un neam cu ea; au fost momente de sincere emoţii şi urările de neîntreruptă fericire porneau din inimă. Instantaneele reporterului nostru fotografic arată: 1. Tânăra pereche, după celebrarea cununiei, spre Cimitirul Eroilor din Sinaia. — 2. Familia regală română şi familia de Habsburg. — 3. Dansul „junilor" din Braşov, în faţa castelului Peleş, înfăţişând o nuntă ţărănească. — 4. Tânăra pereche arhiducală (prinţesa Ileana şi arhiducele Anton) fotografiată după ceremonia nupţială. — 5. M. S. Regele Carol II, M. S. Regina-mamă Maria şi Marele Voevod Mihai, în drum spre Cimitirul Eroilor, după cununie. — 6. Legiunea fotografilor şi operatorilor de cinema îşi îndreaptă obiectivele asupra tinerei perechi. — 7. Mulţimea pe străzile din Sinaia. — 8. M. S. Regele Carol II cu Marele Voevod Mihai. — 9. M. S. Regina-mamă Maria şi A. S. I. Leopold-Salvator de Habsburg, tatăl mirelui. — 10. M. S. Regina-mamă Maria (şezând), Regina Elisabeta a Greciei, A. S. I. Arhiducesa Ileana şi M. S. Regina Marioara a Iugoslaviei.

OMNIȚEI ILEANA

⑤

⑧

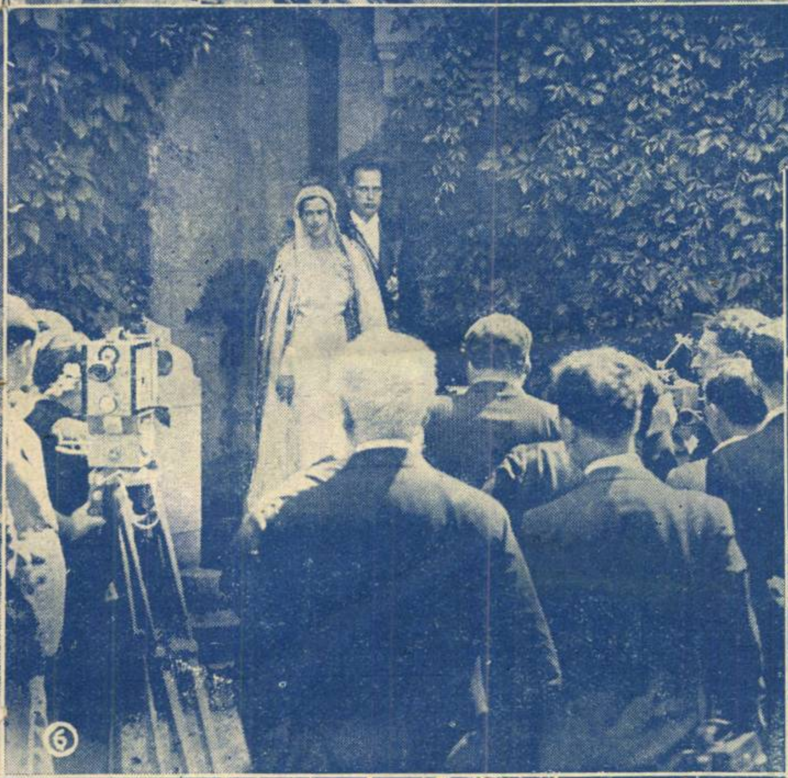
⑥

⑨

⑦

⑩

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

Nuvelă de Philips Oppenheim

Un mic grup de persoane, printre cari se afla şi Jasper Slane, plecă din sala de mâncare a Clubului Lavender şi se apropiă de scara largă care ducea spre saloanele de bridge. Portarul din hall, care tocmai telefonase, veni spre grup.

— Sir Jasper, anunţă el, sunteţi chemat la telefon.

Slane se opri, nehotărât. Il deranjau chemările telefonice la ora aceasta.

— Ştii cine e? întrebă el.

— Nu mi s'a spus niciun nume, răspunse servitorul, dar cred că era glasul lordului Minchingham. Spunea că e ceva urgent.

— Lăsaţi-mi un loc şi voi juca partida următoare, ceru Slane tovarăşilor săi cu un oftat de regret. Nu ştiu ce dracu vrea Minchingham la ora aceasta târzie.

Intră în cabina telefonică şi luă aparatul.

— D-ta eşti, Minchingham? întrebă el.

— Mare ghicitor eşti! i se răspunse scurt. Ia spune, Slane, ce făceai acum?

— Voiam tocmai să încep o partidă de bridge.

— Şi noi, dar a intervenit, pare-se, destinul. Aşi vrea să ştiu dacă ar fi chip să vii încoace, la No. 6 bis din Cunningham Mansions.

— Vrei imediat, sau mai târziu? se informă Slane cu un ton care trăda o oarecare lipsă de entuziasm.

— Da, imediat.Vino cu cel mai repede taxi pe care-l poţi găsi. S'a întâmplat ceva, ceva ce nu prea pricepem. Şi cred că d-ta ne-ai putea fi de folos. Imi pare rău, cum îţi închipueşti,dar...

— Viu! făgădui Slane.

Puse receptorul la loc, se scuză faţă de jucători, îşi puse pălăria şi pardesiul, găsi un taxi şi fu dus la Cunningham Mansions.

Imobilul în care se afla apartamentul, era comparativ mic. Parterul era ocupat de prăvălii; primul etaj de birouri; etajul al doilea era închiriat unor familii, iar al treilea forma garsoniera, mică dar celebră, a lordului Minchingham.

Slane observă un fel de agitaţie în vestibulul dela intrare. Portarul părea contrariat; băiatul dela ascensor, distrat. Totuşi, Slane intră în ascensor fără a întreba ceva, se urcă în etajul al treilea, un servitor foarte stilat al lui Minchingham îi scoase pardesiul şi pălăria şi îl introduse numaidecât în bibliotecă.

Minchingham, palid, cu fruntea înnaltă, cu ochii galeşi, svelt, blând, dar excesiv de rece, nu din afectare, ci din temperament, se ridică spre a-l primi. Şedea în faţa unei mese de joc, alături de alte două persoane. Locul al treilea era gol.

— Ai făcut bine că ai venit, Jasper, zise Minchingham strângându-i mâna. Cred că-i cunoşti pe amicii mei.

Slane făcu un semn din cap şi schimbă saluturi cu cei doi musafiri. Unul era Goring Brett, functionar permanent la Foreign Office; celălalt era sir Martin Phipps, membru al Parlamentului, prezident la numeroase societăţi anonime, o figură bine cunoscută în lumea financiară.

— Ne-am pus să jucăm o partidă de bridge, acum trei sferturi de oră — explică Minchingham — noi trei şi Cartwright. Il cunoşti desigur pe Ronny Cartwright, nu?

— Da, îl cunosc pe Ronny, confirmă Slane.

— Se împărţiseră cărţile, când servitorul meu Thomson intră şi anunţă că cineva îl cheamă pe Cartwright la telefon. El se scuză şi eşi grăbit, cu cărţile în mână. Tocmai şi le aranja când eşea din odae. Telefonul e în fumoarul micei anticamere de alături, cum de sigur că ştii. Iţi explic toate acestea amănunţit, din cauză că avem foarte puţine puncte de reper şi cine ştie ce fleac poate să te lămurească.

— Ai perfectă dreptate.

— Foarte bine; am aşteptat deci un minut sau două, continuă Minchingham. Am aşteptat cinci minute. Am aşteptat aproape zece minute. Atunci prietenii mei au început să devie neliniştiţi, şi m'am dus să văd. Cărţile lui Cartwright se aflau pe măsuţa de lângă aparatul telefonic. Uşa de intrare era deschisă, dar Cartwright dispăruse.

(Urmează în numărul viitor).

Aparat uriaş pentru încercarea avioanelor

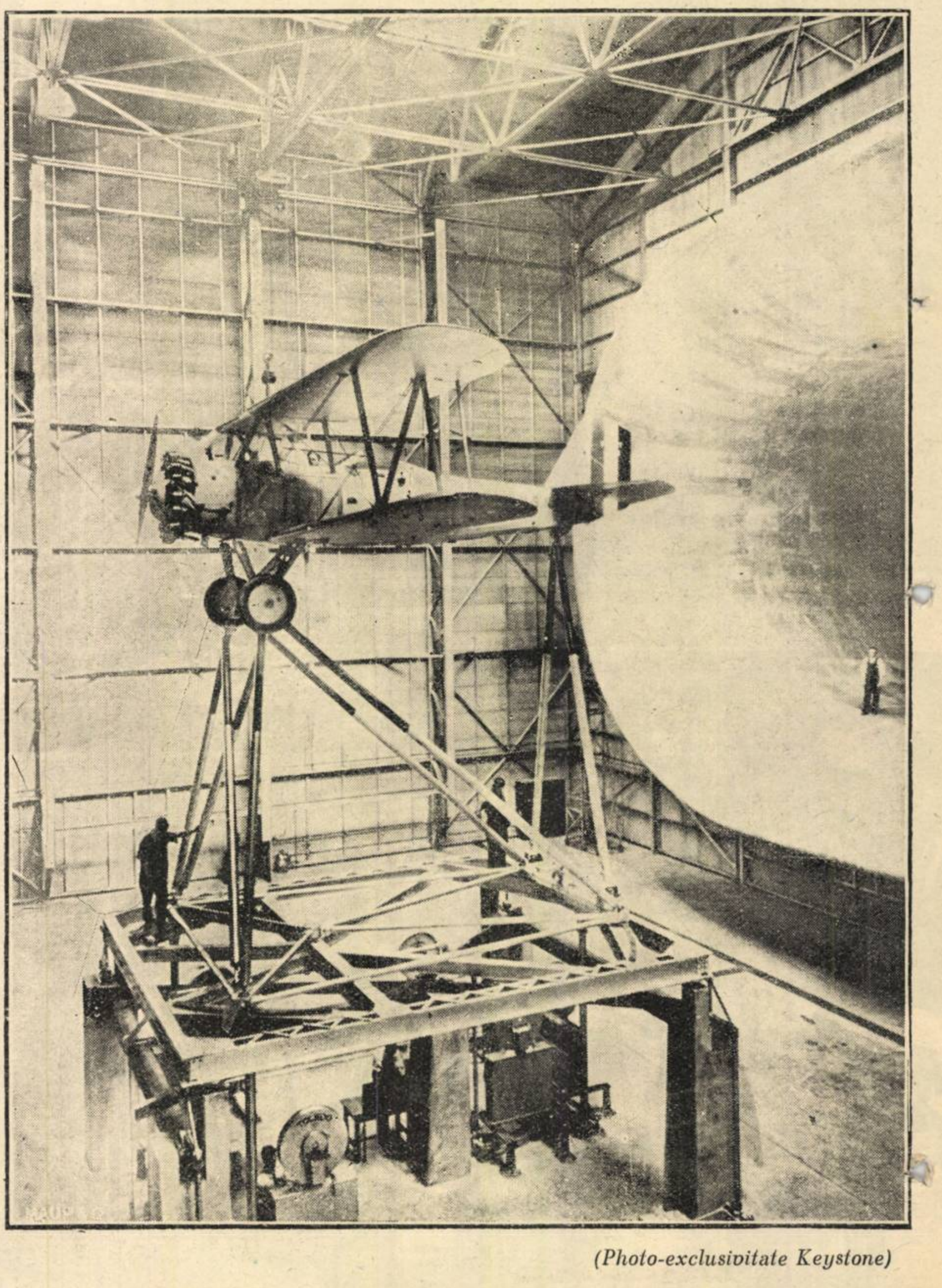

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Langley-Fields (America) s'a construit şi instalat un aparat uriaş pentru provocarea de puternice curente de aer, datorită cărora se poate încerca forţa de rezistenţă a noilor aeroplane. Dimensiunile gigantice ale noului aparat se pot vedea în comparaţie cu înălţimea omului aşezat în gura imensei pâlnii.

Incincită crimă

De curând s'a petrecut o înfiorătoare tragedie pe o fermă din apropiere de Brisbane (Queensland).

Proprietarul fermei fu găsit dimineața, de către slugile sale, cu capul sdrobit. Se sinucisese, fixând pe capul său câteva cartușe de dinamită și dându-le foc.

Cercetându-se mai de aproape, se găsi în cenușa unui pavilion distrus de incendiu, unde dormea fermierul cu familia sa pe căldurile mari, rămășițele soției sale și ale celor patru copii ai săi.

Fermierul arătase în ultimul timp semne de alienație mintală și pare a fi comis fapta în stare de demență.

Albina la Polul Nord

Un Englez cercetător al tainelor naturii, care făcea parte dintr'o expediție științifică spre Polul Nord, a luat cu el ca talisman o albină.

El și-a ales albina pentru faptul că îi poartă numele; îl cheamă Bee Mason și «bee» în limba engleză înseamnă albină.

Englezul a închis albina într'o cutie de sticlă, pe care o purta în buzunar. A îndurat biata albină frigul, dar la urmă a murit. După moartea albinei, Englezul i-a construit un monument din piatră, unde albina a fost și înmormântată, iar locului acestuia i-a dat numele Apis.

Teatrele germane

Din unele statistici privitoare la numărul și importanța teatrelor din Germania, reiese că la Dresda e un loc la teatru de fiecare 79 de locuitori.

Urmează Berlinul cu un loc la 100 de locuitori; Münchenul, cu un loc la 110 locuitori; Hamburgul, cu un loc la 125 locuitori și Stuttgartul, cu un loc la 175 locuitori.

Dacă n'ați cetit încă
trebue să cetiți negreșit
cele mai bune romane
ale marelui războiu
Pe frontul
de vest,
nimic nou
de Erich Maria Remarque
Contingent
'924
de Ernst Glaeser
Se găsesc de vânzare la toate librăriile
și la Editura „EMINESCU", București 1,
Strada Inginer Anghel Saligny 2.

Nou mijloc de locomoțiune pe apă

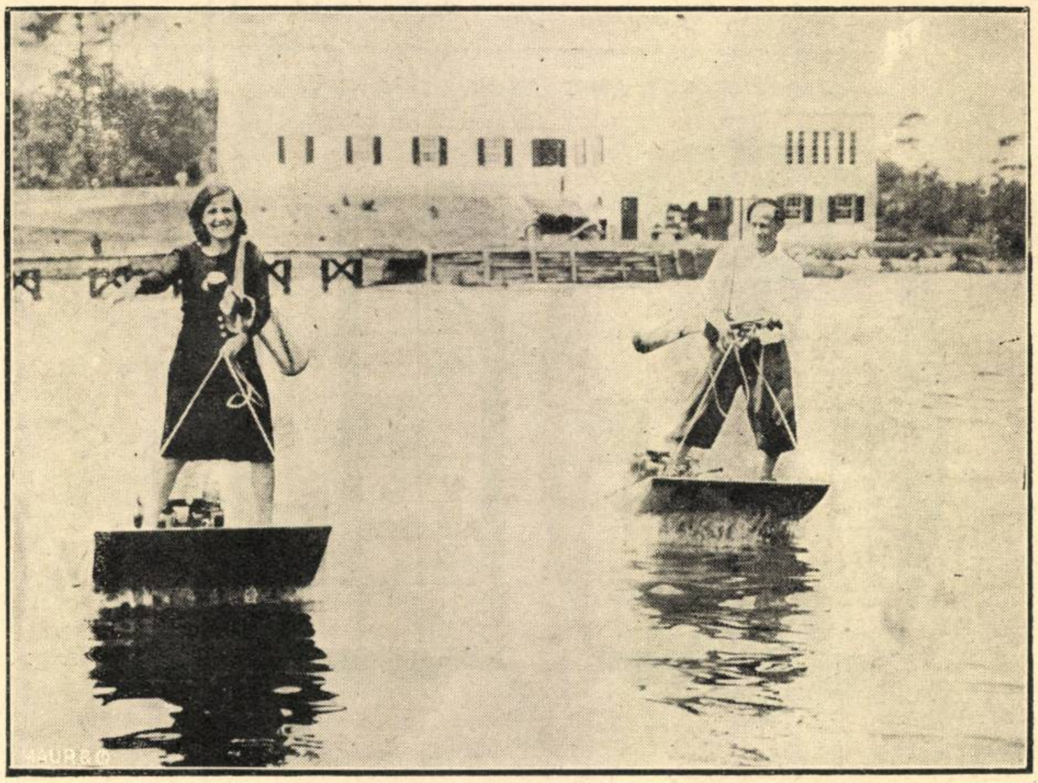

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un nou mijloc de locomoțiune pe apă se folosește actualmente la Virginia Beach (America): el constă dintr'o planșă lată în formă de ski, prevăzută cu un motor și cu niște hățuri în față, sortite a menține echilibrul planșei. Noul vehicul aquatic poate parcurge circa 70 de kilometri pe oră.

Banchetul... moliilor

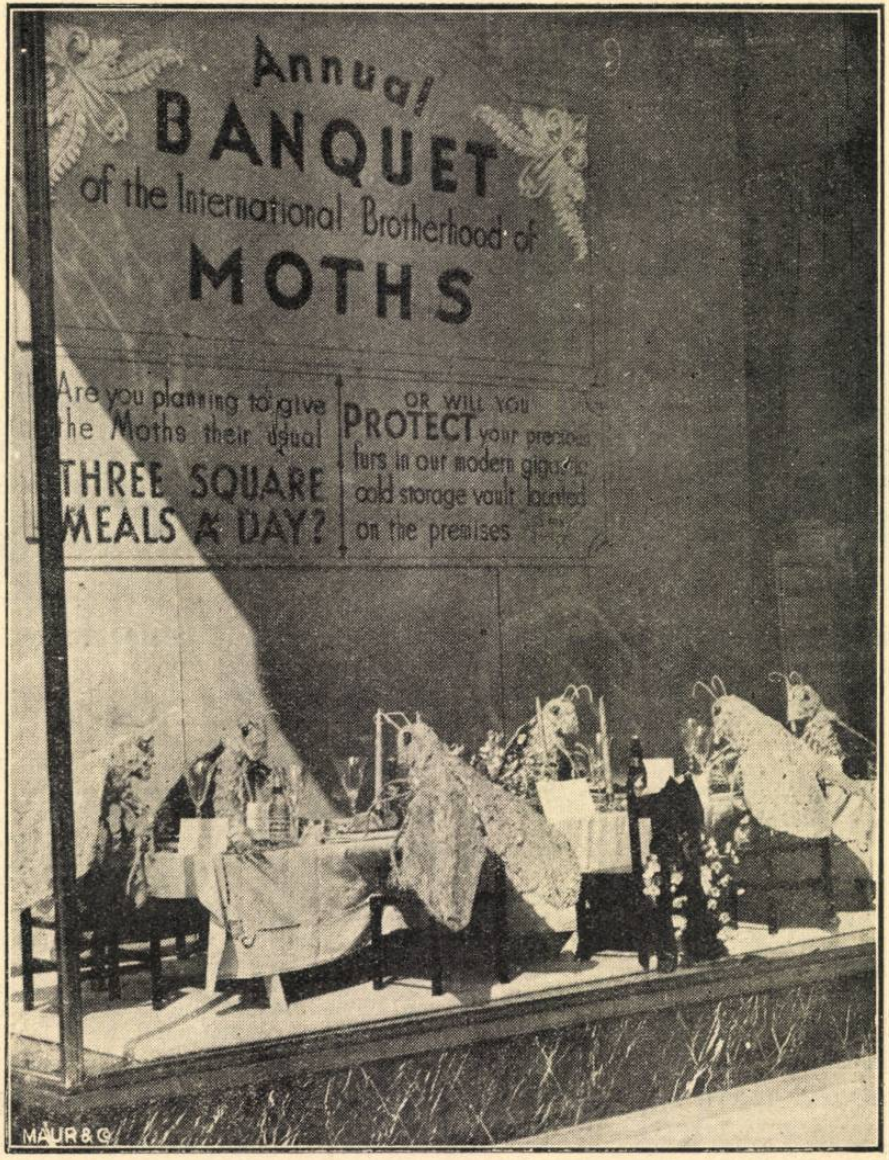

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un magasin din New York care se însărcinează cu păstrarea blănurilor vara, și-a aranjat o vitrină originală, reprezintând un așa zis „banchet al moliilor", ilustrat de un afiș care invită pe trecători să nu-și lase blănurile pradă acestor insecte.

JOCURI

JOC DE SILABE INCRUCIȘATE

de *Pincu A. Saul-Piasa*, Focșani

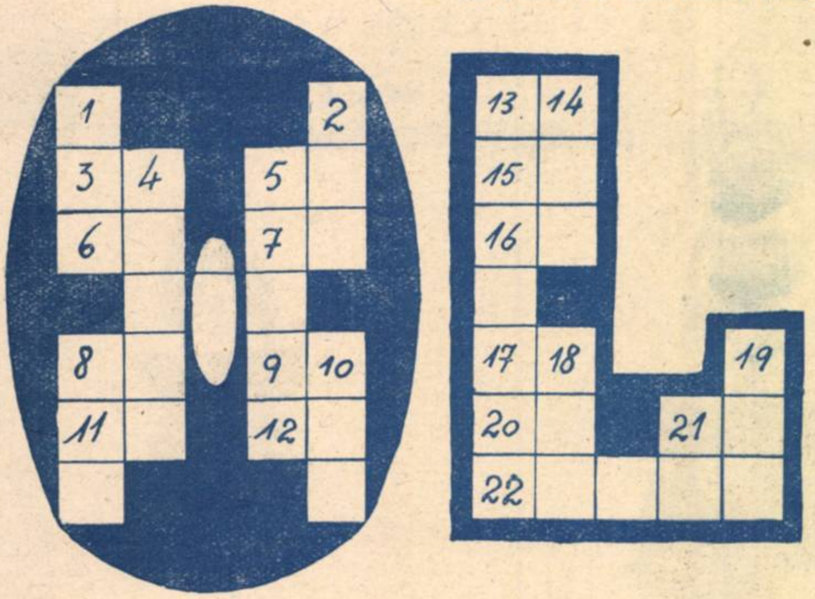

Orizontal :

3) Mamifer rumegător, cu coarne, bărbos și sprinten fără ghinduri la copite (Zool.); 5) Mai marele peste o facultate; 6) Corăbii; 7) Scotocește; 8) Ceeace se pune la joc; 9) Teritoriu inalienabil; 11) Antonimul cuvântului: dese; 12) Tăiase într'o luptă; 13) Postav țărănesc; 15) Prim ministru sub Louis-Philippe (1781—1855); 16) Cauză; 17) Alianțe ofensive sau defensive între mai multe state; 20) Râu în Italia, afluent al lui Po; 21) Cadră; 22) Calitatea celor ce durează.

Vertical :

1) Nume ce Sfânta Scriptură dă duhului ispititor; 2) Preoteasă a lui Bachus; 4) Prefacere în praf; 5) Tăiară capul; 8) Suprimară; 10) Zdrobise; 13) Caracterul celor ce pot fi mutați sau destituiți; 14) Mare animal marin; 18) Fluviu, în Franța, care isvorăște din Pirinei și se varsă în Oceanul Atlantic; 19) Fardate pentru scenă; 21) Termen de plată.

CUVINTE PALINDROMICE

de *L. I. Motneack*, student

1. O O O O O
2. O O O O O
3. O O O O O
4. O O O O O
5. O O O O O
6. Ô O O O O

Inlocuindu-se cercurile cu litere, se vor obține 6 (șase) cuvinte orizontale cu următoarele semnificații:

1) Profet trim's de D-zeu lui David, spre a-i imputa omorul generalului Uria; 2) Localitate minieră în România; 3) Inundațiune universală care (după legenda biblică) făcu să piară tot neamul omenesc afară de Noe și de familia sa; 4) Preoți mahomedani; 5) Vârstă; 6) Compozitor francez de muzică, autorul unui remarcabil *«Tratat de armonie»* (1807—1880).

Inversând cuvintele obținute, vom da de alte cuvinte cu aceleași semnificații. Inițialele cuvintelor obținute, citite în ordinea dată de sus în jos, vor da numele unui matematician scoțian, inventatorul *logaritmelor* (1550—1617); iar finalele, citite în aceeaș ordine, vor da numele unui oraș din Noua Zeelandă, distrus de curând de un groaznic cutremur.

ȘARADA

de *Sorel Avramescu*, Constanța

Din două părți mă compun:
Prima, la stână sunt bun.
A doua 's lucru pe care
Mai orice cioban îl are.
Tot cuvântu-s de mâncat,
Dela stână fiind plecat.

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 30

RASARIT DE SOARE

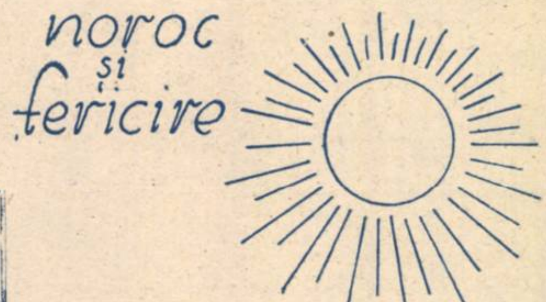

TROIȚA MIRACULOASA

Hohenzollern—Habsburg.

JOC IN ROMB

```
        N
      V I L
    S U C N A
  M E M O R I U
    T U L E O
      L A C
      P E S
    G H I U S
  S T R O P I T
    P A R I P
      A G A
        A
```

I.—II — NICOLAE IORGA

In atenția deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugați să trimiată soluțiile cel mai târziu 6 zile dela apariția revistei.

Ceilalți deslegători vor fi trecuți la întârzați, și cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslegă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispozițiunilor de mai sus, riscă să nu-și vadă numele trecut printre deslegători.

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-și dau nume cari nu le aparțin sau pseudonime cu intelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârșire excluși din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi, Anghel Păunescu.
București: Cleopatra Ștefănescu, Silly Rotaru, Aneta Ghițescu.
Băicoi: Ionel C. Ionescu, Dyda Vasilescu, Ryca Constantinescu, Dante Arghezi, Vasile Ionescu.
Balș: Gogu și Ionel Nicolaescu, Fănică Nicolaescu.
Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo, Lilly Rotaru.
Brașov: Alexe Al. Benigal, Traian Rotaru.
Caracal: Dumitru Dumitrescu, P. Ștef. Constantin, I. T. Lupița.
Constanța: Sorel Avramescu.
Craiova: George Dumitrescu-Corabia.
Drăgășani: Nelly Iliescu, Zizi Iliescu, Puiu Iliescu, Nanu G. Ioan, Ilade Nanu Atletul, Găoace Marinescu, Mitică Marinescu, Ilade Nanu, Caimac Nicolaescu, Mișu Vlădescu.
Fălticeni: Mihail Sibechi, Maricella Zagleanu, Zizi Lambrino.
Galați: Lică Tudose, Sită Cotârlici, Ion Ionescu.
Iași: Lică Wechsler, Josephine Botezatu.
Ploești: Anny Theodor Stoicescu.
Săliște: Valerica Dădârlat, Nonia Moga, Nelu Nanu.

AU DESLEGAT RASARIT DE SOARE ȘI TROIȚA MIRACULOASA

Bolovani: Mihail Gheorghiu, Nuți Sloda Boicescu, Nelly Iliescu, Kristian Boicescu, Rica Stoenescu, Carol Lupescu, Eugenia Iliescu, Sony Iliescu, Victoria Iliescu.
Brașov: Boriceanu Victor, Jeny Nicolau, Nolla Vally.
București: Constantin Ștefănescu, Nicolae L. Petrescu, Lizibette Stavrescu, Lenty Stavrescu, Jenica Stavrescu, Cleopatra Ștefănescu.
Caracal: Aurel Dulgherescu, Paul Georgescu, Costel Stoianovici, Traian P. Neațzu, Mary, Virginia Ionescu, Nuty Milica Rădulescu.
Tg. Cărbunești: Gh. Nițulescu, Smaranda Truțescu.
Chișinău: N. Gr. Arsene, Lissy Niculescu.
Focșani: Z. Iosef.
Lehliu: Ava Șeny, Ava Ita, Letya, Sofica Constantinidi, Lilia Tasy, P. Elifteri, Manda Buzică, Ioana M. Ioan.
Oc. Mari: Bunea Florin, Boescu Gheorghe, Pierre Stănescu, Iotta Ilie, Lăzărescu Marcel, Vâlceanu Ion.
Ploești: Lenny, Mircea Gheorghiu.
Roman: Olimpia, L. L. T. Marin Ioan, Andrei Ioana.
Tg. Sulița: Gh. Calcântraur, Surmeian Elisa.
Turnu-Măgurele: Lutzi Cocoși, Florica N. Pomac, Titi Cotetzane, Lenuța Pamaci Nicu G. Dumitrescu, Fănel Slelaturm, Samotnof Sarbenet, Marta Ionescu.

(Urmează în pag. 797).

Impărțire de premii sub cerul liber

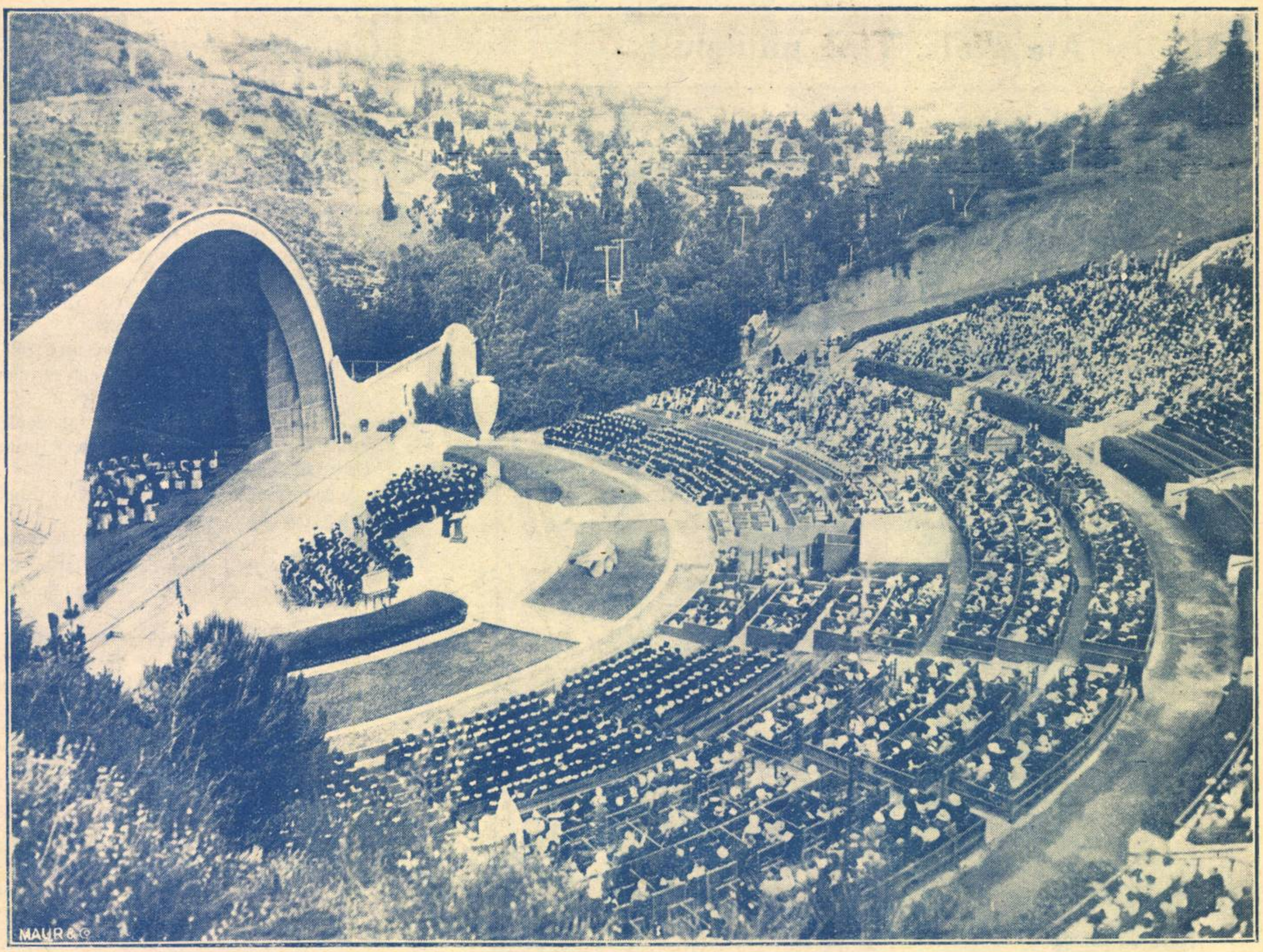

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Impărțirea premiilor pentru studenții Universității din California, după examenele finale, s'a făcut zilele acestea sub cerul liber, în stadionul din Hollywood. Fotografia noastră reprezintă un moment din această impresionantă solemnitate.

Soluțiile jocurilor

(Urmare din pag. 796)

Valea Lungă-Cricov (Dâmbovița): Corneliu I. Georgescu.

AU DESLEGAT TROIȚA MIRACULOASA ȘI JOCUL IN ROMB:

Câmpulung: Paul Stănescu, Victoria Stănescu.

București: Florica Negrilă, Jeny Negrea, Cleopatra Ștefănescu, Constantin Ștefănescu, Traian Rotaru, Elena Rotaru, Gică Rotaru, Solo Ionescu.

Giurgiu: Elena Ghițescu, Marica Ghițescu.

Vaslui: Tinca Ioan, Caliman Maria, Soly

AU DESLEGAT RASARIT DE SOARE ȘI JOCUL IN ROMB:

Arad: Iulisca Baci, Tboica Lup.

București: Cleopatra Ștefănescu, Constantin Ștefănescu, Luci Ionescu, Netty Rotaru, Marioara Țicu, Gică Mărculescu, Nelly Șolas, Titus Mărculescu, Traian Rotaru, Elena Rotaru, Florica Negrilă.

Câmpul-Lung: Victoria Stănescu, Marioara Stănescu.

Buzău: Marioara Rotaru, Aneta Rotaru.

AU DESLEGAT NUMAI RASARIT DE SOARE:

București: Cleopatra Ștefănescu, Tity Ștefănescu, Elena Rotaru, Traian Bărbulescu, Luci Ionescu, Nicu Rotaru, Sile Rotaru, Marcel Cociaș, Jean Branberger.

Câmpul-Lung: Marioara Stănescu Matei Sătnescu.

Iași: Smaranda Papuc.

Caracal: Aurel Tabacu, Elena Tabacu.

AU DESLEGAT NUMAI TROIȚA MIRACULOASA:

București: Tanty Georgescu, Dragnea Elena, Geta Hragnea, Preda Rădița, Elena Rotaru, Sile Rotaru, Cleopatra Ștefănescu, Titi Ștefănescu, Solomon Jeana.

Galați: Edelstein S. Emanoil, Ițic Șloim.

Maria-Doamna: Erich Siegurd Gabe, Siegi Katz.

Roman: Zina Atanasiu, Mazurca Lița.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN ROMB:

București: Cleopatra Ștefănescu, Elena Rotaru, Sile Rotaru, Puica Dimitriu Florica, Nae Dumitrescu, Dragnea Getuța, Tanty Georgescu, Nicu Cristescu.

Calafat: Ionescu Andrei, Aurel Tabacu, Manda Ion.

Iași: Anghelus Popescu, Ionel Diniță, Trancu Crișan, Aurel Cristea, Trancu Crișan Horia

Brașov: Șeitan Aurelia, Achimescu Elena.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul răsăritului de soare: Cleopatra Ștefănescu, București.

Premiul troiței miraculoase: Elena Ghițescu- Giurgiu.

Premiul jocului în romb: Paul Stănescu, Câmpu-Lung.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «OGLINDA LUMII» No. 29:

Bârlad: Adela Codin-Rebus.

București: Radu Gheorghiu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. D. Constantin, Ilie Lupița.

Constanța: Saul Weinștein.

Focșani: Pincu A. Saul, Ițicovici Lazăr.

Drăgășani: Costel Voiculescu, Florica Predescu, Lucia Toculescu, Mira Denovici.

Fălticeni: Mihail Sibechi, Filoteia Lazăr.

Galați: Sica I. Tudose, Rica Eftimi.

R. Vâlcea: Gabriel Bălănescu, Zizi, Nicu Bălănescu, Titi Bădescu, M. Georgescu.

Sulina: Otto Hans, Buricescu Ioan, Carellas Ierimia, Muscă Vasile, Remarque Maximil, Cuibliski Ivan, Jolson Heinrich, Alfonso Eduardo.

Din ce în ce mai repede!

Transportul oamenilor dela o localitate la alta se făcea în diferitele epoci ast-fel:

In secolul al 17-lea, cu trăsura : 5 km. pe oră.

In secolul al 18-lea, cu diligența: 6 km. pe oră.

In secolul al 19-lea, cu poștalionul : 10 km. pe oră.

La sfârșitul secolului al 19-lea, cu drumul de fier : 60 km. pe oră.

La începutul secolului al 20-lea, cu expressul, 120 km. pe oră.

Cu automobilul se face 130 km. pe oră.

Și cu aeroplanul, 300—400 km. pe oră.

PAGINA FEMEII

Atenție!... Țipă mititelul!...

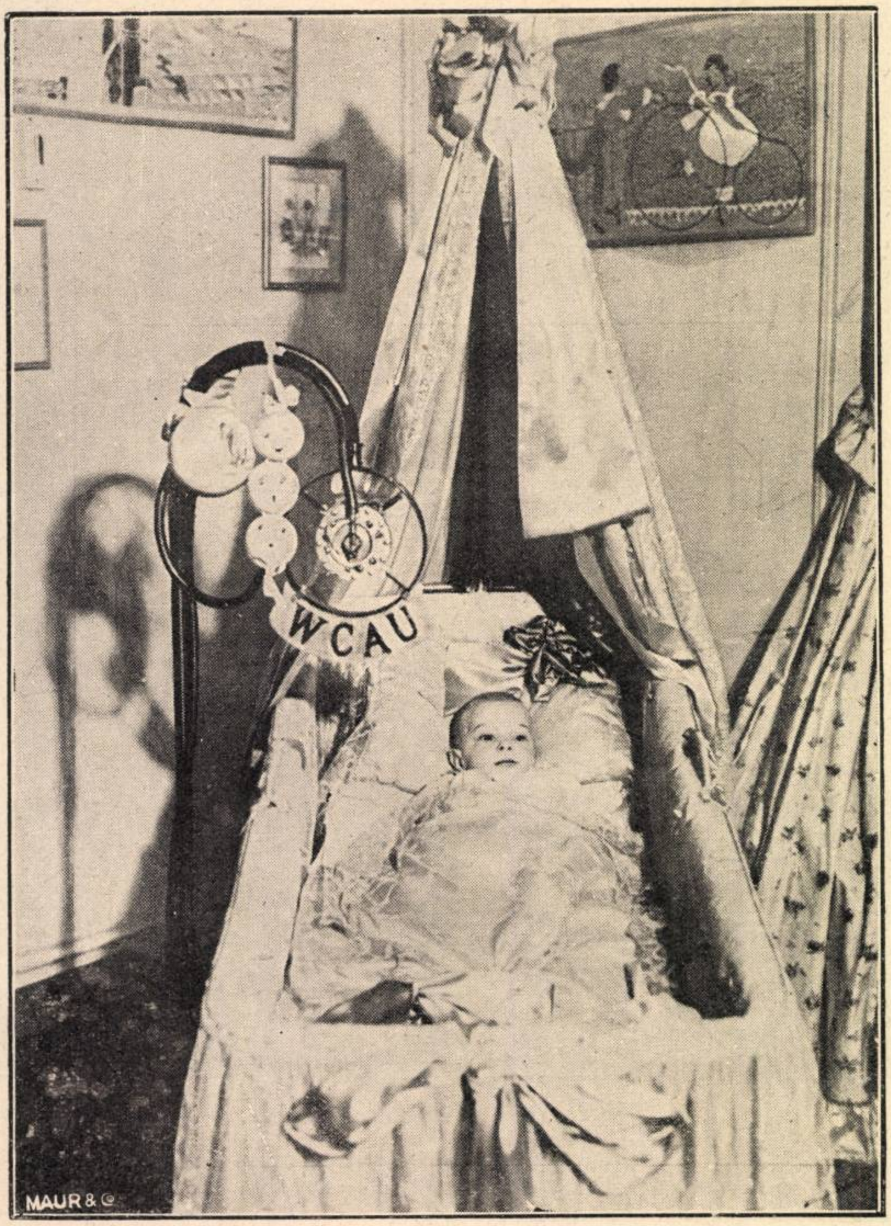

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La leagănul acesta al unui prunc e instalat un microfon și, grație acestuia, țipetele copilului care se deșteaptă, se aud în toată casa, așa că nu e nevoe să stea cineva lângă leagăn pe când doarme copilul.

Speakerițele din Italia

Acei cari ascultă emisiunile de radio din străinătate, au putut constata că programele stațiunilor din Italia sunt anunțate de glasuri feminine: trei la Roma, două la Milano, câte una la Neapole, Genova și Bologna. (Bucureștiul a avut câtva timp numai o speakeriță, acum are și un speaker).

Cea mai cunoscută și mai agreată e speakerița Maria Luiza Boncompagni din Roma.

De curând a fost interviewată, dece se preferă în toată Italia numai speakerițe. Signorina Boncompagni a răspuns:

— Unul din motive e că glasul feminin e mai expresiv decât cel al bărbaților. S'a mai făcut apoi ciudata constatare că femeile nu obosesc vorbind, atât de curând ca bărbații, ceeace se explică poate cu limbuția înăscută a femeilor.

Signorina Boncompagni lucrează la Radio Roma cel puțin cinci ore pe zi; timp de un ceas și 40 de minute dă neîntrerupt informații, fără a simți cea mai mică oboseală.

Ea a înființat un club de radio pentru copii, și e fericită că poate procura acestora multe ore plăcute.

Un truc feminin

Din Rusia nu se poate pleca ușor. Sovietele nu liberează pașapoarte decât Rușilor cari sunt partizanii lor indiscutabili.

Dar femeile au găsit un truc.

Ele se mărită cu străinii veniți să lucreze în Rusia sovietică, apoi pleacă cu ei, când aceștia se întorc în străinătate. Imediat după trecerea graniței, soții se despart, și fiecare pleacă încotro vrea.

Se citează cazul unui Rus care a divorțat pentruca soția sa să se poată mărita cu un străin și să poată fugi din Rusia. Primul soț făcu apoi ce făcu, trecu clandestin granița și se întâlni cu fosta sa soție, pe care soțul de complezență i-o înapoiă fără dificultăți...

Trist, dar adevărat...

Cum se devine aviatoare

D-na Victor Bruce, curagioasa aviatoare care a făcut ocolul lumii singură în micul ei aparat, a povestit de curând unui amic cum i-a venit vocația, care a făcut-o celebră în ambele emisfere.

Având într'o zi o oră de pierdut pe străzile Londrei — lucru totdeauna periculos pentru o femee, după spusa ei, — se apropie de o prăvălie, în vitrina căreia se afla un avion.

Ea trecu rece înainte, căci nu-i plăcea nici măcar ideea aviației și jurase să nu se urce niciodată în aer.

Când se întoarse, avionul tot acolo era. De astă dată avea și o inscripție: «Gata să plece ori încotro».

Aceasta spori curiozitatea d-nei Bruce.

Intră în magazin și se găsi în fața unui vânzător genial, care afirmă că, la nevoie, aeroplanul acela ar face și ocolul lumii.

D-na Bruce cumpără aparatul. Comandă hărți geografice, apoi se duse la un aerodrom și învăță să sboare.

Nimic mai simplu!

Femei în justiția turcă

Numărul femeilor din magistratura turcă a fost urcat la șease.

Au fost până acum două judecătoare la Tribunalul esențial, care echivalează cu Curtea noastră de apel, și două la tribunalele de prima instanță din Ankara și Istambul.

Femeile acestea sunt foarte tinere: între 20 și 28 de ani, și sunt doctorese în drept. Decana are 29 de ani și judecă la Curtea de apel din Smirna.

Mai sunt femei portărei și aprozi.

Progres...

Record feminin

(Photo-exclusivitate Keystone)

La alergările de obstacole pe 80 de metri pentru femei, miss E. E. Green a bătut recordul feminin la această categorie, cu o cincime de secundă. O vedem mai sus în plin efort, sărind peste un obstacol.

In timpul panicei financiare din Germania

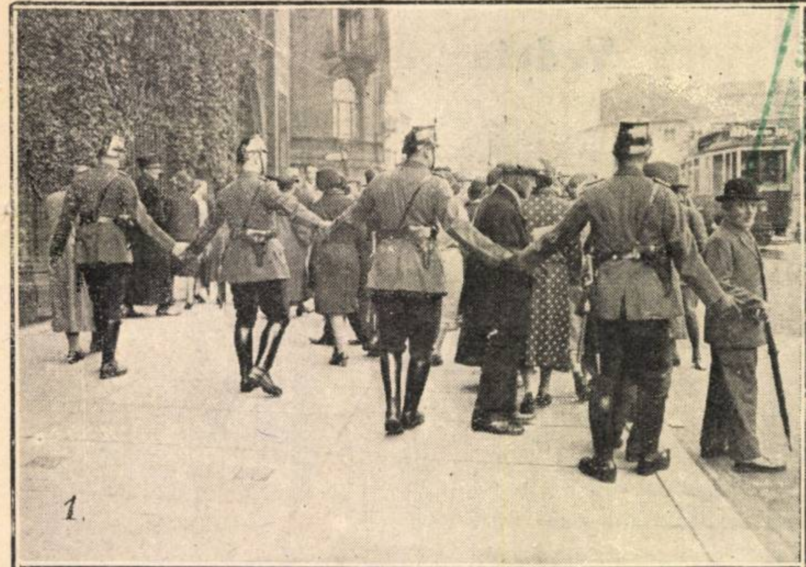

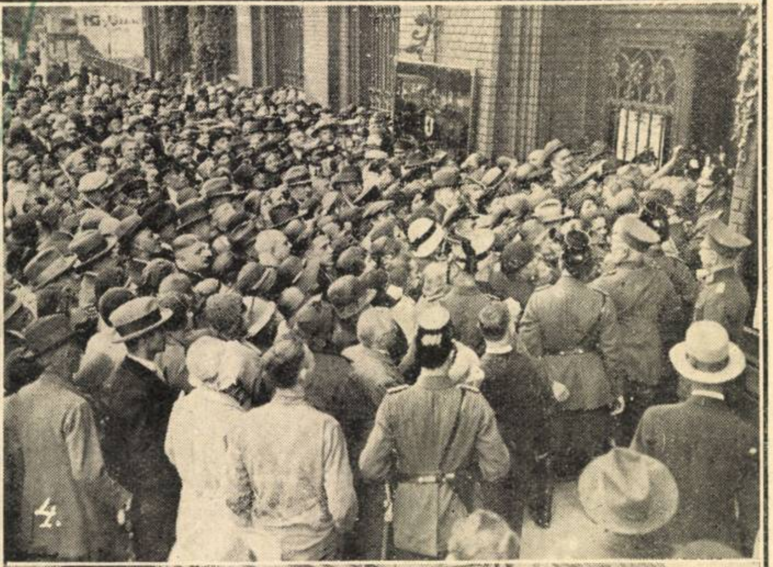

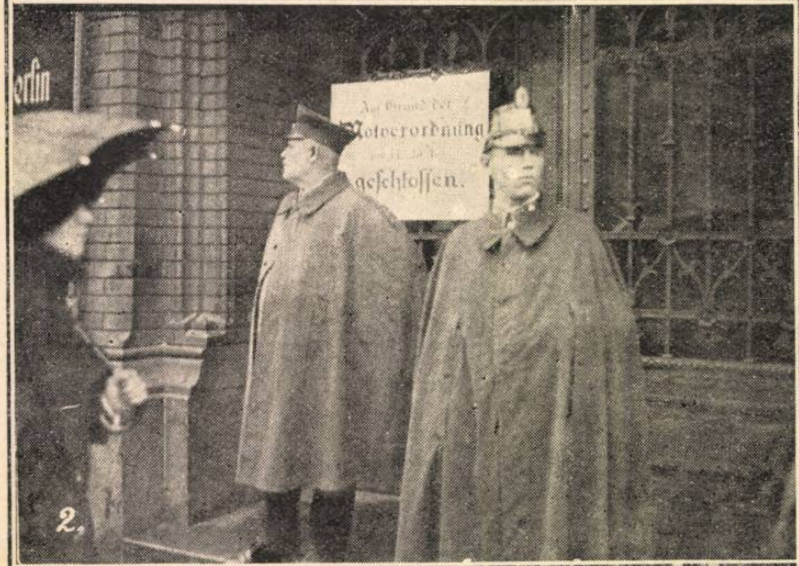

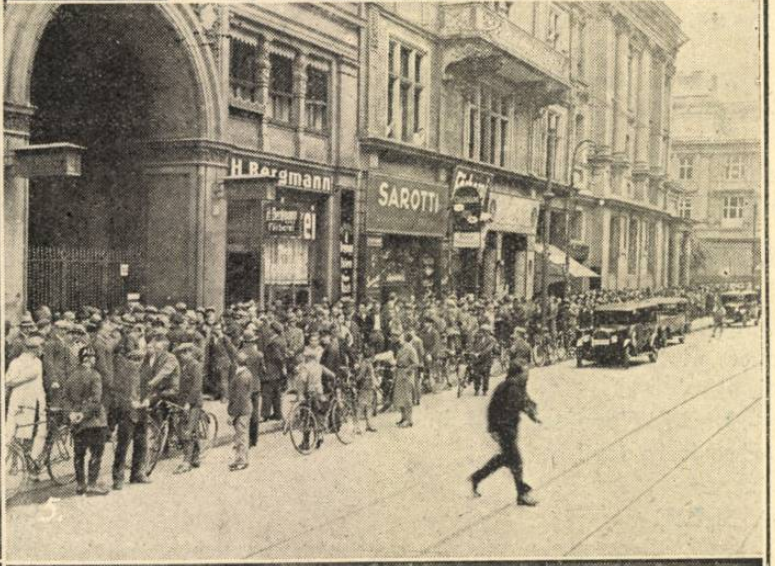

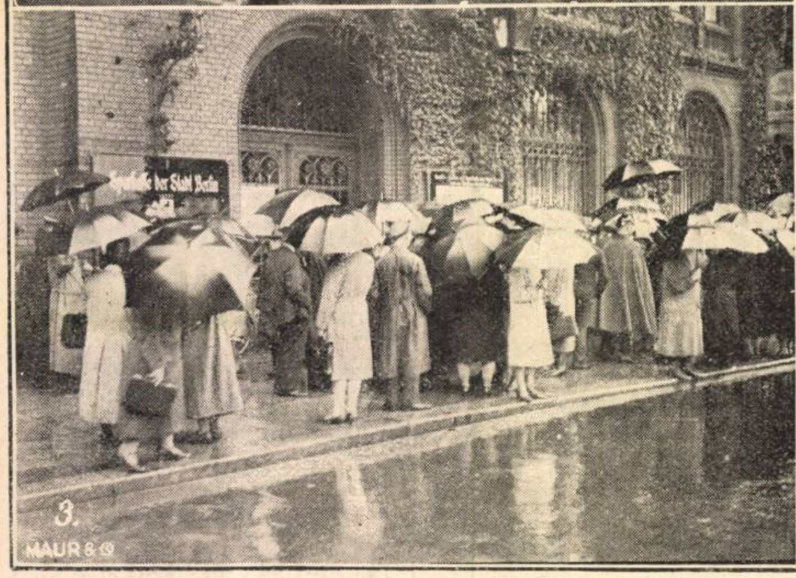

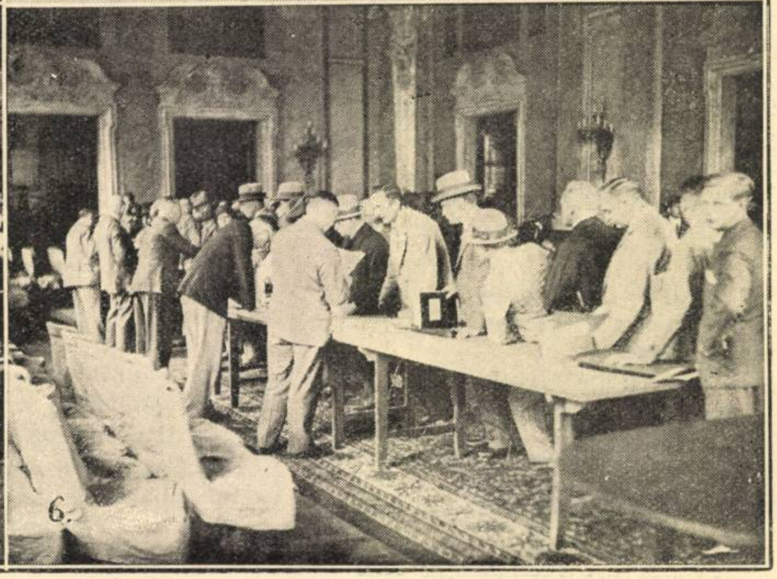

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Restricţiunile impuse de guvernul german sub raportul ridicării depozitelor şi economiilor din bănci şi Case de Economie, au dat loc unor scene interesante. Iată aci câteva: 1. Sergenţii de stradă închid accesul spre o Casă de Economie din Berlin, formând un lanţ. — 2. Inscripţia depe faţada fiecărei bănci, anunţând închiderea ghişeurilor. Doi poliţişti stau de pază. — 3. Mulţimea de oameni din faţa unei Case de Economii din Berlin. — 4. O mulţime şi mai mare, la orele 9 dimineaţa, când s'a anunţat că băncile şi Casele de Economii reîncep restituirea parţială a depunerilor. — 5. In aceeaş zi, în faţa Oficiului de cecuri postale din Berlin. — 6. La o bancă, se controlează listele alcătuite de Camera de comerţ şi industrie pentru plata salariilor din comerţ şi industrie, aceste sume trebuind a fi puse la dispoziţie.

Dacă n'aţi fi ceeace sunteţi,- ce-aţi dori să fiţi?

Un ziar parizian a pus mai multor personalităţi franceze această întrebare.

Şi a primit, printre altele, următoarele răspunsuri:

Cunoscuta dansatoare Mistinguett ar fi dorit să fie... bărbat!

Humoristul Tristan Bernard ar fi preferat rolul lui Isus Hristos...

Fruntaşul socialist Léon Blum nu doreşte să fie altfel de cum este.

Actorul de cinema Maurice Chevalier ar fi dorit să fie... fată.

Poetul Paul Valéry regretă că n'a trăit în epoca marilor poeţi romani.

Actriţa Cécile Sorel s'ar fi ocupat cu plantarea florilor.

Scriitorul André Maurois râvneşte gloria lui Byron.

Contesa de Noailles, născută Brâncoveanu, poetă, ar fi trăit în mijlocul naturii, într'un colţ rustic şi plin de poezie.

Scriitorul Maurice Bedel ar fi preferat să fie Lindbergh.

Dar, plin de umor, ca deobicei, s'a dovedit d. Aristide Briand: «Dacă n'aşi fi ceiace sunt, adică dacă n'aşi fi ministru, aş fi dorit să fiu... ministru!»

ACTUALITATEA IN CARICATURA

ŞALAUL

Mendel a trecut la catolicism.

Intr'o Vineri, diaconul îl vede mâncând şuncă de Praga.

— Cum se face că mănânci într'o Vineri şuncă? îl întrebă diaconul.

— Asta nu e şuncă, e şalău.

— Şalău? Parcă aşi vedea că e şuncă!

— Ascultă, d-le diacon. Deunăzi mi-ai spus: Mendel, până acum ai fost israelit, acum eşti creştin. Tot aşa am spus şi eu adineaori şuncei: Şuncă dragă, până acum ai fost şuncă, de acum înainte eşti şalău!

LEACUL

— Aud că respiri azi mai uşor. Au făcut efect hapurile ce ţi-am prescris?

— Nu, d-le doctor, dar am reuşit să-mi prelungesc pe trei luni poliţa care avusese scadenţa zilele acestea.

LA ŞCOALĂ

— Abstract e deci ceva ce-şi poate închipui cineva, dar care nu se poate apuca, nici atinge! Mitică, poţi să-mi dai o pildă?

— Da, d-le profesor... O bucată de fier roşit în foc!

LA MARE

Gina a sosit la plajă cu prietena ei Caterina şi cu un costum de bae nou-nouţ, făcut după măsură.

După ce se desbracă în cabină şi iese în noul costum, o întreabă pe Caterina:

— Caterino dragă, nu alunecă cumva costumul de bae?

— Nici idee.

— Are însă aparenţa că va aluneca?

— Nici de cum. E bine făcut.

— Dobitoacă!

— Dar ce ţi-am făcut?

— Nu tu, ci croitoreasa!

Asemănare

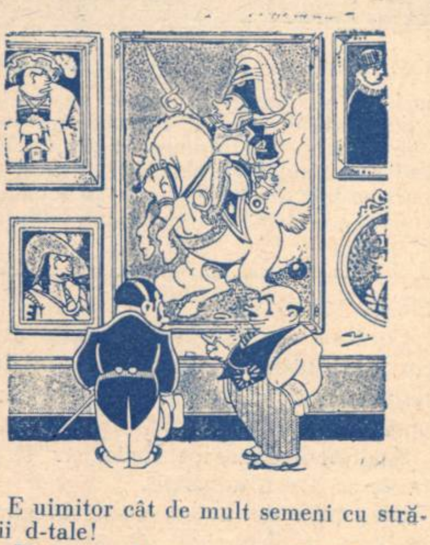

— E uimitor cât de mult semeni cu strămoşii d-tale!

— Desigur. I-am spus pictorului că dacă n'au să semene cu mine, nu-i voi plăti niciun gologan!

Vedeta

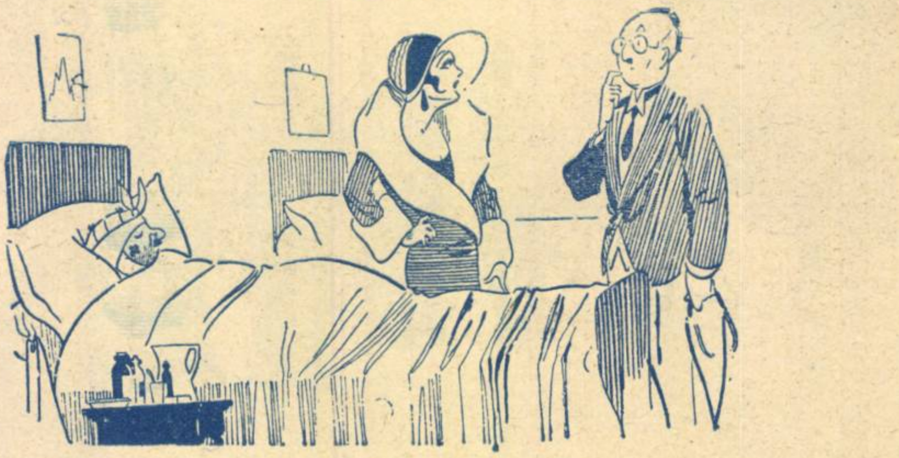

Vedeta de cinema (al cărei soţ a fost călcat de un automobil): Spune, doctore, e soţul meu destul de rezistent ca să afle că, de când cu accidentul său, m'am măritat de trei ori?

A întrat la apă

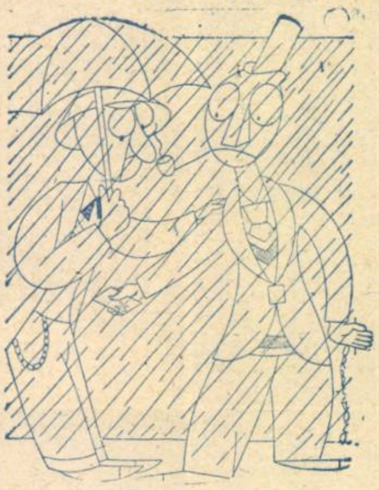

— Iată, îţi plătesc mia de lei pe care mi-ai împrumutat'o.

— Dar îmi dai un bilet de numai cinci sute.

— A fost de o mie, dar o fi intrat la apă, cu ploaia asta!

NU SE POATE

Smărândiţa are cinci anişori. Tanti a fost în vizită şi vrea acum să plece.

— Smărândiţo, n'ai vrea să mă însoţeşti până la staţia de tramvai? o întreabă tanti.

— Azi nu se poate, tanti dragă.

— Dece nu?

— Fiindcă vom mânca plăcinta cu mere imediat după plecarea ta!

DIFICULTAŢI FINANCIARE

— Dece e atât de necăjit Băncilă?

— Zice că copilaşul său de doi ani ar fi în dificultăţi financiare.

— Nu vorbi prostii! Cum poate fi un asemenea copilaş în dificultăţi financiare?

— A înghiţit o piesă de cinci lei!

PRIETENIE

— Sunt foarte surprins că Petre a fugit cu soţia ta. Crezusem că ţi-e cel mai bun prieten.

— Şi este! Numai că n'o ştie încă!

DE-ALE COPIILOR

Max întreabă pe tatăl său:

— Ce este anonim, tăticule?

— Anonim este când unul nu vrea să fie numit, ci ţine să rămâe necunoscut.

A doua zi, tatăl îl întreabă pe Max:

— Max, ia spune: cine a spart vaza chinezească?

— D. Anonim, tăticule!

TOTUŞI...

— Creditorul tău principal pare a fi bogat.

— Da. Şi totuşi afirmă că eu aşi trăi mai larg decât îmi permite averea lui.

Acum în timpul vacanţei tot tineretul trebue

să citească cartea care a obţinut cel mai răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, şi emoţionată.

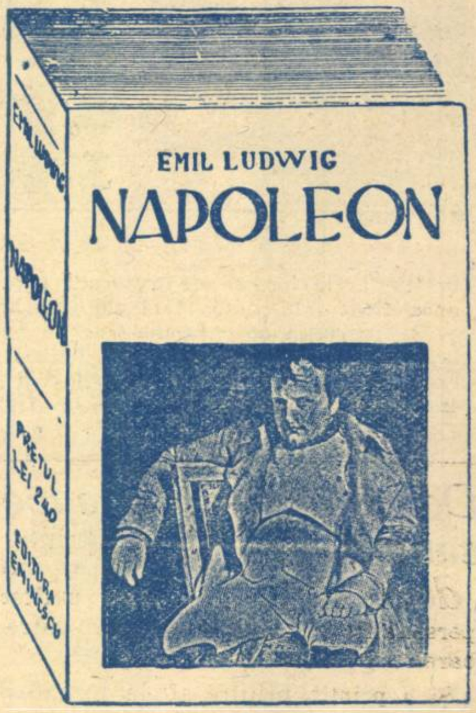

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU“ Bucureşti I Strada Anghel Saligny, No. 2.

Cea mai tânără călăreață din Londra

(Photo-exclusivitate Keystone).

La expoziția de cai din Londra, avută loc deunăzi, a făcut furori mititica Flossie Plister, care a prezentat un Shetland-poney de o lună, obținând cu el un viu și meritat succes.

La Hollywood, între culise...

Filmare de exterioare în prerie. Sus pe cal — cele ce urmează le povestește cunoscutul actor Paul Morgan — fac pe cowboy-ul. In jurul meu Indienii autentici, cari fac pe Indienii în schimbul a 15 dolari pe zi. Când nu filmează, ei poartă ochelari și vând covoare cu svastice brodate, cari sunt aci semnele distinctive ale triburilor sălbatece.

Deodată, toată filmarea se oprește. Operatorii, controlorii sonorității, muncitorii... toți stau pe jos și urlă ca la un enervant match de football. A început adică un joc amuzant: niște tarantule au fost ațâțate unele contra altora și se combat îngrozitor.

Când unul din acești păianjeni scârboși, mari cât mâna, nu e dispus să lupte, e atât de cumplit bătut cu bastoane, până ce se repede furios contra altuia.

O petrecere veselă pentru copiii cei mari ai Americei.

Eu însă eram prea European și nu mă puteam împăca cu distracția aceasta. Vecinătatea insectelor, a căror mușcătură e absolut mortală, nu era simpatică picioarelor mele, și de aceia rămăsei toată ziua pe șea.

Californienii erau uimiți de lipsa mea de entuziasm sportiv și nu mă pricepură când le spusei, în perfecta mea englezească de bucătărie:

— *I will that not all so exact know...* (Nici nu vreau s'o știu atât de exact).

Filmările sub cerul liber sunt superbe în munți. O pereche îndrăgostită șezând pe iarba verde e totdeauna gustată la cinema. Dar înainte ca regisorul să lase să se înceapă o asemenea scenă, trebue să inspecteze, cu câteva ajutoare, pădurea și livada. Căci filmările sonore pot fi ușor turburate de sgomotul nepotrivit ce-l face reptila cea mai încântătoare: șearpele cu clopoței.

Când mi s'a povestit, cu prilejul unei asemenea scene de pădure, pentru prima dată, că ași putea să-mi sporesc cunoștințele zoologice printr'un învățământ intuitiv, scena filmată după aceia a dat în adevăr greș. Nu din cauza unui șearpe... ci fiindcă îmi clănțăneau dinții cum clănțăne șearpele sunător din coadă...

*

Renumita barcă cu fund de sticlă mă duce în jurul insulei Catalina. Am impresia că sunt căpitanul Nemo, care a putut vedea misterele adâncimii mării prin geamurile lui «Nautilus».

Văd bine un enorm rechin-ferăstrău, care pare mai amenințător în natură decât pe farfuriile restaurantelor locale.

Prin pădurile submarine alunecă pești ca din basme, de forme și culori imposibile. Iți vine să îngenunchiezi în fața artei geniale a Creatorului. Minunățiile, luminate până în adâncimea verde de soarele californean, lucesc în mii de culori...

Barca mă duce pe lângă stânci, pe cari se joacă sute de lei de mare, apar ciudate rațe de mocirlă cu aspect de butelii termale de cauciuc; pești sburători sar din valuri în sus; pe plajă, pelicanii privesc gânditori frumusețile aproape goale...

Fericit că pot vedea toate acestea, cânt un imn iubitului film sonor, care m'a chemat pe mine, actor de rangul al treilea — cum m'a numit de cu-

(*Urmează în pag. 802*).

rând un critic de provincie —, în ţara aceasta...

*

Masă de seară în casa regisorului Paul Ludwig Stein.

Un ciau-ciau chinezesc (o rassă de câini foarte rară în Europa) se repede în sufragerie tocmai la ciorba de pui... şi toţi comesenii fug care încotro.

Olly Stein, gazda, se vaetă; stăpânul casei se căsneşte să gonească pe iubitul său câine din odae. Dar dispoziţia bună s'a dus dracului, iar minunata masă nu mai place.

Ce s'a întâmplat?

Nimic deosebit: bunul câine găsise în grădină un skonks, care se delecta în găleata cu gunoi. Şi dulcele mamifer se apărase cu aparatul său împuţit. Pe bună dreptate, skonksul se numeşte şi «animalul care pute», căci se apără aruncând în duşman un lichid infectios din glandele sale anale.

Timp de câteva zile nu se mai putu folosi nici câinele, nici casa. Şi tot pe bună dreptate, d-na Olly, plină de nostalgie, se văeta:

— Nu, nu, copii.... La noi la Berlin, aşa ceva nu se poate întâmpla!

Omul cu maşina de dormit

Maşina de dormit e un obiect ciudat, din catifea neagră, — povesteşte un ziarist. Am mai văzut aşa ceva pe capetele cailor bolnavi de ochi.

Când îmi pun pe cap obiectul acesta bizar, se aprind în faţa ochilor mei nişte becuri mici electrice, cari nu mă orbesc în chip neplăcut, ci-mi dau o lumină liniştitoare. In urechi îmi bâzâie curentul electric, ca un concert de harpe eoliene, monotone.

In cinci minute îmi dispare durerea de cap, parcă luată cu mâna, şi uitând îndârjita mea insomnie de ani de zile, observ deodată că voi adormi în curând, cu tot gulerul meu scrobit, încălţat cum sunt, în scaunul incomod, în mijlocul interviewului, în prezenta profesorului.

Profesorul acesta e d. Bérillon, mândria şi podoaba psihiatriei franceze, întemeetorul psihoterapiei moderne, care reprezintă de fapt ştiinţa practică a sugestiei.

Succesele sale sunt aproape miraculoase. Deabia de curând adepţii şi elevii săi, printre cari unii savanţi distinşi ca prof. Roussy şi d-rul Vachet, i-au sărbătorit jubileul: sunt patruzeci de ani de când Bérillon a înfiinţat Şcoala de psihologie şi psihoterapie, pe care o mai conduce şi azi, şi «*Révue de Psychothérapie et de Psychologie appliquée*».

Acest Bérillon (al cărui nume de botez nu-l cunosc nici prietenii săi cei mai intimi) e un bătrân vioi, cu faţa slabă, ca de pergament, cu barbă rară şi un uriaş craniu boltit, îmbrăcat din cap până în picioare cu postav gros milităresc; toată îmbrăcămintea sa e plină de murdărie, până şi rozeta Legiunei de onoare din butoniera sa trebue să fi stat azi în tinctură de iod.

Impresia aceasta nu o schimbă nici împrejurarea că Bérillon mai poartă la butonieră un mare scarabeu verde egiptean.

In schimb locueşte în saloane mari, cari s'ar potrivi să facă parte dintr'un palat, printre mobile antice de preţ. Acolo unde, la alţi savanţi, se află de obicei biblioteca, el ţine o vitrină uriaşă, plină cu capete medievale de ceară (talismane), ale căror modele ar scoate ţipete la o mie de kilometri distanţă, dacă cineva ar înţepa ceara cu un ac. In vitrina aceasta se mai află statuete indice ciudate, la a căror vedere cade în somn hipnotic şearpele boa, nişte minunăţii japoneze şi tibetane cari nu pot fi înţelese de nimeni. Pe peretele din faţa biroului doctorului Bérillon sunt două urechi elegante sculptate în marmoră.

Toată sala face impresia că are o vechime imemorabilă; de fapt, de patruzeci sau cincizeci de ani, nu s'a produs nici o schimbare.

Câte frunţi chinuite o fi acoperit până acum maşina de dormit din catifea neagră, câte nu va fi văzut savantul, printre mobilele sale bizare, câte isbucniri maladive ale unor fantezii torturate, câte înlănţuiri de spasme sufleteşti!...

— Da, zice el, sălile mele de aşteptare nu se golesc niciodată, şi în faţa clinicei oamenii mă aşteaptă făcând coadă. Căci cine e normal în zilele noastre? Unde aşi putea să fug de bolnavii de nervi şi de alienaţie mintală? Nu e oare depe acum infectată întreaga omenire civilizată în toate ideologiile ei?

«Resimt în faţa lor o nemărginită compătimire. Şi dacă aşi avea o sută de braţe, ca divinitatea aceea indică atotştiutoare din vitrina de colo, aşi putea oare cuprinde toate aceste suflete bolnave?

„In timpul războiului mondial, colegii mei întru chirurgie cădeau dintr'o uimire în alta, din cauză că întâlneau mereu boli care nu sunt descrise în nicio carte medicală, precum şi simptome de boli absurde şi cari se contraziceau. Se întâmpla ca de sub ridicăturile de pământ formate de bombele germane explodate, să se desgroape oameni nerăniţi, normali, cu nervii sănătoşi şi în toate minţile, dar cari nu puteau fi îndreptaţi din poziţia lor plecată. Unii aveau muşchii dela braţe paralizaţi; alţii îşi înfipseseră adânc unghiile în mâna făcută pumn şi nicio putere umană nu putea deschide acest pumn.

«Unii clinicieni, cari judecă toate după principii «strict anatomice», spuneau că aceştia ar fi nişte prefăcuţi. Uneori admiteau contractarea muşchilor şi o combăteau cu curent electric de înaltă frecvenţă şi cu alte mijloace eroice, ca omul mânios care dă cu ciocanul în uşa închisă, spre a o deschide. Se întâmpla ca soldatul tratat astfel să pălmuiască pe medic, sub influenţa curentului electric, şi să fie tradus înaintea consiliului de răsboi.

«Renumitul chirurg Doyen îşi dădea toată osteneala să explice că cel incúlpat n'a comis de fapt niciun delict disciplinar...

«Distinşii noştri medici Gustave Roussy, Lhermitte şi alţii au pus fireşte curând diagnoza acestor fenomene şi au stabilit terapia. S'a constatat în acelaş timp că asemenea cazuri de nevroză psihică nu se iveau niciodată la soldaţii, a căror profesiune civilă cerea raţiune critică, putere de judecată şi autodisciplină. Aceste nevroze psihice fac astăzi parte din trecut, dar cu cât înaintăm mai mult în starea actuală de pace, cu atât vin la mine mai mulţi pacienţi, ai căror

(Urmează în pagina 802)

Editura „EMINESCU" Bucureşti
recomandă ultimele sale SUCCESE mari:

FRIEDRICH TORBERG
Din tragediile şcolii
Bacalaureatul elevului Gerber
In româneşte de F. ADERCA

In acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în faţa celor dintâi iubiri, viclenii şi dureri ale vieţei. E cea mai puternică şi pură oglindă a sufletului unui Werther modern. In acelaş timp autorul redă spectacolul complect al tragediei bacalaureatului pe care o trăesc mii de tineri şi mii de familii din zilele noastre.

KLABUND
Romanul unei familii
BORGIA
In româneşte de VICTOR RODAN

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într'o viziune uriaşă, figurile pline de viaţă ale Renaşterii, o furtună de patimi nestăpânite şi de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreţia, Savonarola, Macchiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omeneşte sguduitor şi în acelaş timp înspăimântător.

LUDWIG WOLFF
Misterele turfului
Fiul lui Anibal
Roman Hippic Sentimental

O povestire pasionată în care toţi cei cari frecventează câmpurile de curse se vor regăsi. Toate dedesupturile şi vicleşugurile acestei lumi speciale a proprietarilor, jockeilor, antrenorilor, Bookmakerilor şi celor cari se învârtesc în jurul lor, alternând cu pagini magistrale de roman sentimental, care emoţionează până la lăcrimi.

Cereţi ultimul Catalog cu cărţile cele mai noi, cele mai bune şi cele mai eftine ale Editurii „Eminescu", Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2

muşchi... *intelectuali* sunt contractaţi în acelaş fel. Suflete amorţite sau moleşite incapabile de vreo mişcare se prăbuşesc în sălile mele de aşteptare şi nici prin gând nu-mi trece să le cred prefăcute sau să le tratez cu brutalitate».

*

«Aşa zisa civilizatie modernă» — a continuat savantul Bérillon — «pune la grea încercare toate sistemele nervoase, din cauză că stau în contrast pronunţat cu raţiunea firească, cu «eufronia». Cei doi componenţi ai «eufroniei» sunt autodisciplina, stăpânirea eului propriu, controlarea sa neapărată, şi capacitatea de a alege imediat pe cea potrivită dintre posibilităţile contrarii. Oamenii lipsiţi de aceste două calităţi formează legiunea bolnavilor de nervi şi de alienaţie mintală.

«Viaţa omului de azi e opusă «eufroniei» în toate privinţele. Vreau să spun: viaţa noastră actuală e negaţiunea permanentă a probabilităţilor evidente.

«Nu e oare o contradictie a comprehensibilităţii, a ordinei fireşti a evenimentelor, când un om în sacou şi pălărie de fetru, fumând o ţigaretă, se aşează într'o cabină şi se urcă în avion la o mie de metri înălţime ? Când un alt om, tot după dejun, şi tot de plăcere, o ia razna pe şosea, în automobil, cu o sută de kilometri pe oră ? Incotro se grăbeşte el ? Cere oare neapărat lupta sa pentru existenţă, ca să ajungă repede undeva ? Nici gând ! E o simplă plimbare. Oraşele mari sunt pline de asemenea snobi, de snobii iuţelii. Sunt totdeauna grăbiţi, dar nu se duc niciodată undeva.

«Agitaţia aceasta veşnică a întregei existenţe e nelogică, şi supra-agitaţia aceasta nu se manifestă numai în schimbarea nervoasă şi grăbită a locului. Toată viaţa acestor oameni e grăbită: ei trebue să iubească imediat femeea care le place; când întreprind ceva, trebue să se îmbogăţească imediat; toate trebuesc realizate cu toată graba, în tempo de film. Şi nu-şi dau seama că vin astfel în contradicţie cu legile fireşti ale desvoltării biologice încete.

«Nu e deci de mirat dacă pierd simţimântul adevărurilor simple şi încep să cugete în doctrine. Le dispare pur şi simplu noţiunea adevărului şi instinctul critic. Vedeţi ce se petrece în Parlament: oamenii politici votează *pro* sau *contra* în grupuri, nu pe temeiul aprecierii critice, ci după cum cere partidul din care fac parte.

«Oamenii perd cu încetul şi simţimântul firesc al frumosului. Femeile, spre a place, se pictează cu vopseli supărătoare şi răspândesc în jurul lor parfumuri cari ofensează simţul natural olfactiv.

*

«Cu toate acestea, funcţiunea netulburată a organelor simţurilor e condiţia prealabilă a unei activităţi raţionale fireşti. M'am convins din experienţă că oamenii nu apreciază îndeajuns importanţa mirosului. Organul mirosului e, anatomiceşte, în legătură strânsă cu rinocefalul dindărătul lui şi deci şi cu funcţiunea creerului. Efectul se constată la toate popoarele şi din punct de vedere linguistic: când vrea să califice moraliceşte pe un om, Germanul spune: *„Er steht in gutem Geruch»* (miroase bine), pe când Francezul indică intelectualitatea, intuitia intelectuală, care e mai preţioasă decât orice gândire logică, cu cuvântul *„flair”*, care însemna la origine „odorat”, miros.

«Simţul mirosului joacă un rol de frunte şi în viaţa sexuală: animalele îndrăgostite se miros reciproc. Omul asexual şi-a pierdut de obicei şi mirosul. Cât de nefiresc e prin urmare când oamenii se înconjoară cu mirosuri străine, spre a spori puterea de atracţie sexuală !

«Simţul mirosului se alterează, ce e drept, datorită aerului stricat din oraşele mari, prin mirosul cărbunilor, al benzinei, al tutunului. La pacienţii mei observ aproape totdeauna în primul rând efectul «ceţei olfactive». La aproape toţi oamenii înebuneşte întâi nasul.

«Acelaş lucru se referă însă întrucâtva (cum reiese şi din cele de mai sus) şi la celelalte: vederea, auzul, pipăitul şi gustul. Să ne gândim puţin la simţul gustului: omul modern mănâncă numai bucate fierte, stătute. Aproape toţi oamenii se hrănesc deci unilateral...

«Toate acestea şi multe alte motive (din lipsă de timp am omis de rândul acesta partea cea mai importantă: educaţia şi şcolile) fac ca în oraşele mari să devie din ce în ce mai rari oamenii cu nervi normali.

«De aceea trebue să recurg totdeauna, cel puţin în parte, în tratamentul meu, la hipnoză. Trebue să recurg la hipnoză, spre a descoperi, printre aceste caractere diformate, adevăratul Eu al pacientului, firea sa nestricată, adevărat umană, şi spre a stabili ce lipseşte de fapt acestui Eu şi unde trebue să încep terapia. După cum şi plugarul îngraşă întâi pământul istovit înainte de a împrăştia sământa nouă.

«In opera mea, hipnoza nu e sământa, ci numai îngrăşământul care face ca sufletul să poată primi sământa...»

Curiozităţi

Orăşelul Nordhausen, care datează de aproape o mie de ani, a păstrat o parte medievală : pătrunzi în el prin ziduri antice pe treisprezece scări, din cari unele au peste o sută de trepte.

Plimbările lebedelor regale

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pe Tamisa, la Londra, sunt multe lebede, pe cari poporul le numeşte lebede regale, fiindcă se bucură de solicitudinea Suveranului. Ori de câte ori se organizează regate pe Tamisa, lebedele acestea sunt îmbarcate în luntre speciale şi duse la Cookham. E un spectacol pitoresc plimbarea aceasta a lebedelor regale.

August 1931 • Anul X. No. 32

OGLINDA LUMII

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
IAȘI

13 AUG· 1931·ANUL X. No. 33

OGLINDA LUMII

Pentru un trup perfect de femee, îmbrăcămintea e o povară... dar există îmbrăcăminte și îmbrăcăminte, și iată cum o fantezie vestimentară, care mai mult desbracă decât imbracă, face din actrița de cinema Carole Lombard o quintesen-

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

LEI 10

„OGLINDA LUMII"
No. 33
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Ce se va mai întâmpla în 1931?

Anul 1931 fiind stăpânit de Jupiter, avem o vară călduroasă, dar belşug şi linişte

Astrologia, ştiinţă veche, premergătoare astronomiei, începe a fi în parte reabilitată, după ce a fost părăsită vre-o 200 de ani.

Viaţa noastră devine astfel iar legată de astre, cum se credea în timpurile vechi.

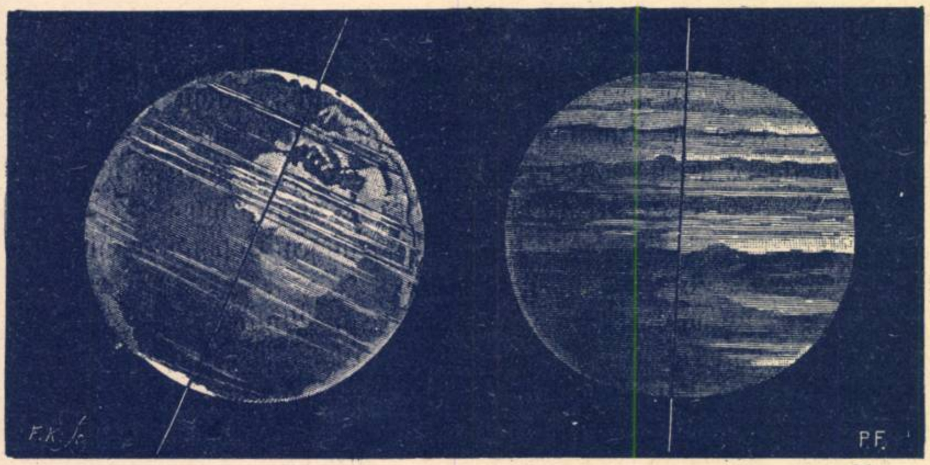

Inclinaţia comparată a axei pământului şi a axei lui Jupiter.

Fără a ţine seamă bineînţeles de exagerările majorităţii astrologilor, trebue să recunoaştem că destinul oamenilor e influenţat de razele cosmice, de petele din soare, şi, într'o măsură oarecare, de situaţia astrelor.

E interesant de observat că unii astrologi au prezis revoluţia din Spania, ultimul rege Alfons al 13-lea perzând tronul la 13 Aprilie 1931, ceeace ar justifica încă odată primejdia numărului 13.

Credinţa populară, că fiecare om îşi are steaua lui, e confirmată indirect de ştiinţa modernă prin influenţele radiaţiunilor astrale, necunoscute până la 1927, dar bănuite de unii astrologi, precum Cardan, Kepler şi Nostradamus. Aceste influenţe putând fi traduse în mod simbolic printr'o stea, fiecare om îşi are dar, în mod virtual, steaua lui variabilă.

CUNOAŞTEREA VIITORULUI

Ştiinţa n'a putut rezolva până în prezent problema cunoaşterii viitorului. Numai astrologia îşi permite să calculeze, cu cea mai mare precizie, fenomenele cereşti, cu decenii şi veacuri înainte.

Bună-oară eclipsele de soare şi de lună, ce vor avea loc în 1923, au fost calculate acum 80 de ani de Leverrier şi avem siguranţa matematică a confirmării lor, până la preciziunea sutimei de secundă, indiferent de catastrofele ce vor avea loc pe glob.

Meteorologia a rămas în urmă. Nimeni nu poate prezice sigur dacă August va fi o lună ploioasă sau secetoasă; de aceea toate pronosticurile se dau sub rezerva probabilităţii.

Medicina e deocamdată la acelaş nivel cu meteorologia actuală, fiecare bolnav fiind pentru un medic bun un caz particular, cum e fiecare zi pentru meteorologul oficial sau amator.

După cum doctorii şi meteorologii pun pronosticuri, unii asupra vieţii pacienţilor şi ceilalţi asupra fluctuaţiilor vremii, la fel şi astrologii fac preziceri asupra viitorului, şi e desigur o mai mică primejdie dacă acestea din urmă eşuează.

In cele ce urmează, vom da câteva indicaţiuni asupra credinţei vechilor hronologi şi astrologi relative la destinele jumătăţii a doua a anului 1931.

NE STAPANEŞTE JUPITER

Iată ce ne spun scrutătorii viitorului:

Vara va fi prea caldă, de oarece ne stăpâneşte Jupiter, cea mai mare planetă. Toamna va fi foarte ploioasă, şi iarna va începe cu zăpadă multă.

Aceste pronosticuri le înregistrăm de curiozitate, ele putând fi confirmate sau poate nu.

E de observat că vara e foarte călduroasă, conform prezicerilor făcute de astrologi încă in Decembrie 1930.

După calendarele pe 150 de ani, rezultă să avem în 1931 belşug de orz, mazăre, in, cânepă, mere, pere şi nuci, ceiace s'a constatat probabil după veacuri de observatiuni, în anii sub regenţa lui Jupiter.

Un vechiu hronolog spunea că în 1931 vor stăpâni «oamenii înţelepţi şi duhovnici».

Iată şi datele astronomilor:

Planeta Jupiter e la o distanţă medie de 775 milioane km. de soare şi face o revoluţie anuală în 4332 de zile. Anul jupiterian e de vre-o 12 ori mai mare ca anul nostru. Acest glob enorm are 142.000 km. în diametru şi volumul său e de 1278 de ori mai mare ca al pământului.

Jupiter a fost cântărit prin calcul şi s'a găsit că e numai de 310 ori mai greu ca pământul, având o densitate mică. Totuşi, gravitaţia fiind aci de două şi jumătate ori mai puternică, rezultă că un om de 80 kg. ar cântări aci 200 kg.

Prin dimensiunile ei, e fatal ca cea mai mare planetă a sistemului solar să aibă o influenţă necontestată asupra pământului, de natură mai mult gravitaţională.

Se observă în Jupiter pete mari, şi una din ele a atins 45.000 km. în lungime, adică de două ori cât diametrul pământului. Această pată roşie, care ar fi un continent de foc, a fost studiată acum vreo de 20 de ani de Spiru Haret, care a făcut asupra ei o comunicare Academiei Române.

Ce va mai aduce oare Jupiter în a doua jumătate a anului 1931?

Fie să aducă numai belşug şi linişte, pace în lume şi înţelegere între noroadele continentului nostru, ajuns într'o situaţie atât de rea, cum nu s'a cunoscut niciodată.

L. F.

Un soţ... „frigid"

Curtea de Casaţie din Viena a hotărât zilele acestea de soarta unei ciudate perechi conjugale.

D. Hans N..., pedagog, era de 43 de ani când s'a căsătorit cu Anna, o fată de 30 de ani.

Dar nu trecură decât câteva luni, şi d. Hans N... ceru să fie divorţat de sotia sa, reproşându-i lipsă de iubire şi de spirit gospodăresc. Ea contestă în faţa justiţiei aceste învinuiri şi sustinu că soţul ei fusese tot timpul foarte indiferent faţă de dânsa şi că nu-i arătase niciodată vreo tandreţă.

Cererea soţului fu respinsă de toate instanţele. Dar atunci d. N... intentă o nouă acţiune la tribunalul civil, cerând anularea căsătoriei sale.

Cu ocazia aceasta făcu şi o mărturisire curioasă: el povesti că, fără să fi ştiut de mai înainte, nu e apt pentru căsătorie, din cauza unui cusur fizic; nu putuse însă să-şi dea seama de aceasta, fiind crescut foarte sever, trăind totdeauna retras şi nesimţind nici în timpul căsătoriei vreun interes pentru tandreţe. Se însurase numai din dorinţa mamei sale, spre a-i uşura grijile gospodăriei.

Avocatul său fu acela care îi deschisese ochii în timpul procesului precedent, arătându-i că există un obstacol legal al căsătoriei.

Experţii prof. dr. Haberda şi docent dr. Schneider, numiţi de tribunal, confirmară afirmaţiunile soţiei că nu se săvârşise niciodată căsătoria fizică şi se pronunţară în sensul că soţul face parte dintre aşa numitele firi reci, cari, fără a avea vreun defect fizic vizibil, sunt stigmatizate prin lipsa oricărei dorinţi de dragoste.

Tribunalul civil respinse acţiunea cu motivarea că numai partea nevinovată poate cere anularea căsătoriei. Reclamantul însă nu e lipsit de vină la contractarea căsătoriei, deoarece vârsta sa matură, cultura şi profesia sa de pedagog ar fi trebuit să-l lămurească că ceva nu e în regulă la dânsul. Ar fi trebuit să ştie că scopul căsătoriei sunt copiii, şi ştiinţele naturale ar fi trebuit să-i destăinuiască procedeurile fireşti.

Sentinţa aceasta a fost confirmată de Curtea de Casaţie.

Pentru două mărci... se poate cumpăra noroc!

Cu siguranţă că mai întâi veţi râde de titlul acesta. Dar chestia nu e tocmai atât de ridicolă. Berlinezii au ajuns în adevăr, cu cuceririle lor, atât de departe, încât îşi pot cumpăra noroc cu o nimica toată. Cu o nimica toată... repetăm: începând dela două mărci (80 de lei după cursul de azi) până la 200 de mărci (8000 de lei), după calitate.

O ziaristă, în trecere prin Berlin, auzind de chestia aceasta, nu a stat mult pe gânduri să-şi cumpere şi ea o porţie de noroc. Şi iată ce povesteşte :

Mă dusei cu automobilul la Hallensee, mă coborâi la capătul lui Kurfürstendamm şi intrai într'o neînsemnată stradă laterală. Acolo se află prăvălia cu noroc.

Până şi prima privelişte a fost o surpriză.

In faţa casei se aflau nenumărate automobile, iar doamne şi domni eleganţi dispăreau misterios în interiorul «templului norocului».

Cum intri în magazin, urmează a doua surpriză. Toate se petrec aci fără niciun sgomot. Orice gălăgie e interzisă. Nu are nevoe nimeni să vorbească.

Prăvălia e împărţită în două compartimente: sala de aşteptare şi «biroul». Personal de serviciu nu există. Nu se anunţă nimeni.

Când unul din «cumpărătorii de noroc» iese din birou, intră cel care şeade cel mai aproape de uşă şi face loc celui următor. Şi aşa se petrec lucrurile dela 9 dimineaţa până la 8 seara. Fără pauză la amiazi, fără întrerupere.

După o aşteptare de o oră, îmi vine înfine şi mie rândul. Intru în birou, iau loc pe un «fotoliu de oţel» şi privesc amănunţit pe omul care şeade îndărătul unui uriaş birou ministerial. E înalt, ars de soare, are un craniu neobişnuit de puternic şi doi ochi atât de întunecoşi şi pătrunzători, cum le poate avea numai un «vânzător de noroc».

El salută aplecându-se uşor şi îşi drege glasul.

— Vreţi să cumpăraţi noroc? Ce vă supără? In ce doriţi să aveţi noroc?

Ii spun ce am pe suflet şi în ce mi-ar trebui puţin noroc. El mă priveşte câtva timp şi spune :

— Bine! Dar spuneţi-mi, vă rog, dacă sunteţi convinsă că remediul meu dătător de noroc vă va fi de folos?

Răspund afirmativ. El zâmbeşte. De ce? Fiindcă prin întrebarea aceasta evită un eventual denunţ pentru escrocherie.

Şi cu o mişcare uşoară din mână deschide sertarul mesei, scoate o mică bilă de cauciuc, zugrăvită de jur împrejur cu caractere chinezeşti şi mi-o dă în schimbul a două mărci. Apoi mă sfătueşte să port totdeauna la mine această aducătoare de noroc, ziua ca şi noaptea, până şi în somn. (Ar fi poate bine să fie purtată numai în somn).

Până aci toate s'au petrecut în bună regulă. Eu am în buzunar două mărci mai puţin, în schimb am însă norocul. Şi asta e ceva.

Mă mai interesează acum numai, cine e domnul acesta, care dispune de asemenea cantităţi de noroc. Şi el îmi povesteşte :

E German din străinătate. Născut la Calcutta. A stat mulţi ani în Indii, s'a împrietenit acolo cu toţi fakirii de vază şi a aflat astfel arta de a «face noroc».

E imun contra oricărei otrăvi de şearpe şi nu se teme nici de fiarele din junglă.

Talismanele sale dătătoare de noroc sunt neapărat miraculoase. Sunt făcute dintr'un lemn-minune, fiert cu unele tincturi indice fermecătoare. (Insişi mixtura aceasta garantează fericirea pură şi neturburată).

Să fie în adevăr aşa? Berlinezii sunt foarte încrezători. Caşi omul din prăvălia cu noroc. Dar la el nici nu-i de mirare, când încasează zilnic 500—800 mărci! Omul din Calcutta, el, are în adevăr «noroc!»

Ori ştie doar să exploateze psihoza din zilele noastre?

Cum se salută popoarele

Când se întâlnesc doi Români, se salută cu: **«Bună ziua!»**

Francezii îşi zic: **«Cum vă merge?»**

Englezii: **«Ce mai faci?»**

Spaniolii: **«Cum o mai duci?»**

Germanii: **«Cum îţi merge?»**

Ruşii: **«Fii bine!»**

Turcii: **«Să te ocrotească Dumnezeu!»**

Persanii: **«Umbra ta să nu cadă niciodată!»** (adică: să nu mori).

Chinezii: **Ţi-ai mâncat orezul?**

Ghiaţă din acid carbonic

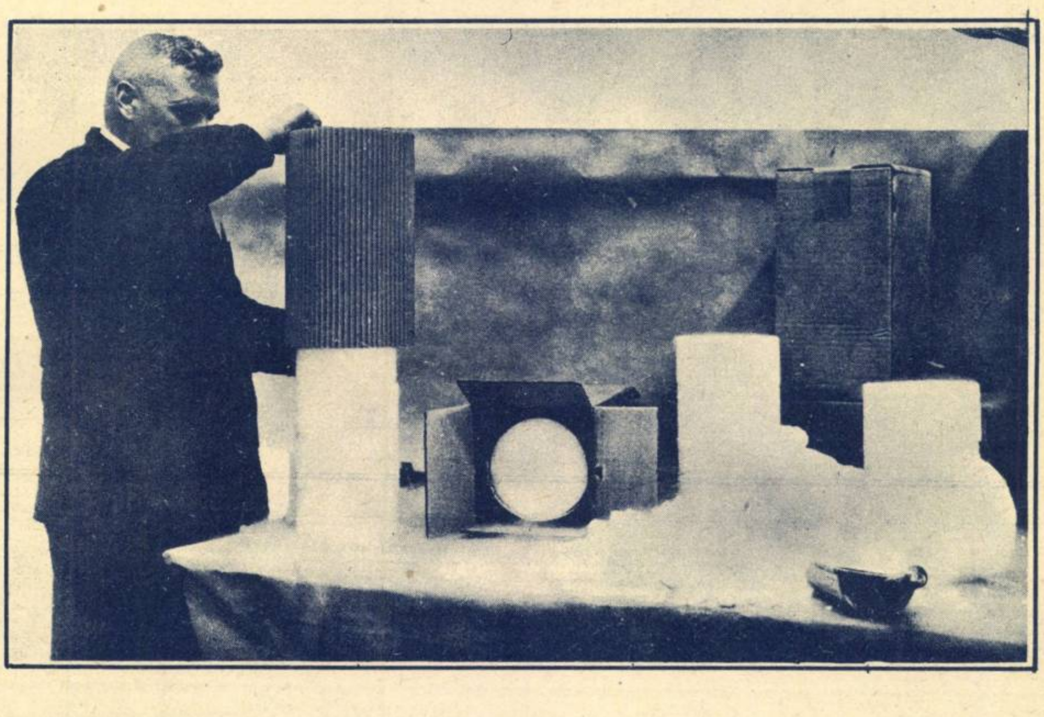

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O fabrică germană se ocupă cu încercări de a produce aşa numita „ghiaţă uscată" fără a întrebuinţa apă, ci numai din acid carbonic. Ghiaţa aceasta are avantagiul că nu se topeşte, ci se evaporează fără a lăsa vreo urmă. „Ghiaţa uscată" se poate expedia pretutindeni în pachete postale. Iată mai sus cum se împachetează această ghiaţă spre a fi expediată în împrejurimi.

Primul Jockey-Club

In anul 1720, câţiva membri din înalta aristocraţie britanică, mari amatori de curse de cai, hotărâră să se întâlnească periodic într'o sală a hanului «La leul roşiu» din Newmarket. Aşa se născu Jockey-Clubul, care începu să alcătuiască un adevărat cod al turfului. Deciziile sale erau totdeauna definitive.

In 1792, unul din membrii săi, prinţul de Galles, refuză să se despartă de un jocheu acuzat de a fi călcat regulamentul. Jockey-Clubul nu cedă, şi viitorul rege George IV trebui să părăsească clubul.

Jockey-Clubul francez a fost înfiinţat la sfârşitul anului 1833, după modelul celui britanic. Primii săi membri fură ducele de Orléans, ducele de Nemours, prinţul de La Moskowa, lordul Henry Seymour, contele Demidoff, contele de Campis, cavalerul de Machado, d-nii Maxime Caccio, Delamarre, Fasquel, Charles Laffitte, Ernest Leroy, Denormandie şi Rieussec.

In 1835, Jockey-Clubul din Paris inaugură hippodromul din Chantilly.

La 24 Iunie din acelaş an, primul «Premiu al Jockey-Clubului» fu câştigat de un cal al lordului Seymour.

Premiul nu era atunci decât de 5.000 franci; azi e de 60 de ori mai mare.

CUM SE RĂCORESC EI...

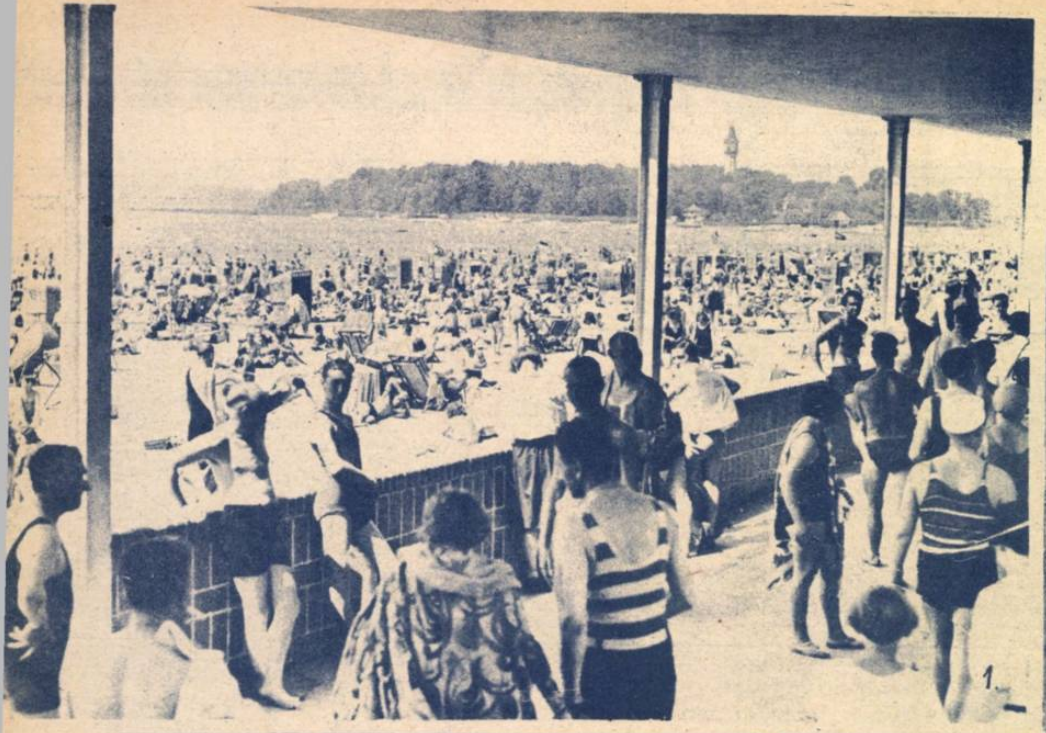

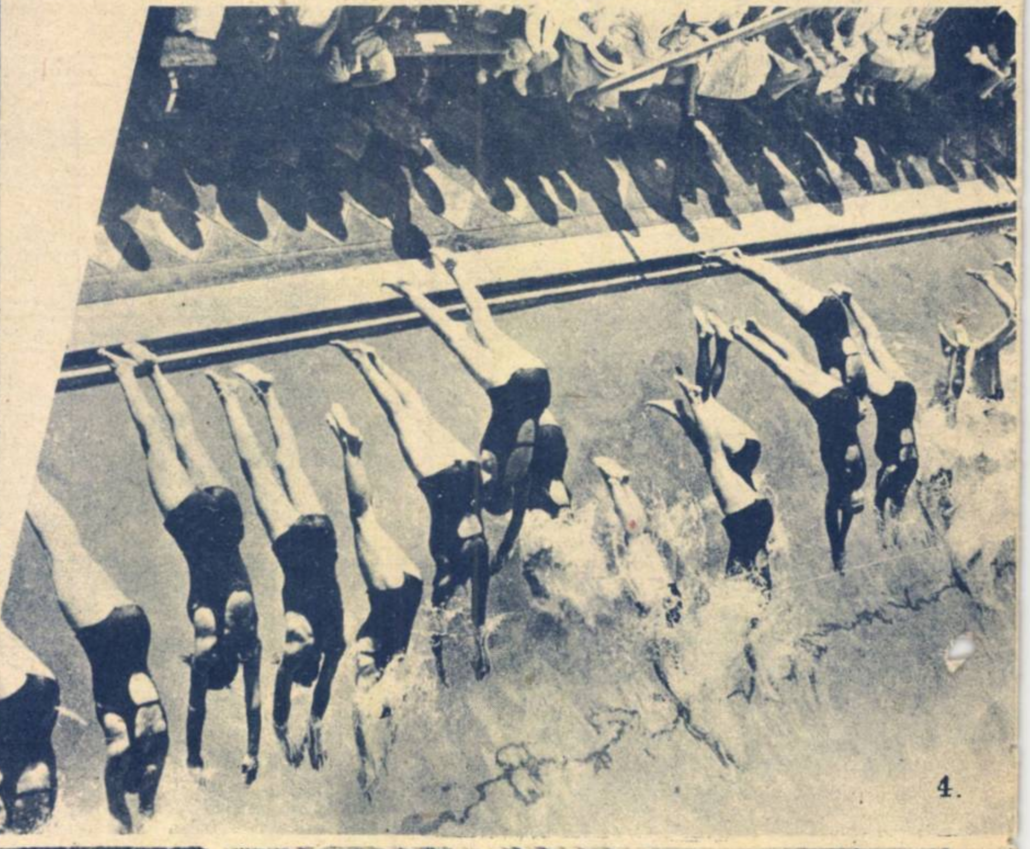

(Photo „The New-York Times" Ltd., Berlin, şi Keystone)

Ca să se răcorească, unii recurg adesea la sisteme mai mult sau mai puţin originale. De o pildă: 1. Iată strandul dela Wannsee din Berlin, unde se află şi o verandă adumbritoare. — 2. Cinci aquaplanişti, cari pornesc pe Island Lake spre Virginia Beach (America)... un excelent mijloc de răcorire. — 3. Frumoasa actriţă Marian Marsh lasă ca valurile s'o stropească pe când îşi face matinala bae de soare. — 4. Un grup de săritori în apă încearcă să facă o elegantă săritură cu capul înainte.—5. Nişte draci de copii din New York si-au improvizat, într'un parc al oraşului, un duş

O familie frumoasă

La Kergrist, în Morbihan (Franţa), s'a celebrat deunăzi nunta de aur, a d-lui Toussaint Le Dortze, de 72 de ani, cu soţia sa de 69 de ani.

A fost o ceremonie dublă, căci s'a oficiat în acelaş timp căsătoria uneia din nepoatele lor.

D. şi d-na Le Dortze au avut 12 copii, cari au şi ei urmaşi, aşa încât masa nupţială a întrunit 200 de persoane din aceeaş mare familie.

Pâine din bumbac

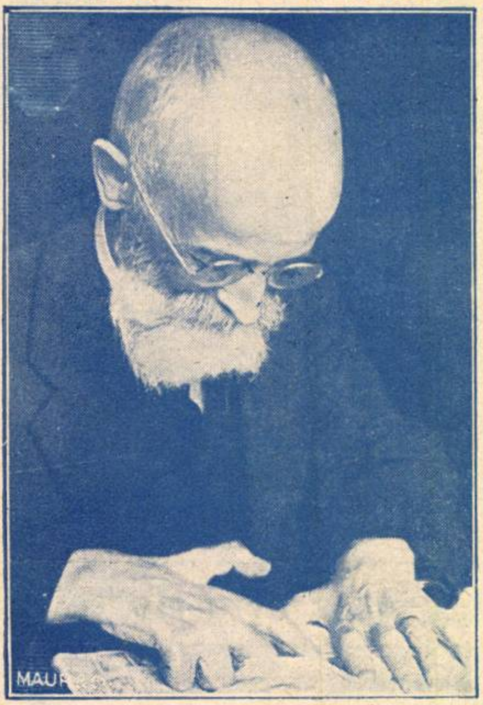

(Photo „The New York Times")

D. Caspar Schmidt, chimist din Heidelberg, a reuşit să utilizeze sămânţa de bumbac pentru obţinerea unor alimente de mare valoare, bunăoară pâinea şi oarecari adaosuri la cacao şi ciocolată, care devin astfel mai gustoase şi mai hrănitoare.

Principii moştenitori ai Italiei la o serbare religioasă

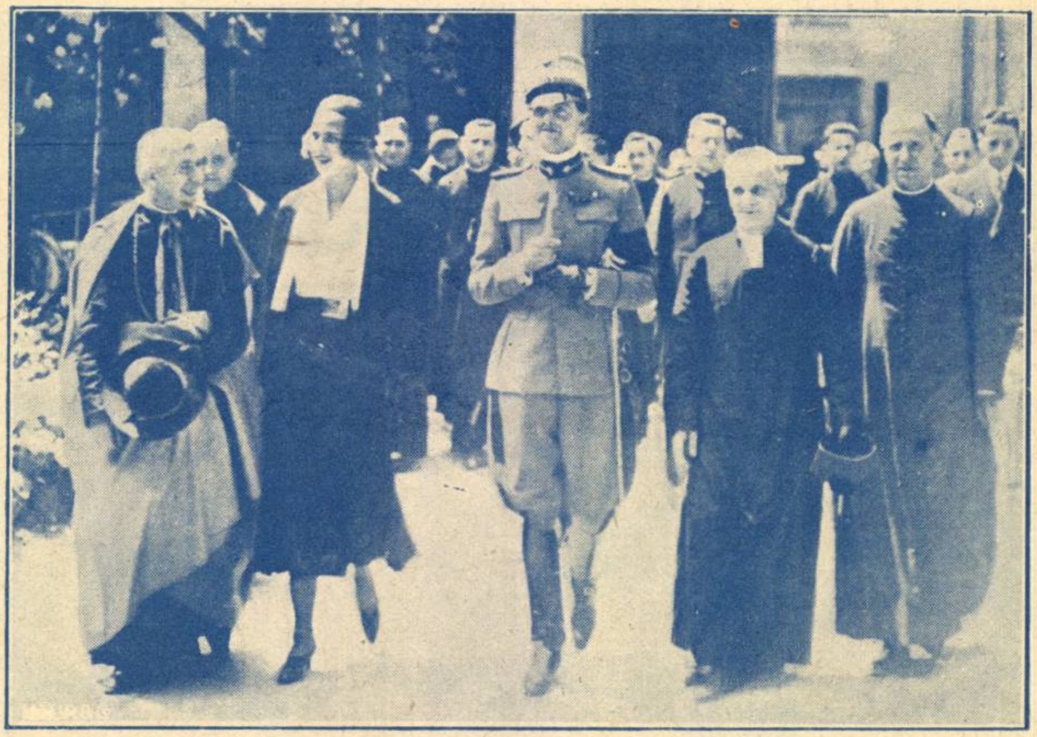

(Photo-exclusivitate Keystone)

Serbările în onoarea Sf. Consolata, patroana oraşului Torino, a fost cinstită de prezenţa prinţului moştenitor Umberto şi a prinţesei moştenitoare Maria-José ai Italiei, cari, în mijlocul clerului, au făcut pe jos drumul spre biserica Sf. Consolata din acel oraş.

Forain şi ciocolata

La o reprezentaţie de binefacere din Paris, orice persoană care lua o lojă de 1.000 de franci, era sigură că va găsi acolo un desen sau un tablou semnat cu un nume celebru.

Cunoscutul fabricant de ciocolată Gaston Menier, găsi cu plăcere în loja sa un tablou de Forain, unul din cele mai bune tablouri de Forain, reprezentând o femee care ţine o ceaşcă.

D. Gaston Menier se duse a doua zi la Forain şi îi zise:

— Te rog, maestre, scrie-mi ceva...

Şi Forain scrise sub tabloul care înfăţişa o femee care ţine o ceaşcă de ciocolată:

„Da!!! Dar eu prefer ciocolata Van Houten!".

...Nu se ştie dacă d. Gaston Menier a expus acel tablou de Forain în apartamentul d-sale.

Copiii regali ai Belgiei

(Photo-exclusivitate Keystone)

aci cea mai recentă fotografie a copiilor principilor moştenitori ai Belgiei: în căruţ, ul Baudouin, în vârstă de 9 luni, iar alături sora sa, prinţesa Joséphine, în parcul palatului regal din Laeken (Belgia).

Intren, învilegiatură, acasă

nu se citesc decât

Aventurile lui Arsène Lupin

aventuri senzaţionale cari au făcut celebritatea lui MAURICE LEBLANC

Şi la noi ca şi în toată lumea aceste aventur delicioase, neîntrecute, au obţinut un succes neaşteptat

Au apărut până acum:

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30	Lei
Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30	„
Arsène Lupin, Acul scobit	30	„
Arsène Lupin, 813	30	„
Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30	„
Dopul de cristal	30	„
Confidenţele lui Arsène Lupin	30	„
Triunghiul de aur	30	„
Izbânda lui Arsène Lupin	30	„
Insula cu treizeci de sicrie	30	„
Piatra Miraculoasă	30	„

Se găsesc de vânzare la toate librăriile depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Două recente sboruri sensaţionale

Stânga: Aviatorii americani Bussell Boardman (dreapta) şi John Polando, cari au executat cu succes, pe avionul lor „Cape Cod", sborul New York—Constantinopole, bătând recordul de anul trecut al aviatorilor francezi Costes şi Bellonte. — *Dreapta:* Aviatorii americani High Herndon şi Clyde Pangborn, cari au trecut în sbor Atlanticul spre a bate recordul stabilit de Post şi Gatty cu ocolul lumei în 6 zile.

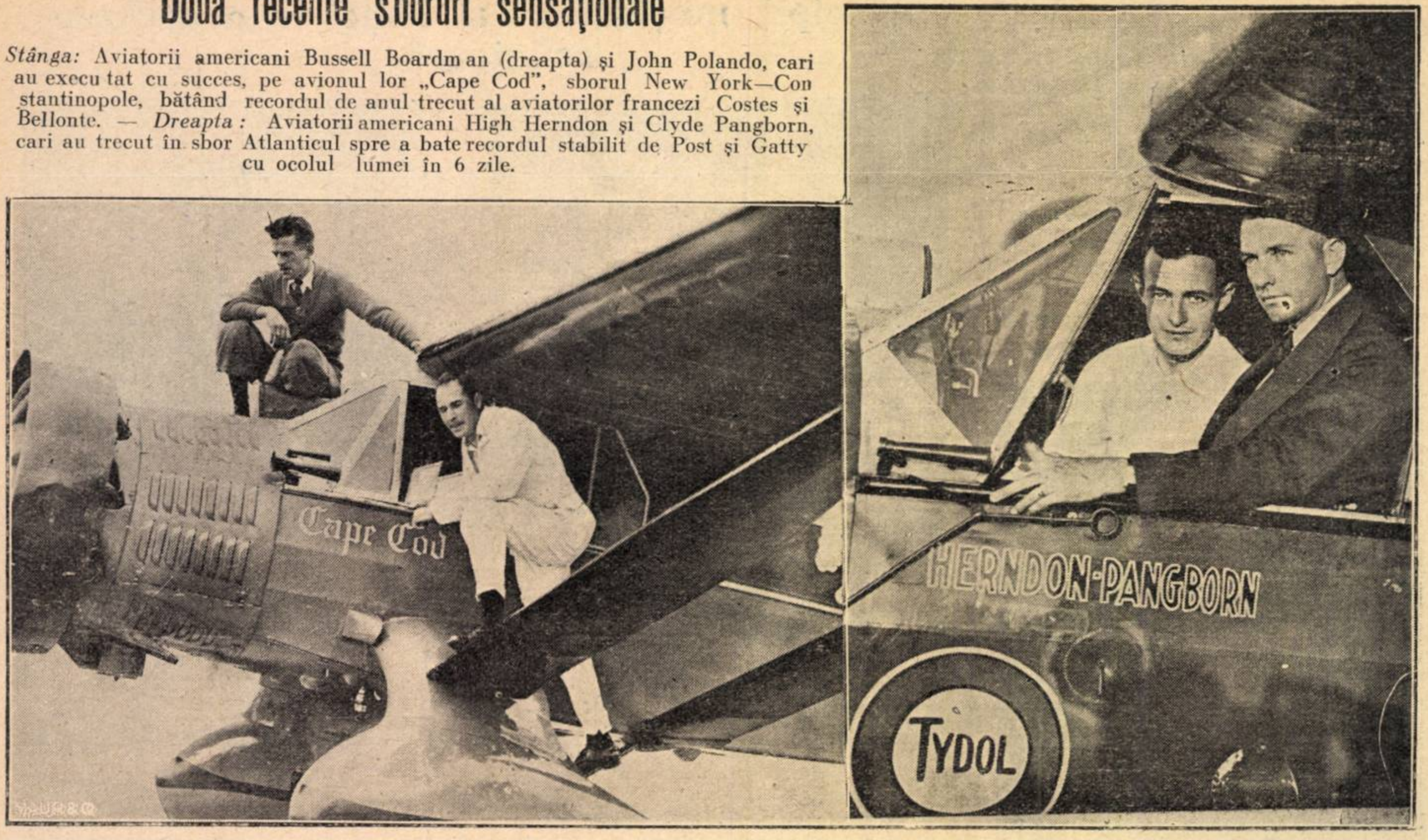

(Photo-exclusivitate Keystone).

Trăsnetul care... bea cafea

Inginerul-şef al tracţiunei dela Căile ferate de Nord din Franţa, lucrând într'o zi în biroul său din La Chapelle, văzu un trăsnet eşind prin soba sa. Uimirea îl ţintui locului.

După ce aprinse câteva hârtii de pe marginea mesei, trăsnetul ieşi apoi imediat pe fereastră, care din neglijenţă nu fusese închisă.

Trăsnetul a făcut o ispravă şi mai curioasă într'un cătun din Charolais. El desfrunzi cu totul un arbore, îl desbrăcă de scoarţa sa, după care se duse într'o casă unde dărâmă contorul electric şi sparse cutia unei pendule, care continuă totuşi să umble.

Trăsnetul goli apoi de conţinut o cratiţă de cafea, fără a răsturna însă vasul.

Uu biftec: 412 lei!

Ziaristul german Hans Simsen scrie într'o mare gazetă din Berlin despre traiul din Rusia, unde a petrecut o bună bucată de vreme. A locuit în «Grand Hotel», unul din cele mai bune hoteluri din Moscova.

Ajungând în hotel, a cerut un pahar de apă, care i s'a adus numai spre seară. In restaurantul hotelului, mâncarea avea următoarele preţuri:

o porţie de şuncă: lei 247;
o porţie de scrumbie: 144 lei;
un sandvich: lei 82;
o ceaşcă de supă: lei 186;
un biftec: lei 412;
o friptură de vacă: lei 268;
o ceaşcă de cafea: lei 21;
O sticlă de vin de Crimeea: lei 619;
o sticlă de şampanie: lei 4125.

Editura „EMINESCU" Bucureşti
recomandă ultimele sale SUCCESE mari:

FRIEDRICH TORBERG
Din tragediile şcolii
Bacalaureatul elevului Gerber
In româneşte de F. ADERCA

In acest roman autorul redă torturile unui suflet tânăr pus în faţa celor dintâi iubiri, viclenii şi dureri ale vieţei. E cea mai puternică şi pură oglindă a sufletului unui Werther modern. In acelaş timp autorul redă spectacolul complect al tragediei bacalaureatului pe care o trăesc mii de tineri şi mii de familii din zilele noastre.

KLABUND
Romanul unei familii
BORGIA
In româneşte de VICTOR RODAN

Acest roman, neîntrecut ca factură, evocă, într'o viziune uriaşă, figurile pline de viaţă ale Renaşterii, o furtună de patimi nestăpânite şi de cinică cruzime. Papa Alexandru I, Cesare Borgia, Lucreţia, Savonarola, Macchiavelli, Michelangelo se apropie de priceperea noastră în mod omeneşte sguduitor şi în acelaş timp înspăimântător.

LUDWIG WOLFF
Misterele turfului
Fiul lui Anibal
Roman Hippic Sentimental

O povestire pasionată în care toţi cei cari frecventează câmpurile de curse se vor regăsi. Toate dedesupturile şi vicleşugurile acestei lumi speciale a proprietarilor, jockeilor, antrenorilor, Bookmakerilor şi celor cari se învârtesc în jurul lor, alternând cu pagini magistrale de roman sentimental, care emoţionează până la lăcrimi.

Cereţi ultimul Catalog cu cărţile cele mai noi, cele mai bune şi cele mai eftine ale Editurii „Eminescu", Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2

Regina „cow-girls"-elor

(Photo-exclusivitate Keystone).

In America nu sunt numai cow-boys, ci şi cow-girls, şi printre acestea din urmă miss Maudine Creason a fost proclamată regină a „cow-girls"-elor pentru măestria cu care ştie să încalece.

La ce serveşte fasolea

In China, în cele trei provincii dela răsărit, domneşte o lipsă de bani nemaipomenită.

Ca să iasă din încurcătură, stăpânirea a scos nişte bani de hârtie, în valoare de 40 milioane dolari (peste 8 miliarde lei), cu cari a cumpăr toată fasolea din ţară.

Această fasole va servi ca gara pentru acele bilete de bancă.

Fără femei

Directorul comunității studenților universitari din Republica sovietică a decretat deunăzi că familiile studenților nu au voe să locuiască în comun, dând studenților căsătoriți un termen foarte scurt spre a-și îndepărta soțiile și copiii.

Studenții au refuzat să se supue și s'au plâns inspectorului general, care însă a confirmat ordinul directorului, spunând că așa cum soldații din armata roșie pot trăi trei ani în cazarmă fără femeile lor, trebue să poată și studenții.

Inșelătorie scuzabilă

Directorul institutului antirabic din Cairo a fost foarte surprins, în decursul ultimelor luni de zile, de numărul mușcăturilor de câine, pentru cari veneau să se îngrijească locuitorii unui sat.

Un pacient indigen fu obiectul unui interogatoriu strâns, și el povesti următoarele:

— Toți cei veniți să se vindece, au obiceiul stupefiantelor. Și nu ne venea nimeni în ajutor. Acum câteva luni, unul din ai noștri fu mușcat de un câine turbat. Se duse să fie căutat la Institut și când se întoarse, nu era numai vindecat de turbare, ci și de deprinderea stupefiantelor.

«Suntem cu toții atât de nenorociți, încât ne ducem la bărbier, care e și agentul sanitar desemnat de guvern, spre a-l întreba cum ar putea să facă să fim trimiși la Institutul din Cairo. In asemenea cazuri, el ne spune să ne întoarcem peste o săptămână. Și când revenim, ne arată o falcă de câine, la care bărbierul a adaptat resort de oțel.

«La intervale neregulate suntem deci «mușcați» de această falcă, care simulează sfâșierile une mușcături de câine viu. Inspectorul medical ne trimite încoace, și suntem siguri că vom fi vindecați cu toții de dorința stupefiantelor...»

Școală japoneză de inventatori

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Tokio s'a deschis o școală denumită „Școală pentru băeți inventatori", în care se desvoltă însușirile de inventatori ale elevilor, sub conducerea profesorului Shirosaku Fujigo. Băeții întrebuințează în cea mai mare parte lemnul de bambu, care se află în mari cantități în Japonia.

Dragostea care a costat mult

Testamentul lui Sol Joel, regele diamantului din Anglia, mort de curând, amintește din nou opoziția dintre dragoste și bani.

Fiindcă s'a măritat cu unul din funcționarii tatălui ei, un frumos Scoțian, refuzând partidele strălucite ce i-se ofereau, fata mai mare a lui Sol Joel a trebuit să plece din casa părintească și să trăiască în mizerie cu soțul ales, până în ziua când perechea se duse să caute zile mai bune în Statele Unite.

Fata aceasta a fost complect desmoștenită, în profitul sorei ei mai mici, miss Ellen Joel, sportivă și călăreață distinsă, foarte lansată la Londra, care primește acum toată averea imensă a tatălui ei.

Cea mare, Doris, a fost doar autorizată să depue o coroană pe mormântul tatălui ei.

Se crede că miss Ellen Joel va repara nedreptatea comisă de tatăl ei, făcând un gest în favoarea surorei mai mari, a cărei singură crimă a fost că s'a măritat după cum i-a dictat inima.

„Miss Broadway 1931“ a fost aleasă

Broadwayul este artera principală a New Yorkului, unde circulă cele mai frumoase femei ale metropolei americane, și de aceia anul acesta, cași în alți ani, a fost aleasă o „Miss Broadway" în persoana d-șoarei Marcell Edwards. Vedem în *stânga* frumusețile depe Broadway defilând înaintea juriului, iar în *dreapta* pe bruna Miss Violet Carson (Miss Broadway 1930) strângând mâna blondei Miss Edwards, aleasa anului 1931.

(Photo-exclusivitate Keystone).

Notițe științifice

Femeile frumoase sunt imunizate contra cancerului pielii

Ultima noutate științifică, care a făcut ocolul presei mondiale, e descoperirea doctorului Bloodgood, profesor de chirurgie la Facultatea de medicină din Baltimore, că femeile frumoase ar fi protejate din natură contra cancerului pielii.

Acest profesor își calomniază în primui rând clientela, deoarece printre sutele de femei bolnave de cancerul pielii n'a găsit nici-una frumoasă.

Explicația e în primul rând de natură psihologică. Mai poate fi frumoasă o femeie care se știe bolnavă de această afecțiune? Chirurgul american n'a avut norocul să aibă paciente frumoase, pentru motivul că adevărata frumusețe presupune în primul rând o bună sănătate.

O piele de femeie și în general de om poate fi frumoasă. fie datorită unui organism foarte sănătos, fie datorită îngrijirilor. Natura are principiul de a ataca totdeauna așa numitul loc al rezistenței minime, după expresia biologilor. E dela sine înțeles că o piele îngrijită nu va putea fi atacată de cancer, care în schimb se va putea fixa în interiorul organismului.

Cu alte cuvinte, după modesta noastră părere, în jurul acestei noui descoperiri americane s'a făcut mult zgomot pentru nimic.

IARNA IN LUNA IULIE

In ziua de 24 Iulie a revenit iarna în Moldova, cu ninsoare în regiunile muntoase și cu o scădere vertiginoasă a temperaturii, care s'a resimțit până și la București.

După datele meteorologice, termometrul scăzu la Iași într'o singură zi dela $+ 50^0$ C la $+ 4^0$ C. și deci o scădere de numai patru grade ar fi însemnat înghețarea Bahluiului, pitorescul părâu ce udă capitala Moldovei, în plină lună a lui Cuptor.

Din nefericire, valul de frig n'a ținut decât o singură zi.

AMUNDSEN AR FI IN VIAȚA

Geograful Pheal susținând ipoteza că Amundsen ar mai putea fi în viață, pe insula Rudolf, vasul «Malygin» va vizita această insulă în luna August, deși se crede că exploratorul norvegian e mort încă dela 1928.

O STEA NOUA: MICKEY

Cinematografele fac astronomilor o mare concurență, descoperind și lansând zilnic «stele» noui.

Descoperirea planetei Pluton a trecut aproape neobservată de massele marelui public. In schimb, un oarecare șoarece inexistent, inventat de talentatul desemnator Walt Disney și botezat **Mickey Mouse**, deveni o stea cinematografică atât de populară, încât trece pe acelaș plan cu Chaplin, Doug, Greta, Marlene și celelalte astre de prima mărime ale firmamentului modern.

Pe aceste vremuri de criză Disney deveni arhimilionar grație caricaturilor sale însuflețite.

Rubrica problemelor

Noui probleme

Casierul No. 3

Un alt casier, să-l numim No. 3, trebuia să primească un milion de lei în monedă măruntă de 100 lei.

Dacă acest casier poate număra 200 hârtii pe minut, în cât timp va număra milionul?

Casierul american

In cât timp va putea număra un casier dela o mare bancă din New-York suma de un miliard de dolari în hârtii a 10 dolari fiecare, știind că poate număra 120 hârtii pe minut?

Balonul unui copil

Un balon înălțat de un copil din București a căzut în Bulgaria, parcurgând un drum de 400 km. în 8 ore și jumătate.

Cu ce viteză se deplasa?

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluțiuni dela următorii:

Anghel Munteanu (com. Cușmiru, jud. Mehedinți), Iulian I. Munteanu (com. Cușmiru, jud. Mehedinți), Marcel Bizamcer elev cl. VII lic. Principele Carol (Tulcea), Victor Boriceanu elev an. II Șc. Sup. Comerc. (Brașov), Jean Bercovici elev cl. II Liceul Israelit (Galați), Const. I. Diaconescu elev lic. «Tasse Dumitrescu (Mizil), d-ra Aurelia Bizamcer elevă cl. III lic. Principesa Ileana (Tulcea), Fănel Paraschivescu elev cl. VII liceală (Călărași, jud. Ialomița), Titus Șahan (Focșani), Gh. Nicolau (Onești, jud. Bacău), Ionel Nicolaescu (Balș, jud. Romanați), d-ra Lenny Gheorghiu elevă cl. IV lic. «Regina Elisabeta» (Ploești), d-ra Ana Stoicescu elevă an. III Șc. Sup. Comerc. (Ploești), Theodor Stoicescu elev cl. VI lic. Petru și Pavel (Ploești), Corneliu Georgescu (Valea Lungă, jud. Dâmbovița), Iulian Georgescu (Cricov, jud. Dâmbovița), Ionel C. Ionescu (Băicoi, jud. Prahova), Nic. Gr. Arsene elev cl. VII lic. Donici (Chișinău), d-ra Getta Grecu Constanța), Spirache Travlos (Brăila), d-ra Gella Derioiu (București). Gh. R. Voiculescu, (Bratin, jud. Argeș), Andrei Chirilă (Timișoara), Alex. Dobrinescu (Bârlad), d-ra Eugenia Armeanu (com. Șibot, jud. Hunedoara), Const. Chicoș (Bârlad), Nistor Ioan (Oradea), Dan Florescu (Roman), I. Parepeanu (Brașov), Niță Puțureanu (Craiova), Alex. Bart (Iași), Adam Andrei (Giurgiu).

Soluțiile primite

PROBLEMA DE ȘAH DIN No. 28

D-l Vitor Boriceanu (Brașov) a rezolvat problema în modul următor:

Alb	*Negru*
T c 2 — c 5	T a 5 + T c 2
D d 6 — f 8 + +	

PROBLEMA DE ȘAH

de *J. J. Rietveld*

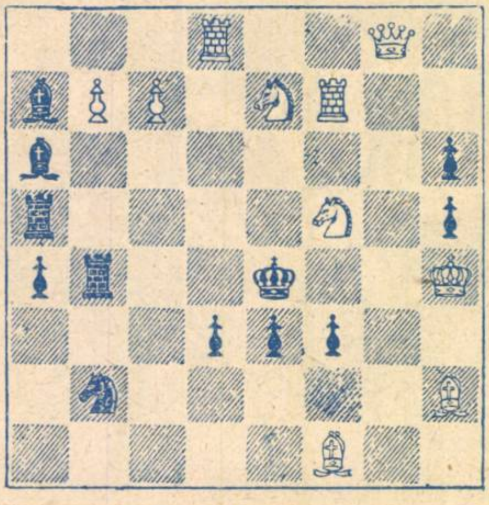

Mat în două mutări

PROBLEMA BANDITULUI CAPONE

D-l *Wilhelm A. George*, elev cl. IV liceală (Ploești), a rezolvat prin algebră problema contrabandistului Capone.

Insemnând cu x capacitatea butoiului și cu y greutatea lui, vom avea:

$$x + y = 232$$
$$0{,}991\,x + y = 230{,}2$$
$$x = 200 \text{ litri}$$
$$y = 32 \text{ litri}$$

POTCOVITUL CAILOR

Soluția găsită de un cititor din Bucovina, e greșită, neștiind probabil că înainte de războ un leu avea o sută de bani.

D-l Spiru Travlos (Brăila) a calculat precis că potcovitul cailor din problema publicată astă iarnă a costat 167.772 lei și 15 bani.

CASIERUL DINAINTE DE RAZBOIU

Va trebui să aibă în casă zilnic
200 monede a 10 bani
400 „ „ 5 „
300 „ „ 20 „
pentru a putea plăti 100 lei la 100 de oameni, câte 1 leu pe zi fiecăruia.

Am primit sute de deslegări între alții dela următorii:

Fănel Paraschivescu (Călărași), Iulian și Anghel Munteanu (Cușmir), Marcel Bizamcer (Tulcea), Ionel Nicolaescu (Balș), Getta Grecu (Constanța) ș. a.

POȘTA JOCURILOR

Ultimul termen pentru primirea fotografiilor premianților e de 15 August.

Cursă de înot deacurmezișul Berlinului

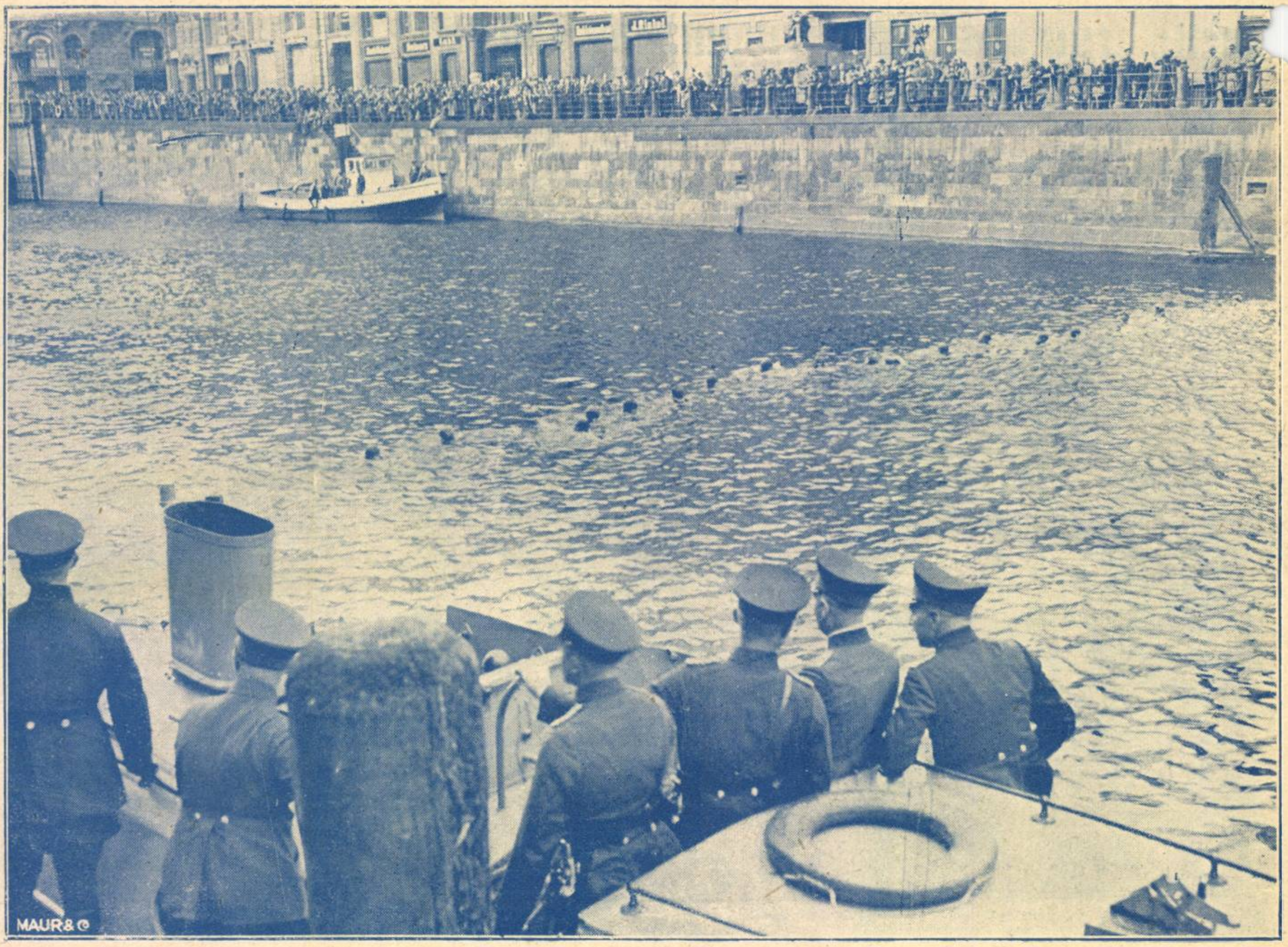

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Deunăzi a avut loc în capitala Germaniei a 13-a cursă de înot deacurmezișul Berlinului. Malurile erau foarte populate cu spectatori dela fostul Castel imperial până la podul Hansa. Au participat la cursă 371 de înotători și înotătoare.

Născut în automobil

O tânără femee din împrejurimile orașului Rochefort-sur-Mer (Franța) se duse deunăzi cu automobilul la Maternitatea din Saintes. Pe drum se produse însă o pană...

Copilul așteptat nu avu însă timp de pierdut și... se născu în mașină..

S'a povestit de curând că o tânără soție din Massachussetts, care aștepta să nască, se urcase în avion pentru ca pruncul să vadă lumina zilei în cer... Și pilotul avionului era tatăl....

Dar copilul nu veni decât la aterisare.

Muezinul disperat

Bătrânul muezin din Preșevo, Bosnia, avea 70 de ani. De 40 de ani își îndeplinea punctual funcția. De cinci ori pe zi striga „ezamul", chema adică poporul la rugăciune.

Când își termina chemarea, putea, aplecându-se peste balconul minaretului, să vadă împrăștierea grupurilor pe străzi și întreruperea lucrului prin case.

Bătrânul muezin își lua rolul foarte în serios. Chantecler credea că el provoacă răsăritul soarelui. Muezinul nostru aproape că se credea profetul lui Mohamet. Ridicat deasupra mulțimilor, reprezenta datoria.

Dar, de câțiva ani încoace, se produse în metalitatea sa o mare schimbare. Religia musulmană mai are azi poate tot atâția adepți, dar ei sunt din ce în ce mai puțin practicanți.

In ziua de 30 Mai se desfășură la Preșevo o serbare. Se dansa pe piețele publice și prin vile.

Când muezinul își lansă ezamul, el trebui să strige tare, atât de asurzitor era sgomotul muzicilor. Și fiindcă ținu cu orice preț, reuși să se facă auzit. Dar nu se despărți niciuna din perechi. Nici un dansator nu se duse la rugăciune.

Bătrânul musulman simți, pe înălțimea minaretului său, o atât de mare decepție, încât se decise să moară: sări peste balustrada balconului și... nu mai avu nici o deziluzie.

Noul automobil al prințului de Galles

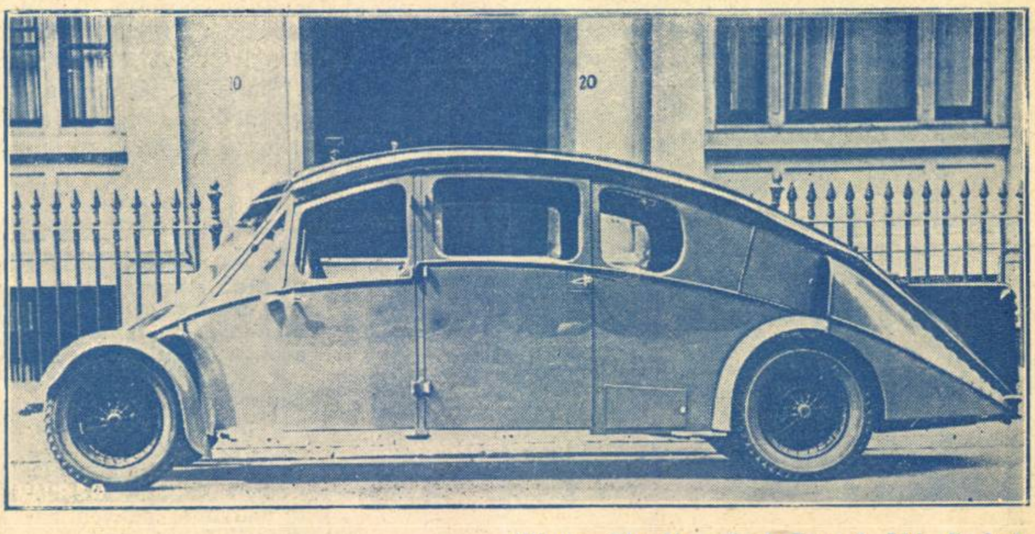

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Prințul de Galles și-a comandat un nou automobil, construit după sistemul Rumpler întrebuințat la aeronava „R 100". Moștenitorul tronului britanic nu va întrebuința automobilul acesta în oraș, ci numai pentru călătoriile sale prin Anglia.

Jubileul casinoului din Monte Carlo

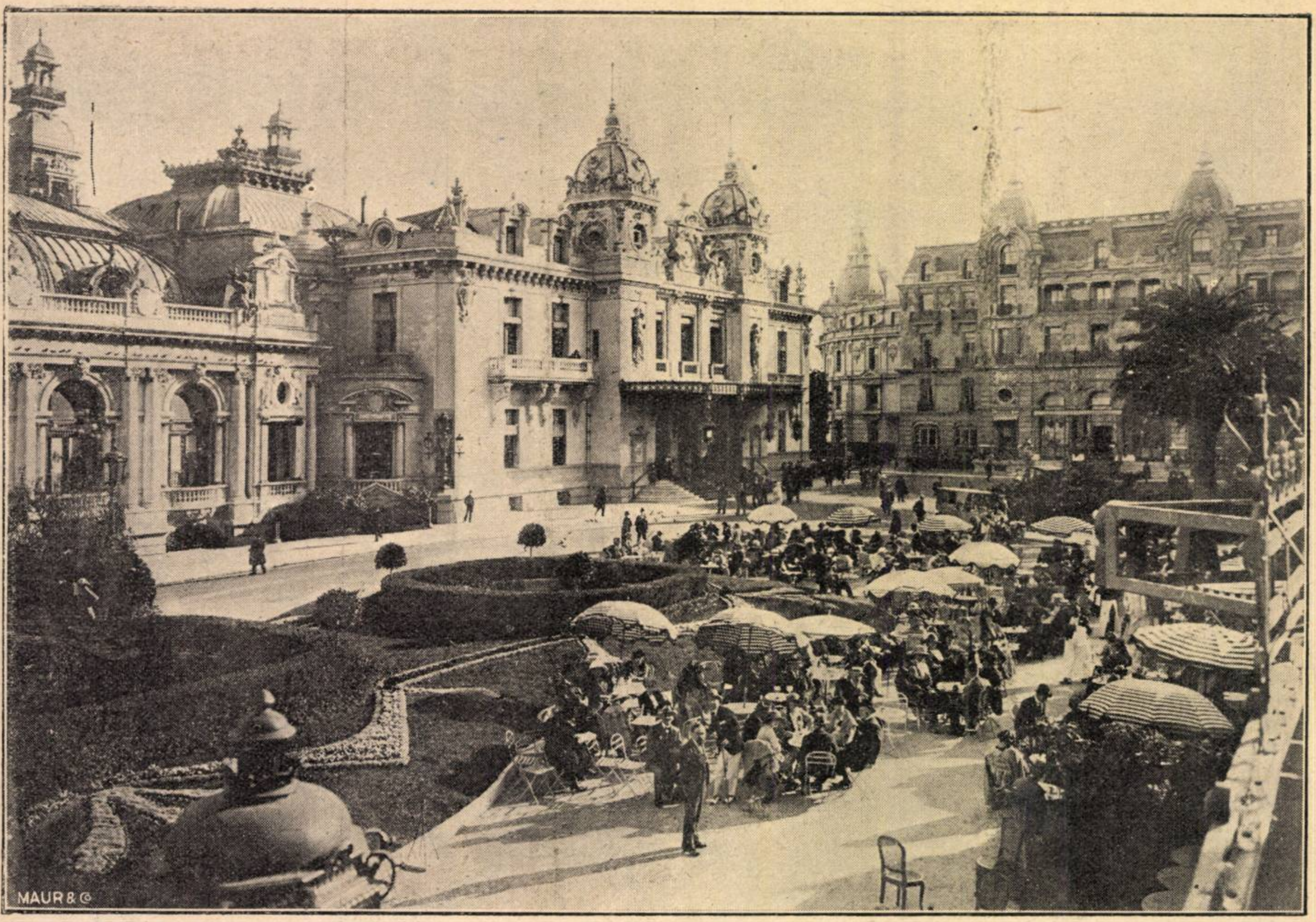

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Casinoul din Monte Carlo își serbează a 70-a aniversare a existenții. A fost întemeiat de un d. François Blanc, fost ajutor de bucătar, care condusese un tripou la Hamburg. După închiderea forțată a acestuia, Blanc a obținut în 1861 concesia casinoului din Monte Carlo și a murit în 1877 ca multimilionar. Iată mai sus exteriorul acestui casinou.

Aparatul de înăbușit sgomotul

Profesorul englez A. Low din Londra a făcut următoarea declarație unui redactor al ziarului «Daily Herald», referitor la ultima sa descoperire:

Civilizația modernă, pe lângă binefacerile mari pe cari le-a adus omenirei, a produs însă și un mare neajuns și anume: sgomotul asurzitor din marile centre populate este una din cauzele cari produc slăbirea nervilor. Somnul locuitorilor dintr'o mare capitală europeană este întrerupt adesea de sgomotul asurzitor al vehiculelor cari circulă neîntrerupt.

Găsirea mijlocului prin care să înăbușim sgomotul acesta a fost una din preocupările mele, și grație aparatului meu, sgomotul va fi înăbușit și urechile noastre vor percepe o infimă parte din sunetul produs.

Aparatul meu este aplicat deocamdată la automobile, autobuze, trenuri, tramvaie, etc. In curând se va aplica și la industrie, așa că sgomotul zecilor de mașini dintr'o uzină sau fabrică nu se va mai produce.

Lira... italiană

La premiera operei *„Amphion"*, la Paris, se află un grav profesor, mai mult elenist decât meloman. Moțăia în fotoliul său, legănat ușor de proza lui Paul Valéry și de muzica lui Arthur Honegger.

E cunoscută fabula lui Amphion care, poet și muzicant, clădea zidurile din Theba: pietrele se așezau ele-înșile la sunetul lirei sale.

Când d-na Ida Rubinstein luă lira, o doamnă străină întrebă pe vecina ei:

— Astea se petrec în Grecia?

Profesorul elenist fu subit trezit din somn:

— Nu, doamnă, zise el, în Italia; nu vedeți că Amphion ia... o *liră?*

— O! Așa e! zise doamna.

Intre două țări

Mica linie ferată care duce dela Salzburg (Austria) la Berchtesgaden (Bavaria), a instalat în vagoanele sale un bufet rece. Cu toate că tot drumul nu durează decât o oră și un sfert, el se face între două țări diferite, ceeace a reclamat, din cauza vămii, un dispozitiv special.

Proviziile bufetului sunt închise în două dulapuri diferite, unul german, cellalt austriac. Când se trece granița, se plombează dulapul țării din care se iese, Și fiecare nu conține decât produse cumpărate în țara cărora aparțin.

Aceasta reamintește pe hangiul puțin scrupulos, a cărui cârciumă se afla pe drumul spre poteca La Faucille, situată exact pe frontiera franco-elvețiană, în așa mod, încât sufrageria se găsea pe teritoriul francez, iar bucătăria pe teritoriul elvețian...

Rând pe rând, hangiul își muta țigările depe un teritoriu pe altul, fără a-și părăsi casa... spre marea ilaritate a vameșilor din ambele țări, căci importanța fraudei era neînsemnată...

Băile Călimănești
Căciulata

la 9 ore de București

Sezon 1 Iunie – 30 Septembrie

Marele Hotel cu confort modern. – Tarife moderate. – Viața eftină. Informații, prospecte, tarife soc. Govora-Călimănești, Strada Brezoianu 62, București I.

Ape minerale sulfuroase pentru băi. Ape purgative pentru băut, recomandate în reumatism cronic, anemie, limfatoze, migrenă, etc. Fizioterapie și hidroterapie, inhalații pulverizații, băi de nămol, băi de acid carbonic, etc. **Căciulata**, apă minerală sulfatată, calcică, radioactivă, neîntrecută în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căile urinare, gută.

PAGINA CINEMATOGRAFICA

Amoruri americane

Celebra vedetă Nancy Carroll era căsătorită cu dramaturgul american John Kirkland. Dar scriitorul şi artista nu se putură înţelege şi divorţară.

O săptămână după pronunţarea divorţului, Nancy Carroll se mărită cu un d. Mallory, proprietar de magazine, cu care făcuse cunoştinţă cu prilejul unei călătorii în Havana, şi care se însura dealtfel a treia oară.

La eşirea din biserică, tânăra femee a declarat că e femeia cea mai fericită de pe pământ...

Până la data viitoare... bine înţeles!

Un descoperitor mai puţin

La New-York a murit, în vârstă de 49 de ani, Harry Reichenbach, care a avut aproape din naştere geniul publicităţii.

Acrobat într'un circ ambulant, a inspirat încredere unor capitalişti şi a devenit patron, înfiinţând parcuri de atracţie şi muzee de curiozităţi anatomice.

Era încă foarte tânăr când a lansat o pe Sarah Bernhardt în America de sud.

A făcut şi politică, participând la o revoluţie din Uruguay.

Ataşat, în timpul războiului, la secţia de informaţiuni a Statului-Major, a servit pe frontul italienesc sub ordinele lui Gabriele d'Annunzio.

El a fost acela care a descoperit pe cele mai multe dintre celebrităţile ecranului: Douglas Fairbanks, Rudolf Valentino, Clara Young, etc. şi a contribuit la notorietatea Gloriei Swanson, a lui Thomas Meigham, Charlie Chaplin, Pola Negri, Ethel Barrymore...

Ştia să lanseze vedetele, recurgând la cele mai mari bluffuri.

Un film gastronomic?

Figuranţii cari turnează în filmul *«Le Bal»*, care se realizează la Epinay (Franţa), au multă bunăvoinţă, meseria fiind foarte agreabilă.

In fiecare scenă importantă au prilej să ia o masă bună şi veritabilă sau cel puţin un mic dejun.

In una din zilele trecute, se turnau nişte scene de restaurant şi s'a servit tuturor asistenţilor două mese succesive: se turnau, una după alta, versiunea franceză şi cea germană.

A doua zi, d. Andrée Lefaur avea să joace o scenă în care trebuia să ia o cafea cu lapte; ivindu-se unele dificultăţi, se făcură şease repetiţii, şi sărmanul Lefaur trebui să înghurgiteze şeapte cornuri şi tot atâtea ceşti de cafea cu lapte.

Veselia domnind necontenit în studio, camarazii săi îi trimiseră după aceea în cabina sa alte şeapte cornuri, cari au sburat însă, bineînţeles, după scurt timp, pe fereastră afară.

O simfonie a frumuseţii

(Photo-exclusivitate Keystone)

Trupuri albe şi îmbrăcăminte neagră, — o scenă fotografiată într'o pauză de filmat, la Hollywood. A doua din stânga e renumita vedetă Clara Bow; celelalte, trei destul de nostime colege.

Altă căsătorie în lumea ecranului

(Photo-exclusivitate Keystone).

O nouă căsătorie s'a celebrat de curând în lumea cinematografică, unde aceste legături se fac şi se desfac atât de uşuratec: Rudy Valee, cunoscut, mai ales în America, ca june prim al ecranului, s'a însurat cu d-şoara Fay Webb, artistă cunoscută de asemenea mai ales de cinefilii americani.

Din viața intimă a animalelor

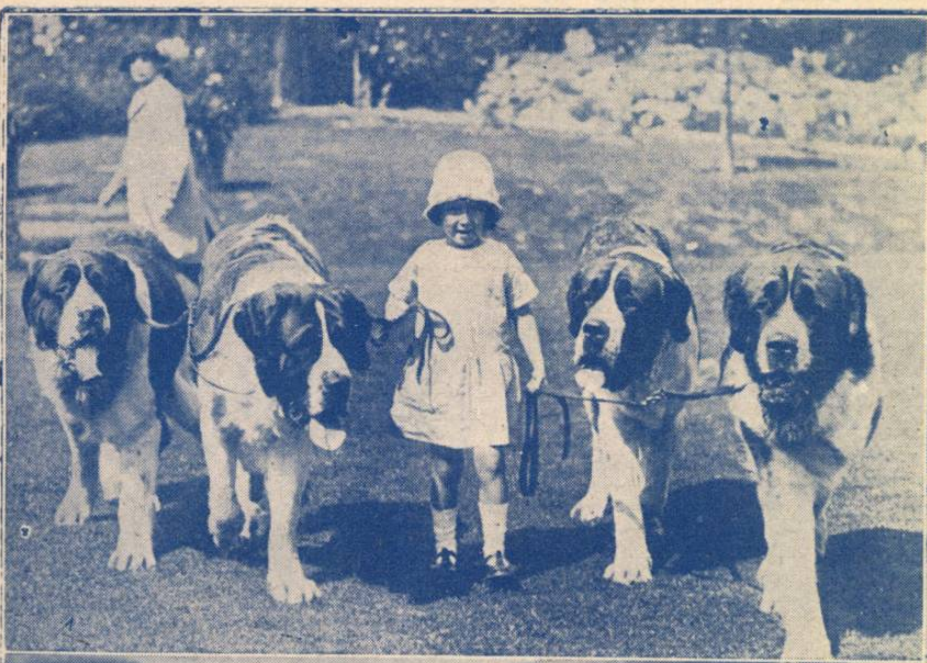

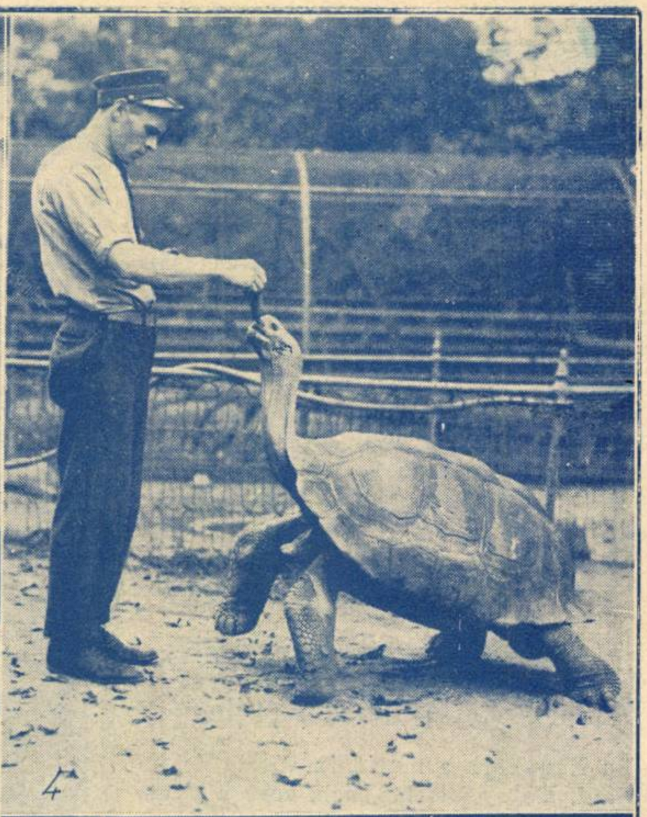

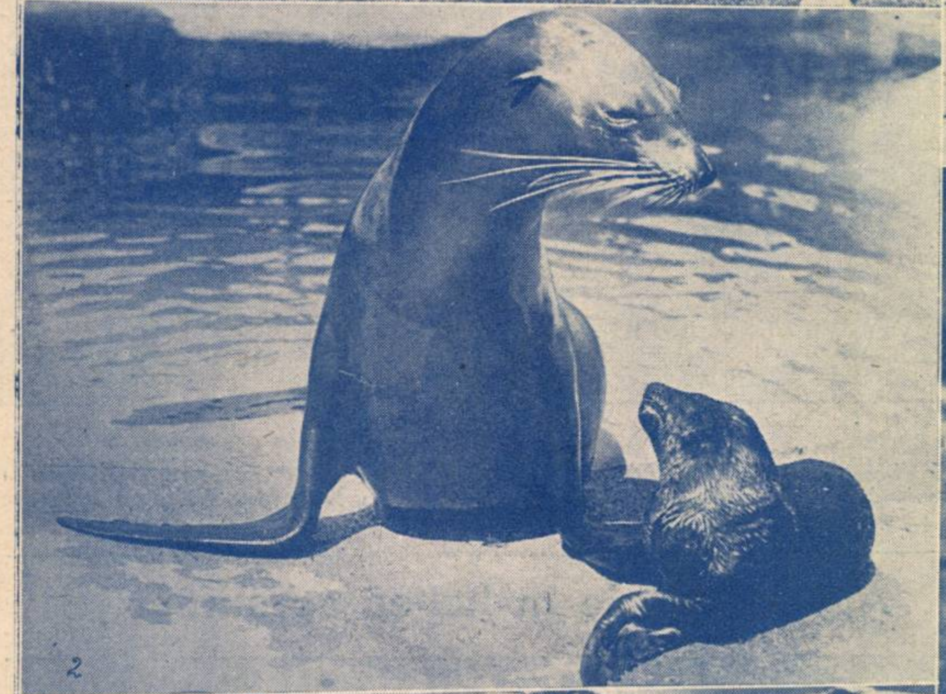

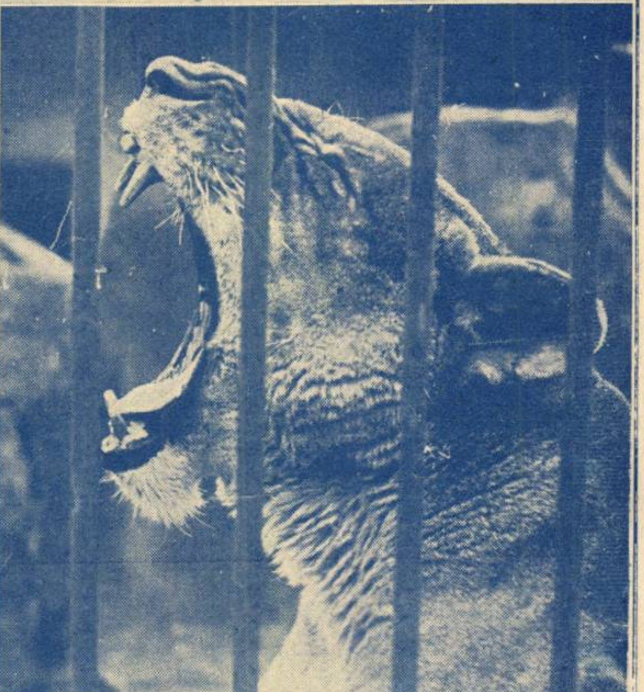

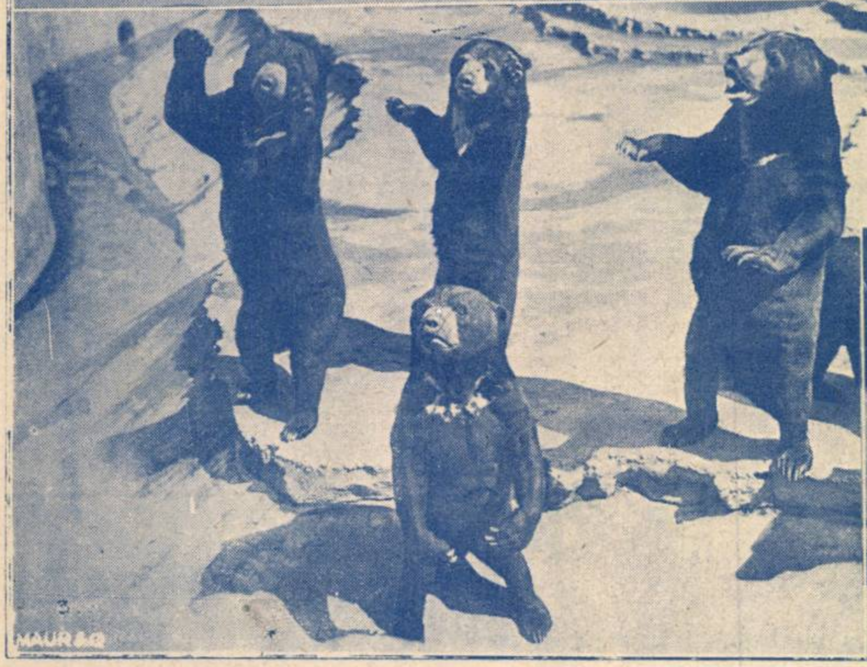

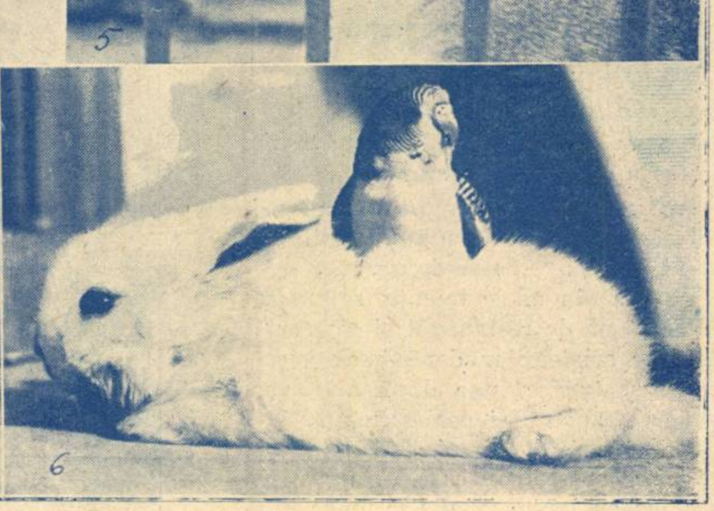

(Photo „The New York Times" și Keystone)

1. Hotărât că fetița de mai sus n'are dece să se teamă, când e păzită de patru Bernardini atât de viguroși, încât aproape o întrec ca înălțime. — 2. „Va să zică, ne-am înțeles", zice leul de mare puiului său, „vezi de nu mânca prea mulți pești, mestecă-i bine și mai ales nu înghiți pești întregi!" — 3. Un delicios instantaneu reprezentând o familie de urși din Grădina zoologică din St. Louis (America), cari dansează voioși în cușca lor. — 4. Cea mai mare broască țestoasă din Grădina zoologică a New Yorkului își primește cu poftă hrana cotidiană. — 5. Căldurile din ultimul timp au obosit'o complect pe leoaica de mai sus, care cască cu voluptate. — 6. Doi buni camarazi sunt fără îndoială papagalul de mai sus, care se împacă de minune cu iepurele de casă, pe care și l'a ales ca **prieten.**

Raidul dirijabilului „Graf Zeppelin“ la Polul Nord

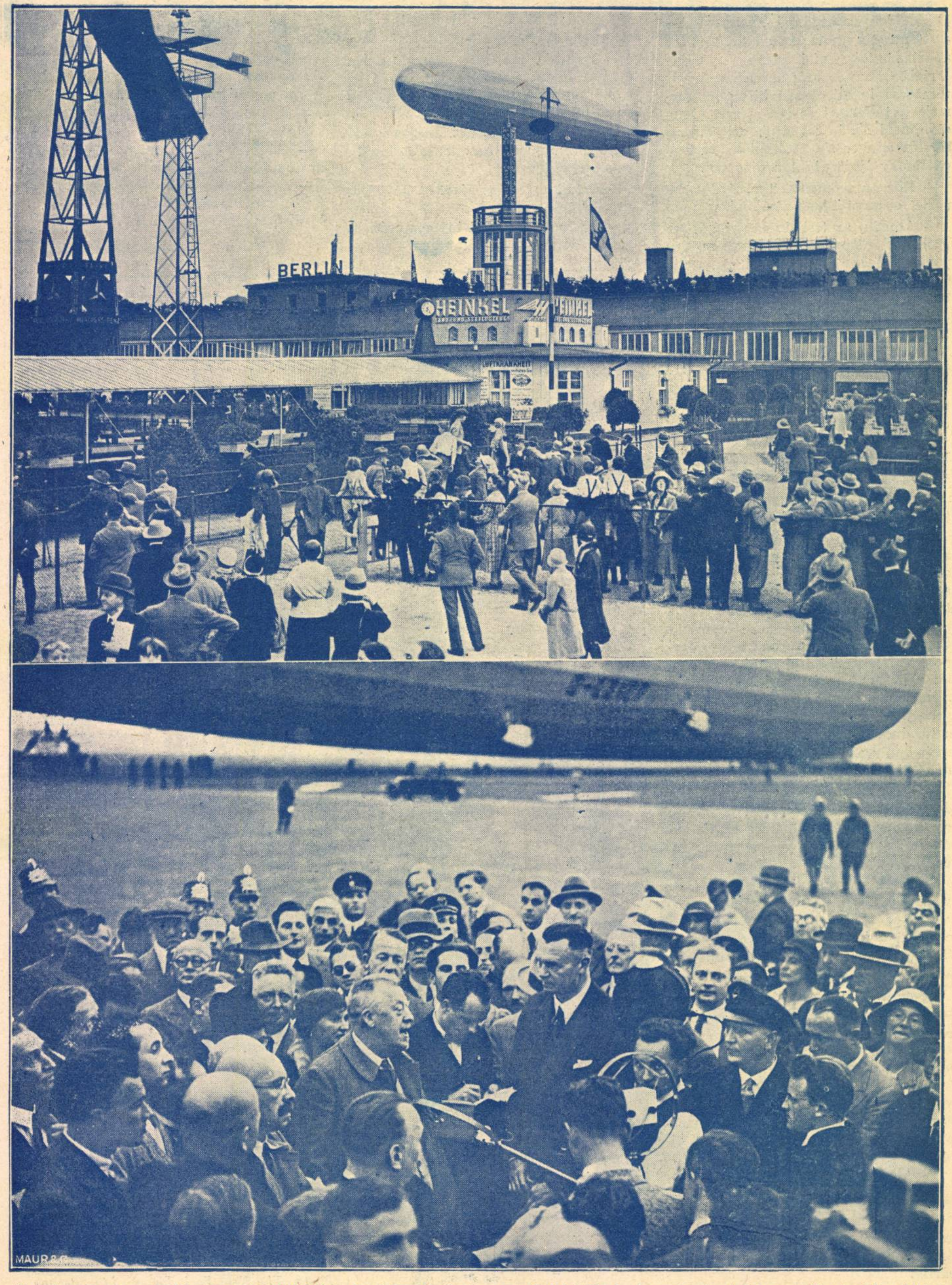

(Photo „The New York Times“, Ltd., Berlin)

Sborul executat cu deplin succes de dirijabilul „Graf Zeppelin“ deasupra Polului Nord, de unde s'a şi întors, a făcut o deosebită impresie nu numai asupra marelui public, ci şi în lumea ştiinţifică. Fotografiile noastre au fost luate la înapoerea aeronavei la Berlin şi reprezintă: *sus*, dirijabilul sburând deasupra aeroportului Tempelhofer Feld din Berlin înainte de a aterisa; *jos*, după aterisare, în faţa microfonului (dela stânga spre dreapta): prof. Samoilovici, prof. Eckener, primarul municipiului dr. Sahm.

A TREISPREZECEA CARTE DE JOC

2)

Nuvelă de Philips Oppenheim

Am sunat după Thomson. Acesta nu ştia nimic. Au căutat prin tot apartamentul„ nici semn de Cartwright. M'am coborât la portar. Acesta rămăsese în micul său birou în ultimele trei sferturi de oră şi era sigur că nimeni n'a intrat şi n'a eşit din casă. Nu ştiu ce s'a întâmplat... cert e că Ronny Cartwright a dispărut.

— Dar nu se poate să se fi dus departe, observă Slane zâmbind.

— Aceasta ar trebui să simplifice problema, răspunse Minchingham. dar ceeace-ţi cerem, e să ni-l şi regăseşti. Cunoşti topografia locului. Parterul întreg e ocupat de prăvălii închise de cel puţin trei ore. Etajul de deasupra adăposteşte numai birouri, care se golesc la 7 seara. Etajul de deasupra birourilor, care e imediat dedesubtul nostru, e închiriat prinţesei Madziwill, o Rusoaică poloneză, foarte bogată şi care e în contact cu lumea mare, căci vin s'o vadă persoane până şi din palatul regal Buckingham. Noi suntem singurii doi locatari.

— Cartwright o cunoaşte pe prinţesă? se informă Slane.

— Sunt foarte sigur că nu o cunoaşte, deoarece când a fost ultima dată aci, a întrebat — şi e destul de curios aceasta — cine ocupă apartamentul celălalt. Voia probabil să nu-l piardă din vedere la expirarea contractului... Ce crezi d-ta acum, dragă amice Jasper? Parterul şi etajul întâi sunt goale; uşile sunt toate închise; apartamentul meu poţi să-l scotoceşti cât vrei; prinţesa Madziwill, foarte cunoscută, duce o viaţă liniştită şi nu iese niciodată seara, Intreb deci: unde poate să fie Ronny Cartwright?

— Ne vom pune imediat pe lucru, declară Jasper Slane, care devenea din ce în ce mai intrigat. Sper că nu ai nimic împotrivă, să reconstituesc repede faptele.

Se aşeză pe scaunul gol al lui Cartwright, luă o ţigaretă, se ridică de pe scaun, ca şi cum s'ar fi supus unei chemări a lui Thomson, şi se îndreptă încet spre micul vestibul unde se afla telefonul.

Pe masă se aflau cărţile de joc, puse acolo probabil de Cartwright. Slane le examină minuţios. Erau aşezate după culori, dar când le desfăcu în mână, observă o anomalie.

Intr'o clipă pricepu despre ce era vorba. Nu erau decât douăsprezece cărţi. Se uită sub masă şi pe covor: nu găsi nici o carte. Le puse la loc şi luă receptorul aparatului.

— Allo! chemă el.

*

Nici un răspuns. Vorbea vădit în gol. Işi reîncepu de mai multe ori încercarea, apăsând fără întrerupere de cârlig.

Iarăşi niciun răspuns.

Chemă atunci pe Thomson.

— Thomson, telefonul acesta a sunat când te-ai dus să-l chemi pe d. Cartwright? întrebă el.

— Da, d-le, răspunse servitorul. Nu e altul în tot apartamentul, afară de o prelungire a acestuia, care sună în dormitorul boerului.

— Ai vrea, întrebă Slane, să vezi dacă prelungirea funcţionează bine?

— Cum să nu!

Servitorul plecă şi reapăru după câteva clipe.

— Nu pot obţine nicio comunicare, zise el. Par'că ar fi tăiat firul undeva.

Slane dete din cap în semn afirmativ.

— Boerul a telefonat din vestibul, sir Jasper, explică Thomson. A fost jos şi a pus întrebări portarului.

— Eşti sigur că d. Cartwright a vorbit de aci?

— Absolut sigur, sir Jasper. I-am auzit desluşit glasul.

— Nu ai putut auzi ce spunea?

— Nu am ascultat, răspunse servitorul cu un ton de reproş.

(Urmează în numărul viitor).

Cum se poate eşi dintr'o cămaşă de forţă

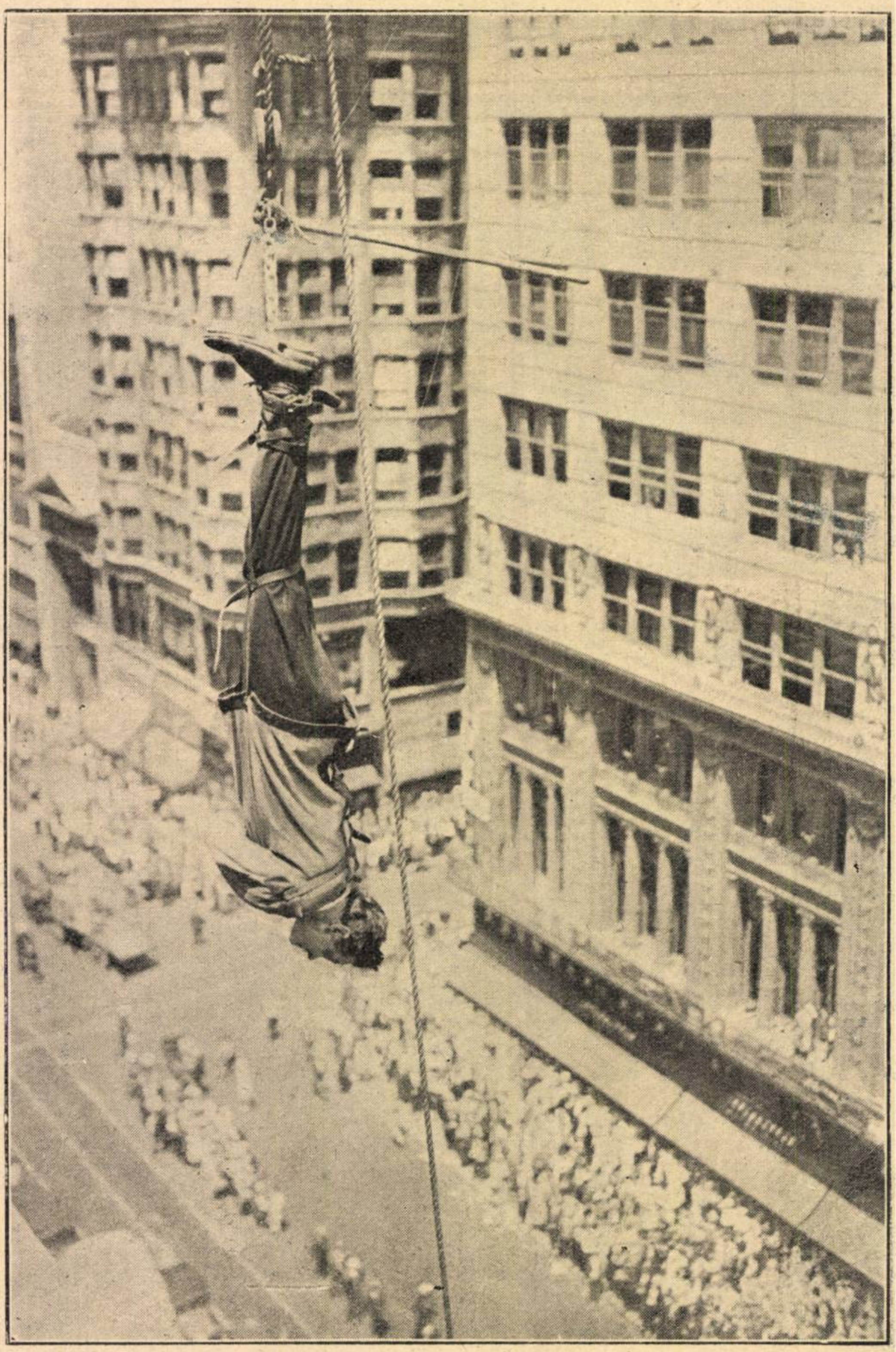

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Artistul Huber din Philadelphia a reuşit, în poziţia aceasta, la înălţimea catului al 8-lea al unei case, să scoată o cămaşă de forţă, în care fusese pus, în numai 2 minute şi 7 secunde. O mare mulţime a asistat din stradă la acest rar spectacol.

Un rol fatal

O societate de patronaj din Versailles, vrând să celebreze aniversarea supliciului suferit de Ioana d'Arc, ceruse unei tinere fete de 18 ani s'o reprezinte pe eroină pe rug, unde va fi înconjurată de foc bengal și de jocuri de lumină cari să dea impresia unor flacări.

Dar rolul acesta fu fatal fetei care juca rolul fecioarei din Orléans.

Prea impresionată, fata se află din ziua aceea într'o stare alarmantă. E îngrijită acum într'o clinică din Paris, de turburări mintale.

Parchetul din Versailles, căruia i s'a deferit cazul, a pus concluzia că societatea de patronaj nu are nici o răspundere.

Se retrage un artist..

Faimosul Willy Clarkson, care a fost coaforul reginelor Engliterii, se retrage din meseria sa, după ce a condus timp de 50 de ani casa de costume și peruci moștenită dela tatăl său.

In fondul de comerț al lui Clarkson, care va fi vândut prin licitație publică, se găsesc cele aproape 300 de peruci pe cari le făcuse pentru Sarah Bernhardt, în deosebi cea a „Mariei Magdalena", pe care el o considera drept capod'opera sa.

Clarkson, care venea des la Paris, era totdeauna bine primit de Sarah Bernhardt în cabina e dela teatru, și aci știa să amuze pe cei mai iluștri oaspeți cu limbuția și spiritele sale.

Un ziarist parizian amintește acum că, înainte de război, se dusese cu Clarkson și alți prieteni să ia masa într'un restaurant mic din place Pigalle, unde coaforul uimi pe comeseni în toată puterea cuvântului.

Scotea mereu din buzunarul său ceeace numea el carta sa de vizită: un presse-papier de sticlă, în care se afla portretul său...

Și ce de anecdote, ce de indiscreții asupra gloriilor teatrale de atunci : Ellen Tery, Irving și alții...

Işi va scrie oare Willy Clarkson memoriile ?

CARȚI NOI!

LUDWIG WOLFF
Fiul lui Anibal
Roman Hippic LEI 50

MIGUEL ZAMACOIS
ACCIDENTUL
Romanele alese LEI 16

MARIE-LISE EMILIAN
1313 Intrebări și tot atâtea răspunsuri 1313
Ediția II. Prețul redus LEI 60

MAURICE LEBLANC
Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin
Insula cu treizeci de sicrie
Piatra Miraculoasă LEI 30

De vânzare la toate librăriile și la Editura Eminescu București

Când nu se deschide parașuta

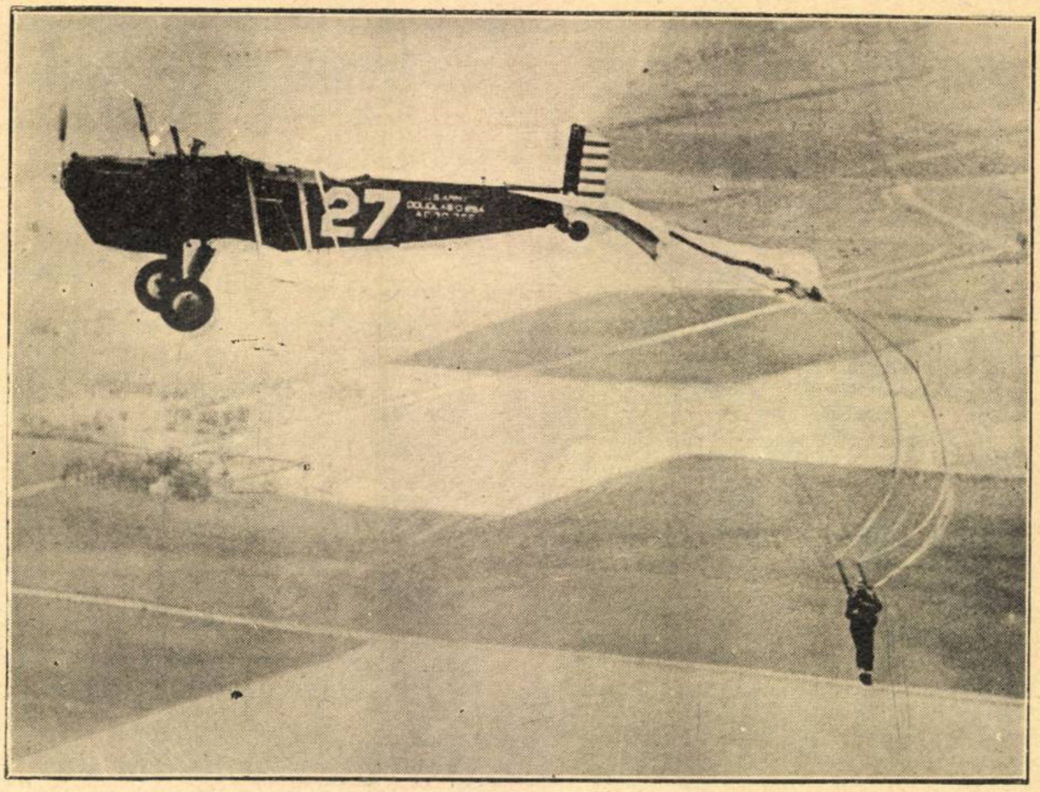

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un pilot american din Michigan sărind depe avionul său cu parașuta, rămase agățat, cu parașuta cu tot, de coada aeroplanului, la o înălțime de 1000 de metri dela pământ. Depe un alt avion îi se lăsă în jos un cuțit, cu care pilotul putu să se libereze; apoi își deschise parașuta de rezervă și aterisă cu bine.

Regele și regina pistruilor

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La un recent concurs din Chicago cu tema: „Care copil are cele mai multe pistrui?" au fost proclamați rege și regină copiii de mai sus.

JOCURI

JOC DE CUVINTE INCRUCIȘATE

de *P. I. Antonescu*, Țigănești, Alexandria.

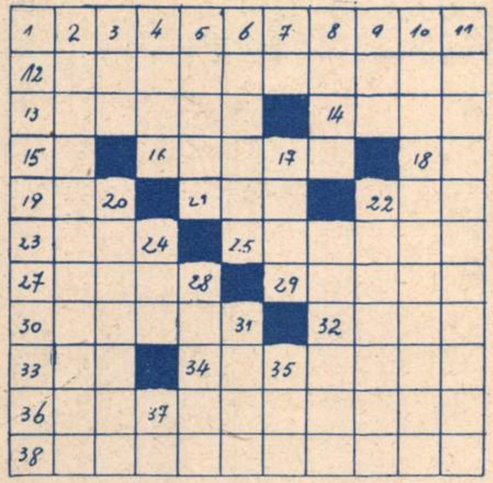

Orizontal: 1) Care urmează după doctrina lui Aristotel; 12) Aparate destinate a spori intensitatea curentului electric (Fiz.); 13) De formă circulară (fem.); 14) Școlar; 15) Prepoziție; 16) Șea pentru vitele de jug; 18) Pronume; 19) Tovarăș; 21) Extraordinar; 22) Atribuțiune specială; 23) Preot musulman; 25) Perdu drumul drept; 27) Nagăț (Tr.); 29) Colofoniu; 30) Transpirai; 32) Haina lungă a magistraților; 33) Impozit (od.); 34) Momentul când un astru apare la orizont; 36) Cari nu pot fi iertați; 38) Atribuirea unui titlu.

Vertical: 1) Care păstrează acelaș număr de părticele la toate cazurile; 2) Puseseră bani deoparte; 3) Soția lui Booz (Bibl.); 4) Pășune; 5) Cel ce sapă groapa în pământ spre a scoate apă; 6) Cel ce face vase dintr'un amestec de aramă și de zinc, de o culoare galbenă lucioasă; 7) Pronume; 8) Lichid spirtos, foarte volatil și inflamabil, ce se obține tratând alcoolul cu acid sulfuric (Chim.); 9) Măsură de 12 linii; 10) Cari nu pot fi schimbați; 11) Inaintarea omenirii; 17) Râu în Armenia; 20) Scăunel; 22) Ușurat (fig.); 24) Figură nedrapată, în pictură; 25) Dugheană; 28) Preț; 31) Oraș în Moldova; 35) Eleganță (fam.); 37) Notă muzicală.

CARTEA ȘI AUTORUL MAGIC

de *Barbu Cismărescu*, Craiova

■ ■ ■ ■ ■ Porivău sunele în terminația verbelor
■ ■ ■ ■ Pictor olandez născut la Amsterdam (1603-167)
■ ■ ■ ■ Inocent
■ ■ ■ ■ Forță, vigoare (fig.)
■ ■ ■ ■ Concurent
■ ■ ■ ■ ■ Capitala Republicii Equator
■ ■ ■ ■ Rădăcină aromatică
■ ■ ■ ■ Țară muntenească în Sudul Macedoniei
■ ■ ■ ■ Vestit mareșal francez
■ ■ ■ ■ Nici un om (Mold.)

Inlocuind pătratele cu litere, se vor obține 10 cuvinte cu semnificațiile înscrise în fiecare rând. Amestecând toate literele cuvintelor aflate și așezându-le într'o oarecare ordine se va da peste o renumită carte de război din editura «Eminescu» și numele autorului ei.

PROVERB ASCUNS

de *L. I. Motneack*, Ismail.

Se dau următoarele cuvinte:

Ameliorare — Indatoritor — Măcelar — Aparență — Sărăcustă — Nărăvire — Imperativ — Limfatic — Abate — Poliției — Polipi — Diereză — Reclamă.

Luându-se câte o silabă din fiecare cuvânt de mai sus, în ordinea dată, se va forma un cunoscut proverb românesc.

Soluțiile jocurilor din „O. L.“ No 31

PIATRA DELA GURA PEȘTEREI: TARTAR

Pe-aici se intră 'n brațele durerii.
Pe-aici se intră 'n bezna suterană,
Precum afirmă Dante Alighieri.
(«Infernul» de G. Topârceanu)

AUTORUL ȘI OPERELE LUI

```
            I.
        TRAVIATA
  TROYATORE
          ERNANI
        AIDA
          RIGOLETTO
           II.
      I. — II. =VERDI
```

CARTE DE VIZITA MAGICA

Romancier

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Elena Miron.

București: Cleopatra Ștefănescu Lilly Rotaru, Constantin Ștefănescu, Nelly Șolas, Lucia Ionescu, Eleonora Sârbu, Nuțzi Sârbu, Ionel Argeșiu, Aristotel Șolaș, Gică Rotaru, Vasilescu Niculina, Niculescu Vasilica, Nicu Sârbu, Hănuț Argeșiu, Jean Brănberger, M. Berechet.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ștef Constantin, Ilie Lupița, Codiță Elena, Lilly Rotaru.

Călimănești: Puica N. Petrescu, Iordan Z. Zamfirache.

Craiova: Aurora Demetrescu, Nuțzi Gheorghiță, Lellya Petrescu, Virgil H. Biță.

Drăgășani: Puiu Zizi Iliescu, Nicu Lăzărescu Marta Ionescu, Theodora Dumitru.

Fălticeni: Mihail Sibechi, Sofia Gheorghiu, Terber Sofia, Preda Rădița, Han Elena.

Focșani: Al. Hobricescu, Tinuța Mihailișteanu, Lică Haimovici.

Galați: Lică Tudose, Strul Weinștein, Niță Cotârlici, Angela Vasilescu, Stănescu Nicoleta.

Ploești: Theodor Ana Stoicescu, Stoica Ion, Gheorghe Popa, Dumitru Popa.

Romanați: Fănică Nicolaescu, Ionel Nicolaescu, Sulina, Nanu Ionel, Iosef Ionescu.

AU DESLEGAT PIATRA DELA GURA PEȘTEREI TARTAR ȘI CARTEA DE VIZITĂ MAGICĂ:

București: Cleo Ștefănescu, Titi Ștefănescu, Nicu Cristescu, Sile Cristescu, Nelly Solas, Aristotel Solaș, Angela Tudor.

Caracal: Ionescu Ioana, Niculescu Vasilica, Eftimie Sofia, Ivanovici, Jean, Sissy Ionescu, Radu Concruța, Conrad Brender, Ina Iliescu, Aurelia Popeanu.

Galați: Emanoil Edelstein, Eva Kesoler, Antonia, Elise Edelstein, Sisibette Stavrescu, Mica Finkelstein, Dumitru Păun, Lina Gherghel, Max Bercovici.

AU DESLEGAT AUTORUL ȘI OPERELE LUI ȘI CARTEA DE VIZITĂ MAGICĂ:

Băicoi: Ionel C. Ionescu, Dyda Vasilescu, Rika Constantinescu, Ionescu Valeria, Nolla Valeria.

Banat: Ionescu Ioan, Valeriu Braniște, Spiridon Cosmiță, Ionel Brătescu.

București: Tudor Nicolae Chirulescu Aneta, Nicu Lăzărescu, Nicolae L. Petrescu.

Craiova: Anghel Ionescu, Sisy Ionescu, Aurel Tabacu, Elena Tabacu, Marioara Ticu, Nicu Hoibțeiu.

Ploești: Leny Mircea Gheorghiu.

Zimnicea: Jeny Fischer, A. Căilean.

AU DESLEGAT PIATRA DELA GURA PEȘTEREI TARTAR ȘI AUTORUL ȘI OPERELE LUI:

Arad: Paulina Troisi, Eleonora Stamatescu, Dimitrie Bercea.

Brașov: Horina Lenuța Pițurescu, Aurel Tabacu, Zissu Z. Zottu, Moise Avram.

București: Sile Rotaru, Victoria Popescu, Ilie Popescu, Mitică Popescu, Navarof Florentina, Florica Negrilă, Isac Șloim, Traian Bărbulescu.

Galați: Eugenia Iliescu, Jean Bronbeiger, Lucia Marinescu.

AU DESLEGAT NUMAI PIATRA DELA GURA PEȘTEREI: TARTAR:

Arad: Jenica Ionescu, Preda Rădița, Nelly Șolas.

București: Gică Rotaru, Tanțz Georgescu, Jeny Negrea, Niculescu Vasilica, Radu Camenița, Ionel Ionescu, Rosman Iosef, Dida Anastasiu.

Calafat: Dan Elena, Ionescu Vasilica, Luci Ionescu, Costache Viorica.

Craiova: Cristescu Elena, Cristescu Aurelia, Boghici Maria, Boghici Elena.

Fălticeni: Eduardo Dante, Pan Stănescu.

Focșani: Sissy Niculescu, Elena Ioan, Gheorghiu.

AU DESLEGAT NUMAI AUTORUL ȘI OPERELE LUI:

Arad: Zissu Iulișca, Iloica Lupa Margareta Lupu, Anica Fritz, Morisca Ianoș.

Banat: Elena Ghițescu, Ilie Chiripuri.

București: Lillișor Rotaru, Titel Ștefănescu, Dragnea Elena, Dragnea Georgeta, Gică Mărculescu, Titus Mărculescu.

Calafat: Elena Rotaru, Burghelea Ion.

Craiova: Traian R. Marin.

Galați: Jenny Negrea, Iosefina Botezatu.

Rădăuți: Elena Ștefănescu.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA DE VIZITĂ MAGICĂ:

București: Elias Ițicovici, Jaim Haimovici, C. Rotaru, Nicu Cristescu, Nicu Rotaru, Constantin Ștefănescu.

Galați: Ionel Argeșiu, Dahuț Argeșiu, Zizi Dumitrescu, Mimy Maria.

Ploești: Leontina Glodeanu, Marieta, Vasile M. Tănăsescu, Băjenaru, Rica Mihăilescu.

Romanați: Ion Marin Ene.

Râmnicu-Vâlcea: Titi Bădescu, Lorica Goicu.

Sulina: Neacșu Vlad.

Vidra: Papuc Radu.

Zalău: Liviu L. Luchide.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CÂȘTIGAT:

Premiul pietrei dela gura peșterei Tartar: M Berechet, București.

Premiul autorului și operele lui: Iosefina Botezatu, Galați.

Premiul cărței de vizite magice: Liviu L. Luchide, Zalău.

*

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L». No. 31:

București: Cleo Ștefănescu, Lilly Rotaru, Telly Solaș, Nelly Șolas, Traian Rotaru, Ana Pancescu, Wolf Soli, D. Kofler, Martin Nicolau, Alexandru Simovici, Litră Amedeu, Fogel Costamagna, Dr. Andersen Ion, Căp. I. Mateescu, L. Eigelas, Bucșa Mitică.

Craiova: D. Papuc, Manu Gheorghe, Filișanu Vasile, Bercovitz Aurel.

Dorohoi: Carol Schiller, Gicu Schiller, Sică Alexandrescu.

Focșani: I. Topărceanu, Vladimir Ionescu.

Galați: R. Bercovici, I. Bercovici, Elena Bercovici.

Turda: A. Constantinescu Roești, Costache și Irina Negrea.

Vapor pentru un singur pasager

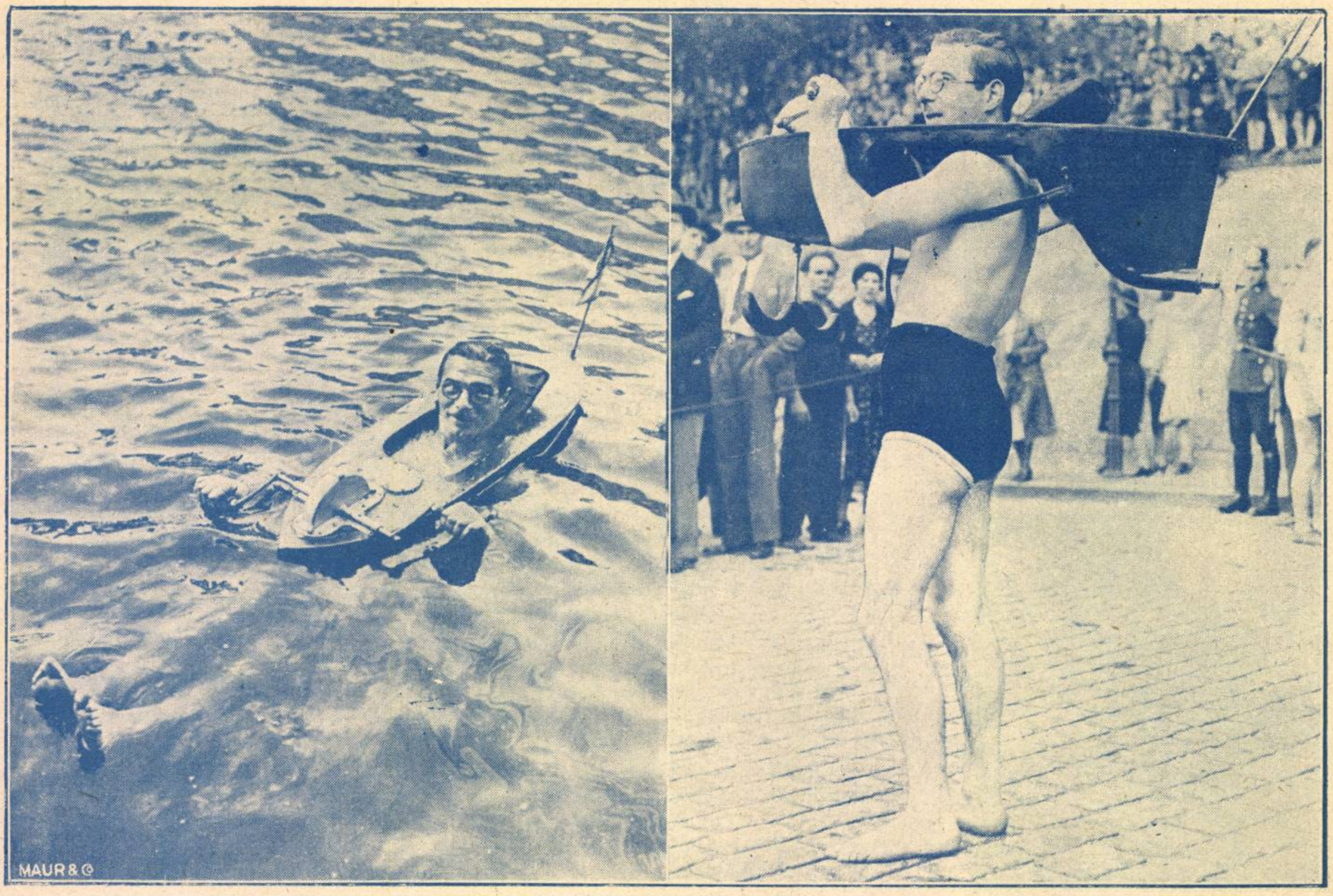

(Photo-exclusivitate Keystone şi „The New York Times")

Un German, d. Ernst Hubold, a inventat un aparat care constă dintr'un şasiu minuscul de vapor, având la mijloc o deschizătură, prin care se poate băga capul şi umerii, iar în faţă o manivelă care pune în mişcare eli cea dela spate. In felul acesta, purtătorul aparatului, a cărui lungime e de 1 metru şi greutatea de 5 kgr., e dus pe apă fără niciun efort. Vedem la *stânga* aparatul în funcţiune, iar la *dreapta* pe inventator ducându-şi-l spre apă.

Biblii la licitaţie

Când ne gândim la enormul tiraj de fiecare an al Bibliei, nu ne mai mirăm de preţul foarte scoborât cu care se vând Bibliile de ocazie, chiar când au o vechime de două sau trei secole. Cine are însă un strămoş, care a ascuns vreo Biblie de pe vremea lui Gutenberg şi Fust, se poate considera autorul unei preţioase descoperiri, dacă o va găsi undeva, printre vechituri.

Aşa s'a întâmplat de curând la Queen's Ferry Castle.

Biblia lui Mazarin, unul din primele exemplare despre cari se ştie că au ieşit din tiparniţele lui Gutenberg, pe la 1455, a fost descoperită printre comorile cardinalului, şi apariţia ei la vânzările prin licitaţie provoacă totdeauna sensaţie. Cel mai mare triumf l'a înregistrat în 1926 la vânzarea Rosenbach, unde a atins suma de 106.000 de dolari. Cu 16 ani înainte, un exemplar pe hârtie velină a fost vândut la New-York cu 50.000 de dolari.

Cu toate acestea, în 1847, New-Yorkul a fost profund indignat când James Lennox a fost „destul de nebun" să plătească 500 de lire sterline pentru un exemplar care se afla de vânzare la Sotheby. Puritanii americani vorbeau atunci de un „preţ exorbitant", şi trecură luni de zile până ce Lennox avu curajul să-şi scoată din vamă preţioasa carte.

Azi e un obiect admirat şi venerat de toată lumea, în Biblioteca Lennox.

Cine e azi fericit?

Intr'un salon din Paris, câţiva scriitori discutau despre fericire. O doamnă puse întrebarea:

— Sunt oamenii mai fericiţi azi decât înainte de război?

Se sculă atunci d. Rosny-Aîné şi zise:

— Depinde!... Dacă mă gândesc la omul bogat, cred că e mai fericit azi, că viaţa îi oferă facilităţi care nu existau înainte, pe scurt: o sumă de plăceri minunate.

„Dacă mă gândesc la soarta acelora cari produc, mai ales a oamenilor inteligenţi, e îngrozitor... e ocna şi porţia neîndestulătoare.

„Şi mai trebue adăogat că soarta oamenilor e aproape amuzantă, dacă o comparăm cu cea a femeilor cari muncesc. Acestea sunt nişte victime, nişte sacrificate... Ele duc toată povara nedreptăţilor sociale!".

Şi eminentul romancier tăcu, în aclamaţiile persoanelor prezente.

Zugravul şi stupul

Un incident curios, care ar fi putut deveni tragic, s'a produs în cartierul vechiu din Praga.

Un roi de albine, care trecea prin Langensgasse, îşi alese subit domiciliul pe umărul unui zugrav de case. Spăimântat, omul avu totuşi prezenţa de spirit să rămână nemişcat, pe când în jurul său se suspendă orice activitate şi lumea tăcu spre a nu speria insectele.

Se făcu atunci apel la nişte specialişti în apicultură, cari reuşiră să pună mâna pe roi, fără ca zugravul să fi suferit vreo muşcătură.

Un record mondial

(Photo „The New-York Times"

Englezul Kaye Don a stabilit pe lacul Garda un nou record mondial cu barca sa cu motor „Miss England II", bătând propriul său record din Aprilie cu 166,51 km. pe oră cu performanţa sa actuală de 177.39 km. pe oră.

PAGINA FEMEII

Tunica redivivus

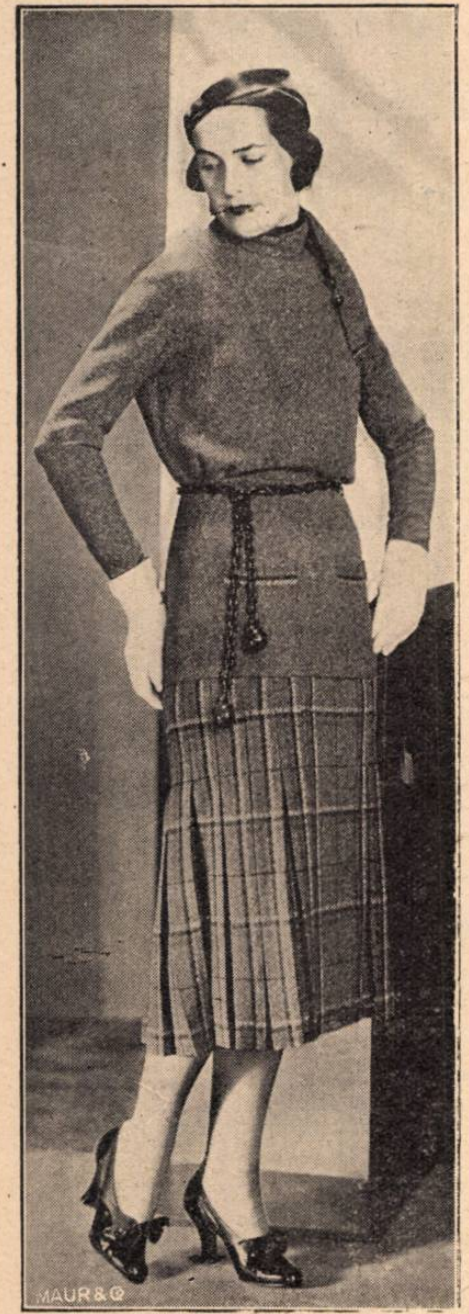

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Paris au început să se poarte tunici; modelul de mai sus ne arată o tunică montantă, încheiată pe umăr și strânsă pe talie cu un cordon în formă de lanț.

Casă de păpușă

Se pregătește o mare surpriză micei prințese Elizabeth, fiica ducelui și ducesei de York.

Când va împlini șease ani, un grup de firme din Galia îi va oferi cea mai adorabilă căsuță ce se poate visa, destul de spațioasă ca să poată intra.

Casa va avea șease odăi și va fi prevăzută cu tot ce se numește «confortul modern», electricitate: apă caldă și rece, telefon.

Ideia construirii acestei case, care va bucura desigur mult pe mica prințesă, a fost a primarului din Cardiff; ducesa de York a aprobat proiectul, dar trebue să se păstreze secretul până la ziua copilului.

O scară în miniatură duce în etajul întâi, unde sunt camerele de dormit. Pereții vor fi împodobiți cu pânze semnate de artiști britanici, iar în dormitoare paturile vor avea mărimea necesară pentru copiii cari vor locui în căsuță.

Femeile se retrag...

Din patru mii de avocate înscrise în barourile din Ungaria, nu mai au — așa se spune — decât două dreptul de a pleda. Celelalte ar fi lepădat toga, spre a pune rochia de casă.

Motivul? Criza economică.

Existând prea mulți bărbați pentru a ocupa locurile disponibile în toate profesiunile, doamnele avocate ar fi fost invitate să-și vadă de căminul conjugal. Au rămas deci în barou numai femeile celibatare.

Aiurea se produc cazuri aproape identice.

La Paris, o studentă în medicină a părăsit exercițiile practice de anatomie și cursurile de terapeutică, spre a urma... un curs de bucătărie.

La divorț în pyjama

In orașul american Reno, unde durata șederii în oraș a fost de curând redusă dela trei luni la șease săptămâni, spre a se putea obține divorțul, desfacerea căsătoriilor, e, cum am mai anunțat, atât de comodă, încât perechile doritoare de a scăpa de lanțurile conjugale, vin acolo din toate colțurile Statelor Unite.

In general, candidații aceștia dispun de parale și nu prea sunt indispuși. Trăesc bine, și orașul câștigă depe urma lor. Hotelurile, garajele de automobile, cluburile, avocații, etc. câștigă frumos, și nu se revoltă nimeni la Reno când moravurile bărbaților și femeilor veniti pentru divorț nu sunt tocmai puritane.

Cele mai desmățate par a fi fost două femei, cari s'au prezintat în pyjama în fața tribunalului care avea să pronunțe divorțul lor. Toaleta aceasta i-s'a părut prea riscată până și judecătorului de acolo, deprins cu multe extravaganțe, și el le-a ținut o predică severă.

Dar afacerile sunt afaceri, — și asta nu poate să uite nici judecătorul din Reno; de aceea el a admis divorțul celor două conițe în pyjama.

Fecioare moderne

Tinerele Americane nu sunt toate niște emancipate nerăbdătoare de a-și «trăi viața», după expresia consacrată.

Din răspunsurile la un chestionar adresat elevelor unui colegiu feminin din New Jersey, cu privire la concepția lor despre ziua de mâine, rezultă că 87 la sută din domnișoarele acestea caută în primul rând să-și facă o situație prin munca lor, și numai 13 la sută prin soțul lor.

Șeaptezeci la sută cred că se pot combina ambele năzuinți... restul de 30 la sută e sceptic.

Toate indică vârsta de 25 de ani drept cea ideală pentru a se mărita.

O tânără americană, divorțată, în trecere prin Paris, fiind întrebată ce părere are despre căsătorie, a răspuns verde:

— M'am măritat la 16 ani și mă voi remărita, fiindcă un soț e ceva foarte confortabil...

Cel mai gras copil

(Photo-exclusivitate Keystone)

Micuțul Jules Tewlow, în vârstă de trei ani, din Chicago, e considerat ca cel mai gras copil din lume dintre cei de vârsta lui.

Unde nu pot intra femeile divorțate

Zilele trecute a sosit la New-York o femeie din Anglia.

La vamă fiind cercetată de slujbași, s'a dovedit că era o femeie despărțită de bărbatul ei încă de acum zece ani și încă nemăritată.

Slujbașii dela vamă i-au interzis intrarea în America și i-au dat drumul înapoi în Anglia, pentru că în America nu pot intra femeile divorțate.

Cu spinarea goală

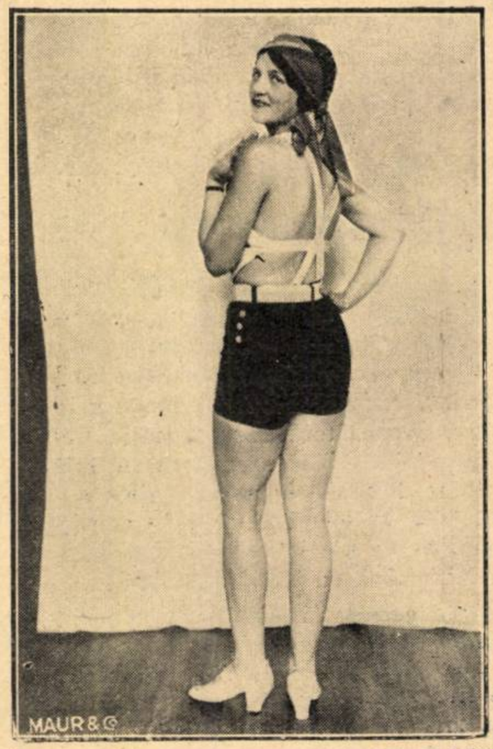

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un ultim model de costum de bae ne sosește din San Francisco: el lasă spinarea cu desăvârșire liberă, având doar o încrucișare de bretele. O bretea orizontală acoperă pieptul.

Ocolul lumei în direcție opusă

— D-ta ești, Shingu!

— O! bună ziua, Fukuma!

Așa s'au întâlnit deunăzi, la Le Bourget, doi Japonezi. Unul debarca din avionul care face serviciul între Novosimbirsk și Paris, trecând prin Moscova, Königsberg și Berlin; cellalt se îmbarca în direcția opusă.

Erau doi ziariști japonezi, redactori amândoi la „Asahi” și cari fac amândoi ocolul lumii, dar în sens contrar, cu mijloacele cele mai rapide.

E un record amuzant și în acelaș timp util prin latura sa de învățăminte practice. Dar într'o asemenea călătorie, cei doi pasageri nu văd decât gări, porturi și aeroporturi.

Adevărat e însă că, în zilele noastre, tot restul e... literatură.

Adulter între orbi

In fața tribunalului din Memphis (Tenessee, America) s'a desbătut zilele acestea un unic proces de divorț.

Medicul dr. John Gleaves, orb din naștere, ceru să fie despărțit de soția sa, oarbă și ea din naștere. Medicul pretinde că soția sa l'ar fi înșelat cu prietenul ei din copilărie, un muzicant de asemenea orb.

Prietenul acesta al d-nei Gleaves, care era și prietenul medicului, îi vizita în locuința lor. In orele de consultație se petreceau scene de dragoste între d-na Gleaves și muzicantul. Medicul orb descoperi din întâmplare că era înșelat de soția sa.

Divorțul fu pronunțat și muzicantul, care negase tot timpul, declară atunci că se va căsători cu d-na Gleaves.

Iluzia face fericirea

Un suferind de astmă înoptase într'un hotel din provincie.

In timpul somnului fu apucat de un acces grozav. Voind să deschidă o fereastră, să mai capete puțin aer, și nefiind deprins cu topografia camerei, nu nimeri să deschidă fereastra și sparse geamurile cu cisma de lângă pat.

Astmaticul începu să respire lung și trase aerul din toate puterile. Se gândea că, de cât să se înece, mai bine va plăti a doua zi costul geamurilor sparte.

Dar care nu fuse mirarea lui, când a doua zi trezindu-se, găsi geamurile intacte: nu era spart nici unul. Era spartă însă oglinda din perete.

El avusese sensația complectă că i-a intrat aer în plămâni și că s'a răcorit.

Extraordinarul roman

EVREI

în

Lanțuri

s'a tradus in toate limbile mondiale

Tirajul total în număr de

600.000

exemplare inseamnă un

SUCCES MONDIAL!

Se găsește la toate librăriile și la

Editura „EMINESCU“ S. A. București

Poliţişti la maşina de scris

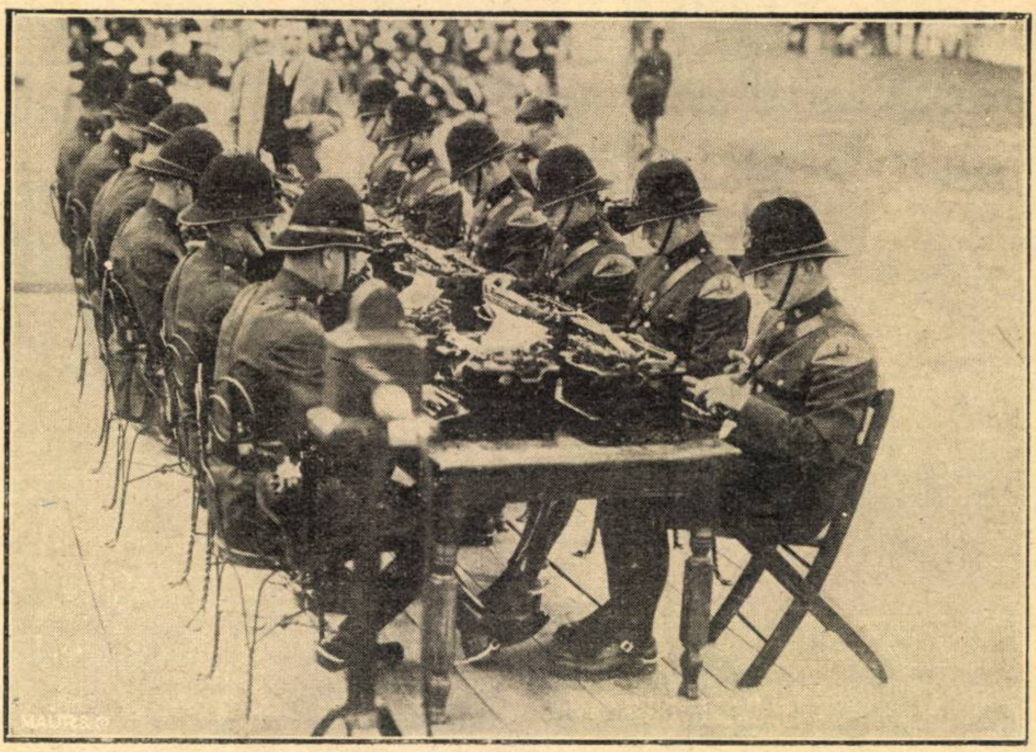

(Photo „The New York Times”, Ltd., Berlin)

La examenul final al Școalei de polițiști din Pennsylvania se cere candidaților să știe a scri și la mașină, și anume cel puțin 50 de cuvinte în două minute. Fotografia aceasta e luată la ultimul examen de absolvire.

Berlinul de mâine

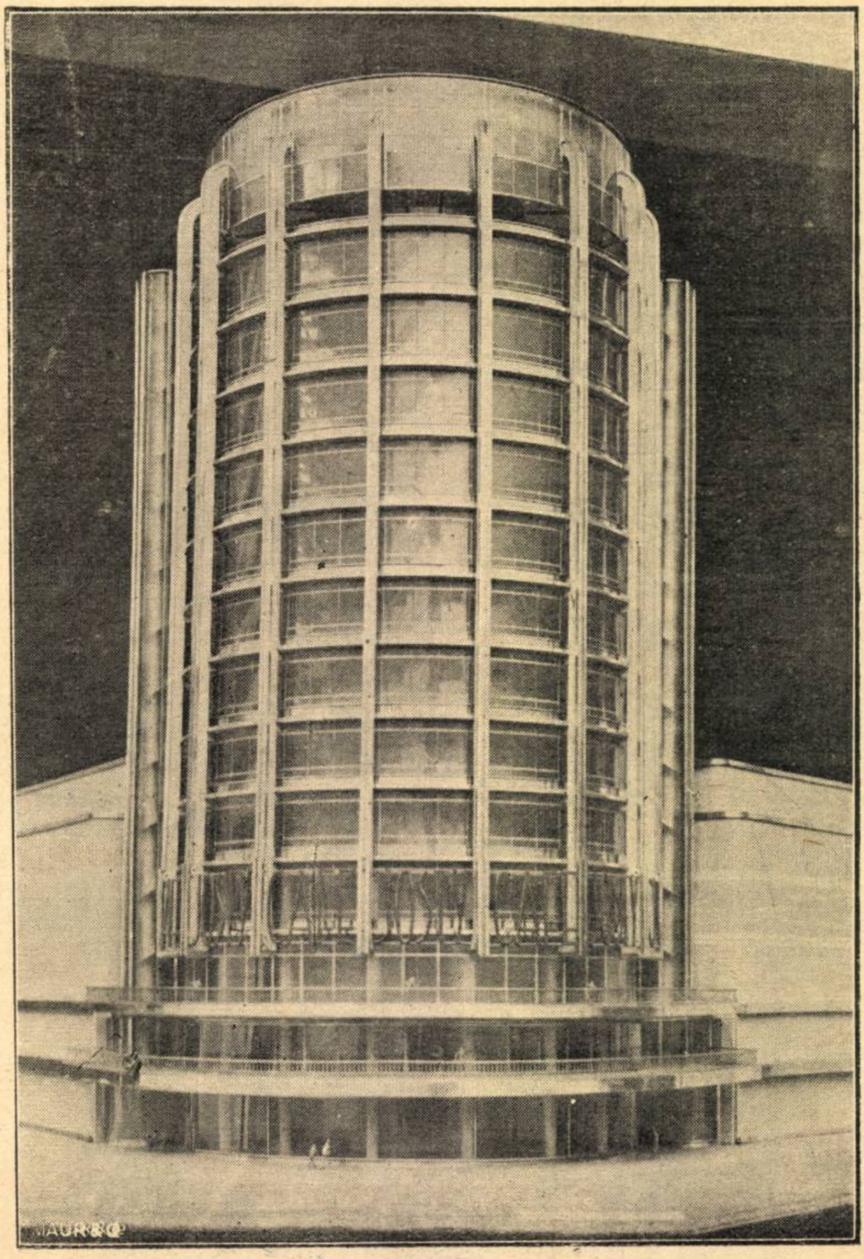

(Photo „The New York Times”, Ltd., Berlin)

In locul vechei case Josty depe Potsdamerplatz din Berlin se va ridica în curând clădirea aceasta originală, care va primi denumirea de „Haus Berlin”.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

ATMOSFERA SĂRATĂ

Nevasta lui Mânăstrânsă e bolnavă.

Medicul îi prescrie o staţiune maritimă, fiindcă are nevoe de atmosferă sărată.

Mânăstrânsă cumpără o scrumbie şi o atârnă de ventilator.

SCHIMB

— D-le Culisievici, d-ta care eşti la teatru, n'ai putea să-mi dai odată nişte bilete de favoare?

— Cu plăcere, amice. Dar d-ta ca funcţionar de bancă n'ai putea să-mi dai nişte bancnote?

SURPRIZA

— Am fost suprinsă când am aflat că Iorgu s'a logodit cu tine în drum spre Sinaia...

— Asta a fost surpriza pe care i-am făcut'o eu lui!

LA... NUMĂRAT

— Madam Popescu, mi-ai trimis azi un ou.. dar eu îţi împrumutasem două.

— Iartă-mă, madam Ionescu! Probabil că am greşit la numărat!

VITAMINELE

— Principalul e, zise medicul, să mănânci mai multe fructe şi în special coaja, care conţine toate vitaminele trebuincioase. Dar care e fructul d-tale preferat?

— Nucile, răspunse pacientul întristat.

Când nu e şcoală

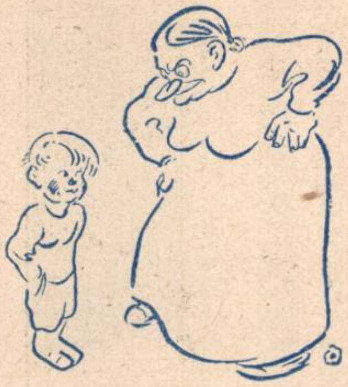

— Eşti murdar pe faţă. Nu te-ai spălat azi?
— Nu. Azi nu e şcoală...

Pericolul mai mare

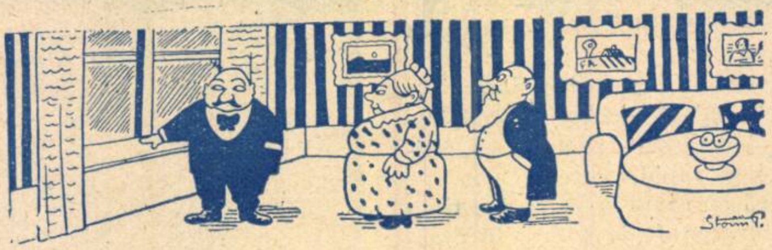

— Incepe să plouă. Ce-ar fi să rămâneţi la noi la dejun?
— O! Nu plouă chiar atât de tare!

NEGUSTORIE

Profesorul: Andrei, când lemnele costă o mie de lei mia de kilograme şi dai negustorului cinci mii de lei, câte kilograme de lemne trebue să-ţi dea?

Andrei: Ceva mai puţin de patru mii de kilograme.

Profesorul: Inexact!

Andrei: Nu e exactă socoteala, ştiu. Dar negustorul nu dă mai mult!

Un fleac

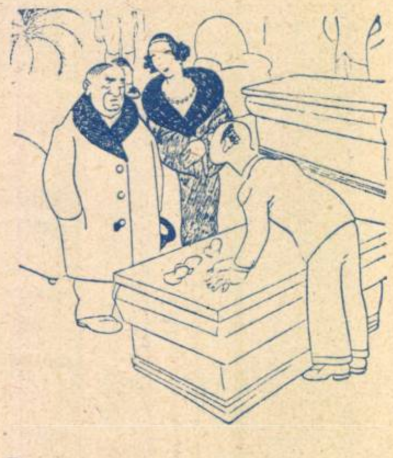

— Dacă doriţi o bijuterie foarte preţioasă, vă pot oferi diamantul regelui din Siam.

Noul milionar: Nouă nu ne trebuesc fleacuri de ocazie!

DEPINDE

— Vrei, aşa dar, să te căsătoreşti cu fata mea? Vezi că răspunsul meu depinde de situaţia d-tale financiară!

— Ce coincidenţă ciudată! Şi situaţia mea financiară depinde cu totul de răspunsul dv.!

Invenţie utilă

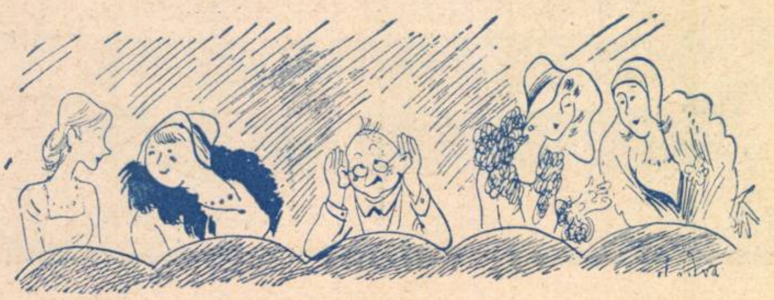

Domnul care a născocit proiectul de a înfiinţa un cinematograf vorbitor numai pentru cucoane.

Şi mai şmecher

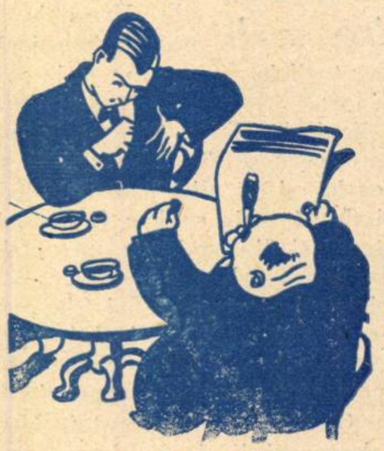

— Unchiule, mi-am uitat portofelul acasă. Imprumută-mă cu o mie de lei.
— Nu. Iată cinci lei, ia tramvaiul şi du-te de-ţi ia portofelul.

GRIJA EI

Servitoarea veni plângând.

— Ah, d-le doctor, o să mai poată biata coniţă să mănânce cumsecade?

— Dar dece întrebi? O iubeşti atât de mult?

— Asta nu, d-le doctor, dar dacă va continua să slăbească, n'o să-mi mai vie bine rochiile dumneaei!

IN LUNA DE MIERE

— Barbule!

— Ce e, drăguţă?

— Ai mai vrea o sărutare?

— Nu, dragă.

— Barbule!

— Ce e, drăguţă?

— Intreabă-mă şi tu odată!

CEVA GROZAV

— Soţia mea are nişte dureri teribile.

— Săraca! Dar ce suferă?

— Are o inflamaţie în gât şi nu poate vorbi!

OPROBIUL

— Eu îmi public poeziile sub pseudonimul Ion Popescu.

— Dar asta e o infamie!

— Dece?

— Dar nu te gândeşti la sutele de mii de Ion Popeşti, asupra cărora cade sinistra bănuială?

Concurs original de perfecţiune trupească

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Los Angeles, frumuseţea femeilor se stabileşte după... sablon: concurentele unui recent match de perfecţiune fizică au fost selecţionate numai după ce au fost introduse în scobitura unui şablon de mai înainte tăiat şi considerat ca normă inatacabilă a liniilor perfecte ale unui trup de femee.

Acasă la tatăl lui Arsène Lupin

O convorbire cu Maurice Leblanc

Inalt, voinic, cu o faţă fină sub păr alb, Maurice Leblanc nu mai e tânăr de tot. **„Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin”** a început să le scrie în anul 1905.

L'am găsit în grădina sa din Passy; romancierilor populari le plac mult grădinile. Maurice Leblanc nu lucra când am sosit la dânsul; el nu e dintre producătorii cei mari, cari scriu câte două sau trei mii de linii pe zi. Nu, el publică în fiecare an câte un roman, şi dacă i se întâmplă să facă două, cel de-al doilea e mai puţin bun:

— Imaginaţia nu te poate urma, şi trebuie să te repeţi, mi-a mărturisit el.

Opera sa nu e deci prea mare: întâi vreo zece romane literare, apoi Pierre Laffitte îi ceru într'o zi o nuvelă pentru **„Je sais tout”**.

El scrise o scurtă povestire intitulată **„Arestarea lui Arsène Lupin”**, în care vedem pe căpitanul unui transatlantic prevenit prin T. F. F. că pe bordul său se află un escroc îndemânatec, dar fără să se dea numele său. O adevărată nebunie se deslănţuie pe vapor în cele cinci zile de drum, şi deabia la aterisare se află că Arsène Lupin e chiar acela care povesteşte toată păţania...

Povestirea avu succes şi Pierre Laffitte ceru romancierului să-l amestece **pe Lupin şi în alte aventuri.**

Ţinând mult la romanele sale de moravuri şi de psihologie, Maurice Leblanc refuză o vară întreagă; dar visa inconştient la acest erou, şi episoadele i se grămădeau în cap.

Pierre Laffitte insistă:

— N'ai decât să faci un roman literar de aventuri, zise el amicului său.

Acesta se decise atunci, şi Arsène Lupin începu să trăiască cunoscuta şi trepidanta sa viaţă de extravaganţe.

— In epoca aceea, îmi zise Maurice Leblanc, nu cunoşteam încă pe Conan Doyle; dacă m'a influenţat vreun romancier, apoi acela a fost Edgar Poe, singurul care a descris, în acest gen de povestiri, mai mult atmofera decât evenimentele; dar, spre a crea atmosfera aceasta de gândire, trebue geniu şi să poţi dispune de cincizeci de pagini: or azi nu se mai poate, nu mai e timp pentru aşa ceva; azi trebue să-l acaparezi pe cititor din primele zece pagini; dacă reuşeşti, el te va urma pretutindeni, va fi complicele d-tale şi nu va observa nici slăbiciunile acţiunii.

„Aci, caşi aiurea, totul se reduce la o chestie de talent; principalul e să găseşti un mod de a prezinta evenimentele extraordinare. Defectul acestui gen de scrieri e că autorii nu ţin acuma de forma literară.

„In tot cazul, faptul de a place unui enorm public e un fenomen destul de curios spre a merita să ne oprim la el. Pe mine mă miră într'una că s'au tradus în douăzeci şi cinci de limbi cărţile mele şi că au pretutindeni acelaş succes.

Numele lui Arsène Lupin? Cum am creat acest personagiu? N'aşi putea să vă spun cum mi-a venit ideea. Era de sigur în mine, dar o ignoram; aceasta corespunde evident cu oarecari tendinţe din tinereţea mea de a rezolvi enigme inuti

(Urmează în pag. 826)

le. De fapt, toate s'au născut în inconștientul meu, și aci am găsit calități pe cari le ignoram, pe cari n'am avut decât să le exercit cu ajutorul meseriei mele de romancier psihologic, dobândită prin practică îndelungată. Și mi-era mai ușor să scriu unele decât altele: unele din **Aventurile lui Arsène Lupin** le-am refăcut de cinci și de zece ori. Nu produc de altfel mai mult de trei pagini pe zi, chiar aci, în colțul acesta al grădinii mele, cu un creion, cu hârtia pe genunchi.

*

„Nu încep să scriu decât când găsesc punctul de plecare. De unde vine? Nu știu nimic. S'a depus de sigur în mine o idee, ca un ou, a germinat, s'a copt, și într'o zi răsare înaintea ochilor minții mele. Nu aflu aceasta decât în momentul fecundării; simt atunci un fel de veselie sgomotoasă și mă pun pe lucru, fiind sigur că toate vor merge bine până la capăt. Caut atunci punctul meu de sosire, și această înceată zămislire îmi place mult.

„Mi se întâmplă să visez singur, în întunerec, la mine acasă, și fabula se urzește ca însăși. Când am găsit începutul și sfârșitul, știu că evenimentele se vor înlănțui logic, cât de extraordinare ar fi; un simț secret mă înștiințează că toate invențiile pe cari le concepe creerul meu, sunt din momentul acela în linia romanului și se vor intregra în el dela sine. Scriu într'o constantă stare de surexcitare și mereu mă controlez: „asta e bun", „asta care pare a fi afară din subiect, va intra totuși într'însul..."

Maurice Leblanc

în epoca primilor „Arsène Lupin"

„O asemenea lucrare nu pot s'o fac, firește, decât singur, fără ajutorul vreunui secretar sau al unei mașini de scris. Plan nu fac niciodată. Singurele mele preocupări reale sunt: echilibrul **povestirii**, rânduirea ei generală".

*

Milioanele de oameni cari au citit **«813»**, **«Dopul de cristal»**, **«Insula cu 30 de sicrie»**, **«Triunghiul de aur»**, **«Acul scobit»**, pot confirma că operele lui Maurice Leblanc posedă aceste calități.

— **«Acul scobit»**, îmi spune el, împreună cu **„Agenția Barnett"**, sunt acelea dintre cărțile mele, pe cari le prefer; nu-mi displace nici **„Contesa de Cagliostro"**, dar mărturisesc că, ori de câte ori mi se întâmplă să le recitesc, mă zăpăcesc... Mă întreb uimit: cum am putut inventa atâtea peripeții, fără sforțări, amuzându-mă nebunește eu însumi?..

G. CHARENSOL

P. S. Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin de Maurice Leblanc au apărut în Editura „Eminescu" și se vând cu 30 de lei volumul complet.

Se pot crea ființe artificiale

Numeroase sunt încercările făcute spre a se produce celule vii din materii chimice moarte.

Incepând cu vechii alchimiști și sfârind cu biologii noștri moderni, sute de apete s'au ocupat cu problema aceasta, cei dintâi în credința că vor reuși să producă în retortă o ființă desăvârșită; ceilalți, fiindcă au pătruns mai adânc în tainele protoplasmei, crezând, în scepticismul lor, că ținta aceasta supremă va rămâne o veșnică utopie.

Or, azi există putința de a se produce protoplasmă, această materie primă a celulei, de care e legată orice ființă vegetală sau animală. Dar protoplasma aceasta sintetică are un mare cusur: nu trăește.

Pentruca încercările acestea de a aprinde artificial scânteia vieții—experiențele trebuesc făcute întâi numai asupra ființelor celor mai simple (cu o singură celulă) — să aibă vreo perspectivă de succes, punctul lor de plecare trebue ales în alt mod. Protoplasma trebue luată din natură. Ferice de savantul care va reuși apoi să influențeze formarea ființei, a cărei substanță fundamentală a trupului trebue să fie protoplasma aceasta luată din natură.

Așa ceva, dacă e să dăm crezământ unor știri din Londra, ar fi reușit să obție chimistul M. Morley Martin.

*

Numele acestui savant nu e necunoscut în cercurile științifice. Mai ales radiologii își vor reaminti că una din primele măsuri de apărare contra arderii prin raze X a fost realizată de Morley Martin.

Acesta a fost câtva timp atașat unui laboratoriu radiologic din Londra, apoi profesor într'o școală particulară. S'a retras după aceea în orașul Andover, unde posedă o farmacie mare. Aci se ocupă numai de cercetări, muncind uneori și nopți întregi. Azi are 62 de ani.

El crede că a făcut primul pas pentru producerea de viață artificială.

— Descoperirea mea, a declarat el, constă în aceia că am reușit să dau viață unor celule moarte. Nu am produs nici o celulă viețuitoare în retorta mea, dar am reușit să dau viață, printr'un anumit procedeu, unor celule scoase din untură de pește, din bureți, ba și din bucăți de cretă. Așa s'au născut numeroase forme de celule vii, cari dădeau cel mai important semn de viață: asimilarea și desasimilarea (nutriția). La multe am putut constata și alte fenomene de viață. In toate cazurile erau ființe microscopice, cari arătau însă o deosebire vădită fată de numeroșii protozoari din natură.

«Durata de funcționare a acestor celule, aşi putea spune durata de viață a micilor mele animale artificiale, era foarte diferită și se întindea de la câteva minute până la câteva zile. Durata maximă a fost până acum de patru zile.

«Am păstrat animalele mele create artificial în preparate microscopice potrivite. Dar cum preparatele nu constituesc încă o dovadă că animalculele mele au și trăit, am făcut fotografii microscopice. Imaginile acestea cinematografiate prin microscop arată lămurit că sunt în joc aci niște ființe cari se mișcă, cari se nutresc, cari respiră, etc.

«Accentuez încă odată că toate acestea nu sunt decât primul pas în spre necunoscut. Cu toate că nici prin gând nu-mi trece să țes vise despre crearea de homunculi, cred totuși că reincarnarea unor celule moarte ne va duce pe pragul unei nebănuite lumi miraculoase.

«A fost o mare greșeală credința că viața ar fi o stare a corpului. Din potrivă, corpul nu-i decât una din stările vieții; protoplasma din viață e însă eternă, și nu poate fi distrusă nici prin foc. De aceia sunt ferm convins că omul poate exista în stare latentă până și într'o stâncă, după ce trupul său a devenit cenușă».

*

Părerile lui Morley sunt interesante în multe privințe.

E treaba biologilor și a fiziologilor să examineze întru cât dovezile microfotografice ale lui Morley au importanță științifică.

Acum în timpul vacanței tot tineretul trebue

să citească cartea care a obținut cel ma răsunător succes, cartea interesantă, instructivă, și emoționată.

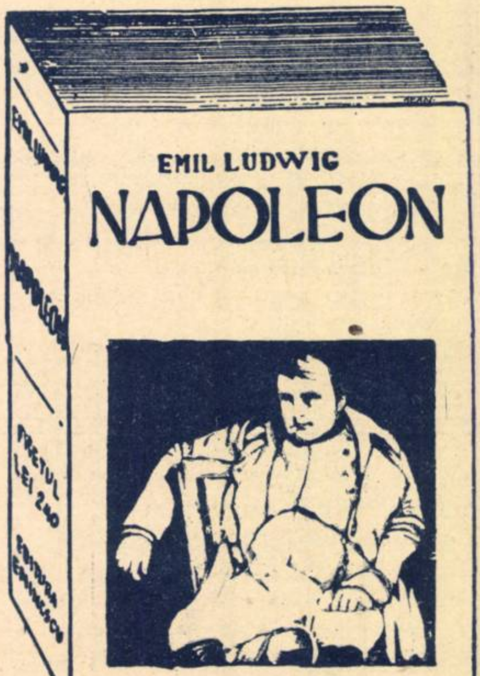

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU" București I Strada Anghel Saligny, No. 2